

EDITURA "CARTEA VRÂNCEANĂ"
2021

COORDONATORI

LIVIA-SILVIA MARCU

CORINA SIMIONESCU

MĂCIUCĂ MARIUS SILVIU

PÂRÂIAC NICOLETA DANIELA

ȘCOALA ONLINE.
ASPECTE. PROVOCĂRI. SOLUȚII.

ediția a II-a

EDITURA CARTEA VRÂNCEANĂ

FOCȘANI, 2021

Referent științific: prof. dr. Livia-Silvia Marcu

Coperte: Corina Simionescu

Tehnoredactare computerizată: Corina Simionescu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Școala online: aspecte, provocări, soluții / coord.: Livia-Silvia Marcu, Corina Simionescu, Marius Măciucă, Nicoleta Daniela Pârâiac

Focșani: Cartea vrânceană, 2021

ISBN 978-606-95212-9-8

I. Marcu, Livia Silvia (coord.)

II. Simionescu, Corina

III. Măciucă, Marius Silviu

IV. Pârâiac, Nicoleta Daniela

37

Întreaga responsabilitate privind originalitatea lucrărilor aparține autorilor.

Cuprins

Comunicarea didactică între oglinzi paralele, <i>Prof. dr. Livia-Silvia Marcu, Casa Corpului Didactic "Simion Mehedinți" Vrancea, director</i>	7
Abilitățile unui profesor eficient online, <i>prof. Nicoleta Daniela Pârâiac</i>	12
Școala on-line. Aspecte. Provocări. Soluții, <i>Prof. Pîrlea Gabriela Mihaela, Școala Gimnazială „Profesor Mihai Sîmbotin” Cârligele, Vrancea</i>	16
Utilizarea platformelor online_și Microsoft Excel în ora de matematică, <i>Prof. Pîslaru Sebastian, Colegiul Național „Emil Botta” Adjud, Vrancea</i>	26
Școala online – o ramură a educației directe, <i>Prof. înv. primar Popa Mihai, Școala Gimnazială Găgești, Vrancea</i>	34
Școala online - calitate și perspective, <i>Prof. Claudia Nicolae, prof. Alina Dima, Școala Gimnazială "Ion Basgan" Focșani</i> 37	
Matematică și științe__– abordarea interdisciplinară și transdisciplinară, <i>Prof. Cojocariu Aurora, Colegiul Economic “M. Kogălniceanu” Focșani, Vrancea</i>	44
Abordarea procesului educațional în contextul digitalizării, <i>Prof. Tănăsă Alexandru, Școala Gimnazială Urechești, jud. Vrancea</i>	51
Învățarea online – avantaje și dezavantaje, <i>Prof. înv. primar Lăluțiu Geanina Gabriela, Școala Gimnazială Găgești, Vrancea</i>	55

Jurnal de învățător: La braț cu autismul în vremuri de pandemie, Prof. învă. primar Perișan Simona, Școala Gimnazială Găgești, Bolotești, Vrancea	60
Managementul clasei de elevi în mediul online, Prof. învă. primar Ion Florentina, Școala Gimnazială „Al. Vlahuță” Focșani, Vrancea	66
Quel style pourrait - on adapter pour un renouveau en évaluation à distance? Prof. Lucica BOCU, Colegiul Tehnic Auto „Traian Vuia”, Focșani	72
Școala on-line la preșcolari, Prof. Braicău Carmen Camelia, Grădinița nr.13 Focșani, Vrancea	83
Captez l’attention de vos élèves “en ligne” plus qu’en salle de classe! Prof. Lucica BOCU, Colegiul Tehnic Auto ”Traian Vuia” Focșani	86
Provocări în perioada școlii online, Prof. învă. preșcolar Gîrleanu Nina, Școala Gimnazială „Ion Basgan”, Focșani	90
Importanța activităților școlare și extrașcolare realizate on-line, Prof. învă. primar Popa Daniela, Școala Gimnazială Urechești, Vrancea	95
Grafuri neorientate – terminologie, Prof. Daniela Marcu, Colegiul Național ”Ștefan cel Mare” Suceava	100
Cum să utilizezi Google Docs pentru a realiza teste online? Prof. Marcu Ovidiu Marian, Colegiul Național ”Ștefan cel Mare” Suceava	102
Descompunerea în factori primi, Prof. Ovidiu Marian Marcu, Colegiul Național ”Ștefan cel Mare” Suceava	109

Școala online, între provocare și eficiență, Prof. Turbatu Luminița, Grădinița cu P.P. nr.2 Focșani, Vrancea	120
Metode și tehnici de predare-învățarea limbii române utilizând cele mai adecvate soluții și instrumente TIC, Prof. Foarfecă Liliana, Școala Gimnazială Alexandru Vlahuță Focșani, Vrancea	124
Metode interactive de lucru în mediul online, Prof. Manolache Alexandra, Grădinița cu Program Prelungit Nr.2, Focșani, Vrancea	130
Grădinița on-line o adevărată provocare, Prof. Căliman Luminița, Școala „Duiliu Zamfirescu” Focșani, Vrancea ...	134
Metode inovative aplicate în activitățile online, Prof. inv. preșc. Șerban Mariana, Grădinița cu P.P. Nr. 2 Focșani, Vrancea	139
Școala online – între necesitate și progres, Prof. Mustață Nicoleta, Colegiul Tehnic "Gheorghe Balș" Adjud, Vrancea	145
On-line, Punctul înaintea acului, Prof. Bărbosu Pompilia, Școala Gimnazială „Duiliu Zamfirescu” Focșani, Vrancea	149
„Rezilient în pandemie”-Proiect de consiliere-Profesor consilier școlar Rădeanu Maria, Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională Vrancea.....	157
Rolul de manager educațional al profesorului, Profesor Pițu Georgeta, Colegiul Tehnic „Ion Holban”, Iași	160
Școala online-elemente pentru inovarea educației, Prof. Diana Toader, Colegiul Economic M Kogălniceanu, Focșani.....	165
Școala online, între provocare, adaptare și schimbare, Prof. consilier școlar Stoican Mirela Daniela, C.J.R.A.E. Vrancea	170

Pandemia de COVID-19 a schimbat educația pentru totdeauna?!	
<i>inf. Corina Simionescu, prof. metodist Marius Măciucă, Casa Corpului Didactic "Simion Mehedinți" Vrancea</i>	<i>175</i>
Dualitatea efectului online în educație, <i>Prof.dr. Ana-Maria Cornilă Noroce</i>	<i>178</i>
A fi sau a nu fi în online, Prof. Emilian Rău, Școala "N. Iorga" Focșani	<i>184</i>

Comunicarea didactică între oglinzi paralele

Prof. dr. Livia-Silvia Marcu

***Casa Corpului Didactic "Simion Mehedinți" Vrancea,
director***

Cum să evaluăm un comunicator competent? Căci am observat că acest tip de competență nu este o trăsătură pe care oamenii o au sau nu, ci este mai degrabă o stare pe care o trăim mai mult sau mai puțin frecvent. În acest sens, un scop realist nu ar fi acela de a deveni perfecți în comunicare, ci de a spori procentajul de timp în care comunicăm în mod cât mai eficient. Competența de comunicare înseamnă a fi capabil să eviți capcanele relaționale și pericolele, "reparând din mers" atunci când tacticile de evitare dau greș. Eficiența comunicării poate fi pe deplin înțeleasă la nivel relațional și în termenii unor pattern-uri de comportamente care servesc la definirea unei relații ca un tip specific de sistem, căci un număr de abilități pe care o persoană le are îi pot crește acesteia șansa de a intra într-o relație competentă, dar simpla lor prezență nu o garantează.

Conceptul de competență comunicativă prezintă un deosebit interes pentru pragmatica educațională ale cărei preocupări sunt orientate prioritar către acțiunea concretă, directă. Din acest punct de vedere este esențial de a cunoaște modul de achiziționare a capacității și abilității de a comunica precum și posibilitățile de optimizare, prin intermediul educației, a acestei competențe (perspectiva psiho-socială). Orice tip de competență poate face obiectul unui program de formare care să conducă la optimizarea unor parametri acționali. Competența de comunicare nu poate face, desigur, excepție.

Achiziționarea unor asemenea abilități în domeniul comportamentului comunicativ îi asigură educatorului școlar un dublu avantaj: de a-și spori propria eficiență de relaționare și de comunicare (în calitatea lui de transmițător de informații și de formator al personalității copilului/tânărului), de a-i putea ajuta pe elevi să dobândească ei înșiși o eficiență relațională, competență în a comunica, ușurință în a se face înțeleși, calități ce-i vor ajuta să devină autonomi, să se poată integra în colective școlare și profesionale, să-și asume roluri și responsabilități în calitate de actori sociali.

Studiile realizate în ultimii ani în acest domeniu, ca și observațiile curente ale practicienilor, confirmă faptul că modalitățile de relaționare profesor - elev influențează într-o măsură mai mult decât semnificativă calitatea proceselor instructiv-educative. Semnul cel mai sigur al talentului pedagogic este măsura în care profesorul reușește să trezească motivația elevilor săi pentru problemele propuse spre studiu și pentru disciplina de învățământ predată. Această capacitate de motivare a elevilor se corelează, de cele mai multe ori, cu anumite structuri de personalitate ale profesorilor.

Profesorii cu personalități afectuoase, înțelegători și prietenoși, înclinați să distribuie multe laude și încurajări, să fie mărinoși (opuși profesorilor caracterizați prin atitudini distante, egocentrism și mărginire), prin înseși aceste calități îi stimulează pe elevi să depună un volum mai mare de muncă, să fie mai creativi, să dorească să se identifice, cu asemenea profesori, pe care ajung să îi îndrăgească și, prin intermediul unui „impuls afiliativ” ajung să fie atrași de disciplina pe care o predau.

Profesorii caracterizați prin responsabilitate, spirit metodic și acțiuni sistematice (opuși celor cu personalitate șovăielnică neglijentă, lipsită de planificare) s-au dovedit a fi

mai stimulativi pentru acei elevi care sunt dominați de „impulsul de autoafirmare” de dorința de atinge un statut social, de a obține succesul școlar. Ei inspiră elevilor siguranță și le induc certitudinea că au un profesor capabil să-i conducă spre reușita sigură, reduc anxietatea.

Profesorii caracterizați prin entuziasm pentru disciplina pe care o predau, cu firi imaginative, capabili să întrețină la orele lor o atmosferă de „efervescentă intelectuală” reușesc să inducă elevilor sentimentul importanței materiei predate, curiozitatea, interesul și, în cele din urmă, să-i motiveze prin valorificarea maximală a „impulsului cognitiv” existent, în mod normal, în orice ființă normală. Alte calități necesare țin de nivelul de cultură al profesorului, cerut de responsabilitățile culturale și sociale în societatea contemporană: capacitatea de a dialoga, capacitatea de a informa obiectiv și de a comunica cu ușurință, atitudinea critică și non-dogmatică, virtuți civico-democratice.

Modalitatea de comunicare cel mai frecvent folosită este limbajul. Gradul de structurare al acestuia, diferențele culturale dintre emițător și receptor constituie o sursă frecventă de distorsiune a comunicării. Fiecare grup profesional dezvoltă un anumit limbaj specific, bazat pe termeni tehnici din momentul respectiv, care este deseori impenetrabil pentru nespecialiști. Se creează astfel confuzie și comunicarea are adeseori de suferit. În condițiile unei nevoi crescute de adaptabilitate și viteză în transmiterea informației, indivizii se văd puși în situația de a fi bombardați cu mesaje pe care nu au timp fizic să le înțeleagă. Capacitatea omului de a prelucra informația este limitată, iar numărul situațiilor în care trebuie să transmită /primească mesaje în timp este în continuă creștere. În aceste condiții, comunicarea devine inefficientă și stresul organizațional crește.

Atunci când membrii grupului interacționează intens,

cresc șansele optimizării proceselor de comunicare, ceea ce conduce, de asemenea, către creșterea capacității de a împărtăși aceleași interese, aceleași preocupări. Pe de altă parte, bogăția interacțiunilor nu produce în mod automat efecte pozitive ci, în anumite condiții, ele pot degenera în conflict, în care managerul va trebui să demonstreze un alt tip de competențe

În organizarea conducerii sistemului de învățământ se pleacă de la finalitățile sistemului de învățământ și ale conducerii acestuia, privită în structura integrării sistemului de învățământ în structura largă și flexibilă a sistemului social național în ansamblu. De asemenea, în actul organizatoric trebuie să se țină seama de cele două aspecte ale sistemului: cel static și cel dinamic, ambele fiind cele care determină funcționalitatea sistemului.

Aspectul static poate fi reprezentat de structura organizatorică formală, și anume organigrama sistemului de învățământ, cu structurile manageriale aferente. Aspectul dinamic este reprezentat de conexiunile acționale existente în timp între diversele segmente ale sistemului de învățământ, între diversele nivele ierarhice ale structurii organizatorice formale, pe orizontală și pe verticală în dublu sens, între elementele componente ale fiecărui nivel ierarhic și între sistem, ca întreg, prin raportare la fiecare dintre componentele sale sau în relație cu sistemele conexe.

În interiorul sistemului de învățământ, este o necesitate existența feed- back- ului între subsistemul de acțiune și nivelul sau ierarhic superior. Ultimul trebuie să aibă permanent semnale asupra modului în care subsistemul își îndeplinește misiunea în raport cu cerințele generale formulate. Caracterul necesar al feed – back – ului nu este însă și suficient, dacă se are în vedere doar controlul respectării formale a cerințelor și nu intră în profunzimea aspectelor implicate. Mai mult chiar, rămânerea la

nivelul controlului de suprafață poate deveni factor inerțial, cum se întâmplă adesea în cazul inspecției școlare.

La ora actuală, s-a postulat necesitatea trecerii de la un management centrat pe control, la unul centrat pe angajamentul implicativ și s-a afirmat necesitatea reevaluării funcției manageriale de control, precum și centrarea ei pe dezvoltarea resurselor umane. Astfel, baza activității evaluative și corective o constituie finalitățile personale, de grup și organizaționale, cunoscute și împărtășite de către toți membrii organizației printr-o comunicare eficientă.

Abilitățile unui profesor eficient online

prof. Nicoleta Daniela Pârâiac

Casa Corpului Didactic "Simion Mehedinți" Vrancea

Oamenii eșuează din cauza cutumelor la care nu vor renunța. Ne agățăm de ceea ce a funcționat întotdeauna, chiar și după ce a încetat în mod clar să funcționeze. Ne agățăm de un mod de gestionare a studenților care nu mai funcționează cu mult prea mulți tineri.

Societatea și natura tineretului s-au schimbat.

Pentru unii profesori, clasa virtuală s-a simțit ca o nouă frontieră, plină de incertitudini tehnologice care inhibă programa tradițională.

Resursele tehnologice nu scutesc profesorii care predau online de responsabilitatea lor de a dobândi abilități avansate prin dezvoltarea profesională. Dependența de tehnologie a învățării online va cere educatorilor să își perfecționeze abilitățile existente și să adopte altele noi.

Crearea unei clase digitale eficiente solicită profesorilor să dezvolte abilități excepționale. Profesorii din secolul al XXI-lea au nevoie de toate abilitățile necesare pentru a dezvolta planuri de lecții pentru instruirea tradițională la clasă pe care trebuie să fie capabili să le aplice și în mediile digitale de predare.

1.Abilitati eficiente de comunicare

Un mediu de învățare online necesită instrucțiuni clare și concise. Este posibil ca educatorii cu experiență în metodele de instruire față în față să fie nevoie să dezvolte abilități de

comunicare scrisă mai puternice. Abilitățile pentru utilizarea graficii, videoclipurilor și fișierelor audio digitale pentru comunicarea cu elevii sunt esențiale.

Conversațiile cu elevii și părinții se bazează astăzi mai mult pe mesaje text, e-mail și mesagerie vocală. În loc să se întâlnească personal pentru conferințe părinte-profesor și activități de îndrumare a elevilor, profesorii online folosesc adesea o configurare a camerei web.

2. Cunoștințe tehnice

Profesorii vor trebui, de asemenea, să dezvolte abilități și cunoștințe specifice sistemelor educaționale bazate pe web. Profesorii ar trebui să poată demonstra competența în cunoașterea deplină a cerințelor de accesibilitate pentru tehnologia în clasă și instruirea online, capacitatea de a evalua resursele Internetului, înțelegerea aspectelor privilegiilor și încălcărilor drepturilor de autor, modelarea și monitorizarea etichetei adecvate și a politicilor de utilizare online general acceptate, proiectarea și implementarea planurilor de lecție adecvate pentru studenții online, capacitatea de a depana probleme tehnice minore și de a se adresa personalului de asistență tehnică atunci când este necesar.

3. Abilitatea de gestionare a timpului

Managementul timpului este chiar mai critic într-un mediu de învățare online decât într-o clasă tradițională. Informațiile de pe Internet se schimbă frecvent. Profesorii trebuie să evalueze informațiile și să actualizeze materialele de curs, după cum este necesar, pentru a se asigura că elevii au informații relevante în timp util.

În plus, feedback-ul instructorului ar trebui să fie oferit studenților cât mai curând posibil. Temele trebuie verificate în

termen de o săptămână de la depunere. Furnizarea unei rubrici cu feedback adecvat pentru sarcini îi încurajează pe studenți să își revizuiască munca și să pună întrebări despre materialul subiectului pe măsură ce cursul progresează.

4.Abilitatea de a evalua

Profesorii care predau online trebuie să poată evalua cu exactitate performanța elevilor. Vor monitoriza accesul la clasă, vor examina discuțiile postate și vor nota sarcinile.

Sunt necesare metode noi pentru identificarea dificultăților de învățare și a altor factori care afectează performanța academică într-un mediu de educație digitală.

5.Capacitatea de a îi învăța pe elevi să își dezvolte abilități de studiu individual

Unii studenți pot întâmpina dificultăți în asimilarea informațiilor învățate printr-un curs online. Un profesor eficient trebuie să aibă suficiente abilități pentru a dezvolta un curriculum de curs captivant care să motiveze și să încurajeze studenții să participe pe deplin.

Componentele interactive, lecturile suplimentare relevante în timp util și activitățile de grup consolidează reținerea. Profesorii trebuie să dezvolte abilități pentru a ajuta elevii să se angajeze pe deplin în funcție de abilitățile individuale de învățare.

Administratorii de susținere, formarea și educația adecvată, colaborarea cu colegii și mentorii cu experiență în sistemele de livrare a educației online și un program de dezvoltare profesională continuă orientat spre echiparea profesorilor de astăzi sunt instrumente esențiale pentru profesorii care predau online. Succesul academic al studenților

depinde de profesori calificați, foarte motivați, atât în sălile de clasă tradiționale, cât și în cele virtuale.

Bibliografie

1. <https://resilienteducator.com/classroom-resources/5-skills-online-teachers-need-for-classroom-instruction/>
2. <https://epale.ec.europa.eu/ro/blog/competente-digitale-pentru-profesori>

Școala on-line. Aspecte. Provocări. Soluții

Prof. Pîrlea Gabriela Mihaela

Școala Gimnazială „Profesor Mihai Sîmbotin”

Cârligele, Vrancea

MOTTO:

*„Un profesor care încercă să predea fără a le inspira elevilor
dorința de a învăța nu face decât să bată cu ciocanul într-un
fier rece.”*

(Horace Mann)

*„Scopul învățării unui copil este ca acesta să
meargă mai departe singur, fără profesorul său.
(Elbert Hubbard)*

Profesorii sunt „actori” pe marea scenă a școlii pentru că în cele mai dese cazuri sunt nevoiți să-și adapteze „rolul” în funcție de „publicul” din sala de clasă. Ei sunt cei care trebuie să pregătească elevii pentru a deveni și ei „actori” în viața lor personală și profesională, adică de a-i face pe adolescenți să înțeleagă că trebuie să performeze bine, responsabil și, nu în ultimul rând, cu plăcere și bucurie. Odată ce a intrat pe poarta școlii, profesorul trebuie să uite de toate necazurile vieții cotidiene și să-și joace rolul, asemeni actorului, ca și cum nu s-ar fi întâmplat nimic, fără ca elevii să-i sesizeze povara afectivă. În clasă, profesorul îndeplinește un rol, iar predarea eficientă este un spectacol, în cadrul căruia atenția elevilor trebuie captată

continuu. Un prim element important în realizarea unor lecții desăvârșite îl constituie aprofundarea materiei pe care profesorul trebuie să o cunoască în profunzime. Prin îmbinarea echilibrată dintre cunoașterea materiei și pasiunea cu care o transmite rezultă o învățare eficientă și un proces didactic performant. Gesturile, mimica, vocea, mișcarea sunt, de asemenea, elemente care completează informația, o clarifică și trebuie să devină componente importante ale actului de predare. Pentru ca elevii să fie motivați, să fie atenți și să învețe, trebuie să aibă încredere în capacitatea profesorului, în interesul său față de domeniul de studiu și față de ei. De aceea, nu orice persoană poate fi actor sau profesor adevărat. E nevoie de har și multă, multă muncă în afara scenei. Un profesor bun învață toată viața, fără a se considera atotcunoscător.

ASPECTE: Până anul trecut, majoritatea cadrelor didactice își desfășurau activitatea într-un mod liniar, conform cerințelor programelor școlare și a didacticii specialității, într-un mod clasic sau modern, în funcție de structura psihologică a fiecăruia. Odată cu pandemia, lucrurile s-au schimbat radical deoarece fiecare a fost pus în fața unei noi provocări, în fața unei situații nemaiîntâlnite până atunci și pentru rezolvarea ei a fost nevoie de noi strategii care presupuneau alte mijloace, alte metode de lucru, alte forme de organizare. Această nouă situație a scos în față destule minusuri, atât din partea școlilor cât și din partea personalului didactic. În funcție de scenariul în care se aflau localitățile din România, școlile trebuiau să-și adapteze programul în așa fel încât să se obțină maximum posibil din actul de predare-învățare-evaluare. Astfel, s-au putut depista problemele reale ale învățământului românesc precum **discrepanțele dintre urban și rural referitoare la dotările**

școlilor cu tehnologie IT, achiziția de platforme de comunicare, racordarea la rețelele de internet, posibilitatea elevilor de a deține și utiliza mijloace electronice de comunicare sau de a primi de la școală acele tablete achiziționate de Ministerul Educației etc. Cel puțin la început, lucrurile au mers foarte greu, iar fiecare școală sau profesor s-a descurcat așa cum a putut, în funcție de priceperea și ingeniozitatea fiecăruia. La o primă analiză, s-a constatat că pierderile erau enorme: **copii rămași în afara școlii, mai mult în rural decât în urban, provenind din familii numeroase, posibilități de lucru minime cu elevii claselor pregătitoare și clasa I și aproape inexistente cu copiii din ciclul preșcolar și cei cu CES, disponibilitatea redusă sau inexistentă a părinților cu copii din ciclurile preșcolar și primar de a participa la ore cu scopul de a-i ajuta să comunice cu profesorul, dificultăți majore privind procesul de evaluare, etc.** A fost afectată semnificativ **relația directă dintre profesor și elev** pentru că nu oferea posibilitatea interacțiunii reale cu copilul pentru a-i vedea reacțiile. În on-line nu știi dacă ceea ce spui tu ajunge până la elev, nu știi dacă metoda ta e eficientă pentru el. În interacțiunea față în față ești acolo, vezi dacă dau rezultate metodele tale și, dacă nu, le modificezi, le adaptezi. De asemenea, este afectată motivația elevilor. Școala față în față reprezintă un grup social și de multe ori interacțiunile dintre copii îi stimulează să participe, să fie activi. Există foarte puțină colaborare între elevi, iar dacă un profesor reușește să-i aducă împreună și să-i pună să lucreze, ar fi extraordinar, dar de puține ori se întâmplă asta. **Alte minusuri ar consta în lipsa sprijinului personalizat pentru elevii cu nevoi speciale, monitorizarea ritmului învățării, feedback pentru corectarea promptă sau pentru confirmarea achizițiilor, explicații la timp pentru înțelegerea conceptelor, relațiilor,**

fenomenelor, consiliere individuală, dar și problemele tehnice care pot apărea în funcționarea platformelor educative. Suspendarea activităților didactice față în față afectează în mod negativ procesul de învățare. Paradoxal, cadrul didactic lucrează mai mult decât de obicei însă obține rezultate mult mai slabe, deoarece această modalitate permite profesorilor și elevilor să se concentreze doar pe noțiunile teoretice esențiale. Cadrele didactice au constatat că, în general, **părinții nu pot acorda suportul tehnic necesar, elevii nu mai pot fi determinați să învețe, se dau mai multe teme decât de obicei, prea multe aplicații și platforme îi încurcă pe elevi, nu toți elevii sunt atenți la oră și nu participă activ.** Au fost semnalate și câteva aspecte pozitive ale activității on-line: pre-achizițiile informatice ale profesorilor, obținute cu ocazia formării inițiale sau continue (TIC, IAC etc.), pluralitatea de experiențe didactice la distanță, de la soluții ad-hoc până la cele profesioniste, de la un eclecticism operațional până la unitate de viziune, acoperind în parte exigențele unei formări de această natură, date fiind trecerea bruscă, integralitatea și ineditul acestei experiențe de predare-învățare, colaborarea tuturor cadrelor didactice în scopul dobândirii de noi deprinderi și competențe, lucru care nu se întâmpla din proprie inițiativă.

PROVOCĂRI: Pentru viitor, școala are nevoie de schimbare și de adaptare la meseriile viitorului, iar schimbarea trebuie să înceapă acum, cu schimbarea mentalității profesorilor. Este nevoie de o revoluție a mentalității dascălilor pentru că transformarea trebuie să înceapă cu ei. Se observă acum o masă critică de profesori cu vocație, care vor să facă saltul spre a deveni profesorii viitorului. Ei trebuie să descopere metodele și instrumentele concrete prin care își pot schimba în mod pozitiv stilul de predare și modul de a relaționa cu copiii. Trebuie să

vadă că acești copii au daruri diferite care trebuie potențate. Trebuie să creadă că online-ul este un mijloc, nu un scop în sine, încercând să fie creativi și mai ales flexibili cu programul și cu nevoile copiilor. Predarea online înseamnă interacțiune, mișcare, schimb de activități, chiar și joacă. Experimentele pe care le traversează sistemul de educație românesc în timpul acestei crize ar trebui să ne ajute să construim un sistem hibrid: on-line și offline. Desigur, ar fi necesare și resurse pentru a implementa un astfel de sistem de predare on-line și de adaptare la meseriile viitorului. Profesorul va trebui să stabilească norme pentru implicare, jocuri interactive și de stimulare a elevilor să intervină în cadrul lecțiilor, să pună în mod regulat întrebări și să răspundă la întrebările acestora. Studiile au arătat că tinerii își folosesc intens simțurile pentru a învăța, a face învățarea distractivă și eficientă prin utilizarea tehnologiei. Astfel, pentru a obține beneficii complete ale învățării on-line, trebuie să existe un efort concertat pentru a implementa această structură, folosind o serie de instrumente de colaborare și metode de implicare care promovează incluziunea, creativitatea, asertivitatea. Se pot remarca și valențe benefice pe care le are internetul în actul de predare-învățare-evaluare precum **necesitatea accesului la informație și adaptarea rapidă la nou**. Chiar dacă se configurează ideea că elevii asociază, din ce în ce mai des internetul cu un veritabil profesor, **calculatorul nu va înlocui niciodată total acțiunea profesorului**, rolul acestuia neputând fi ignorat, fiind mai mult decât constructiv. **Elevii nu învață din ceea ce le spun profesorii sau din ce le arată tehnologia, ci din felul în care ce le spun profesorii și ce le arată tehnologia îi incită să gândească**. Interacțiunea lor cu informațiile îi ajută să se dezvolte. Modurile în care tehnologia susține procesul de învățare sunt: **o mai bună înțelegere a informațiilor, prin oferirea de exemple, video, demonstrații,**

lecțiile sunt mai interesante dacă vin împreună cu obiecte și acțiuni care le plac elevilor (tablete, laptopuri, smartphone-uri), elevii sunt mai atenți la un video sau o prezentare dinamică decât la discursul unui oarecare profesor, tehnologia permite elevilor să învețe în ritmul lor, iar pe profesor să își pregătească mai rapid lecția și să aibă mai mult timp pentru a se conecta cu elevii, tehnologia salvează timp, te pune în contact cu mii de surse de informare, experiențe și contexte diferite, elevii nu se plictisesc, au mereu ceva de făcut, trebuie să dea click, să caute, să filtreze informații. Tehnologia susține procesul de învățare, stimulează gândirea logică și permite accesul facil la resurse și opinii diferite. Se resimte o schimbare radicală a sistemului educațional, pentru a-i face pe educabili să fie mai conștienți, mai flexibili și mai bine pregătiți pentru viața de mâine. Schimbarea trebuie să includă implicarea mai largă a părinților, a membrilor comunității, în calitate de parteneri activi ai cadrelor didactice, în educația tinerei generații. **Din punctul meu de vedere, școala online nu poate fi integrată absolut în categoria „necesitate” sau în cea a „progresului”. Ea a devenit atât o necesitate, cât și un progres din cauza altor factori.** În primul rând, școala online ne-a îndemnat la evoluție, generațiile actuale fiind adaptate tehnologiei și operând mult mai ușor cu aceste mijloace. Prin urmare, copiii sunt motivați să acceseze mediul virtual, sunt acomodați cu acesta și pot prelua informația chiar și „de la lucruri”. În al doilea rând, școala online este o necesitate, dată fiind situația pandemică actuală și dorința de a ne proteja de boli. Spre exemplu, mediul virtual ne oferă siguranța propriului cămin, acces la educație fără a fi parte dintr-o clasă, într-o instituție de învățământ. Pe de altă parte, cunoaștem faptul că prezența fizică la școală stimulează fenomenul bullying care a luat amploare în școli. Sub acest

aspect, școala online a dus la ameliorarea comportamentelor problematice și a violenței deoarece elevii nu se mai întâlnesc fizic.

SOLUȚII: În viitorul apropiat obiectivul major al educației va include preponderent elementele **învățării personalizate / individualizate**, organizată atât în cadrul instituțiilor de învățământ, care ar trebui să devină centre educaționale comunitare, cât și în mediul familial sau al comunității. Pentru eficientizarea învățării personalizate este necesar să fie valorificate posibilitățile copilului, utilizarea mai eficientă a resursele mediului în care trăiește acesta, posibilitățile instituțiilor din comunitate și a mijloacelor mass-media, dar și utilizarea tehnologiilor de învățare de la distanță/ on-line, fiind o oportunitate pentru situații speciale sau imprevizibile. **Cu certitudine, atât cadrele didactice cât și elevii și-au îmbunătățit substanțial abilitățile digitale, ceea ce a schimbat calitativ relația profesor-elev, dar și școală-familie.** De asemenea, societatea civilă a fost conectată mai activ la problemele educației, venind cu sugestii constructive de îmbunătățire, în special a modalităților de învățare de la distanță și a instrumentelor digitale. Exercițiul de învățare de la distanță a fost urmat de un șir de invenții noi și descoperiri, creativitate și comunicare eficientă, a contribuit la **consolidarea autonomiei învățării, dezvoltarea abilităților de muncă independentă, promovarea unei culturi a încrederii și a stării de bine.** Mai mulți specialiști în domeniul educației au venit cu câteva recomandări pentru a eficientiza activitățile de învățare de la distanță: **reorganizarea procesului de învățare cu adaptarea metodologiilor pentru astfel de activități, elaborarea de lecții video și programe educaționale pentru diverse situații de învățare, inclusiv de la distanță, începerea**

activităților cu acelea care sunt cunoscute și posibile de utilizat, atât de elevi, cât și de cadrele didactice, atragerea atenției către copiii dezavantajați, care nu dispun de condiții egale de lucru, astfel acordându-le o atenție specială, atât de către cadrele didactice, cât și de colegi. Ministerul Educației trebuie să pregătească instituțiile din subordine pentru a face față provocărilor actuale prin **reconceptualizarea radicală a Planurilor-cadru de învățământ și a curriculelor, reorganizarea învățământului extrașcolar în cadrul centrelor educaționale comunitare, unde să fie dezvoltate secțiile pe activități extrașcolare, în special în domeniul tehnic, artelor și a sportului, elaborarea Planului național de organizare a procesului educațional în situații de criză, crearea unui portal unic pentru platformele educaționale și instrumentelor de învățare de la distanță și on-line, dezvoltarea instrumentelor și achizițiilor digitale pentru toți actorii educaționali, regândirea și eficientizarea bugetului educației orientat spre reformarea și dezvoltarea sistemului educațional, inclusiv organizarea procesului educațional de la distanță și crearea/utilizarea de platforme educaționale online care pot ajuta copiii și familiile, în special a celor dezavantajate pentru a asigura egalitate de șanse, elaborarea unei concepții de formare a cadrelor didactice, axată pe nevoile elevilor, a părinților și a comunității, în vederea proiectării, implementării și evaluării activităților de învățare, organizate în școală sau de la distanță, precum și gestionarea activității elevilor pe platforme de învățare on-line, plasarea pe site-uri specializate a tuturor manualelor școlare în format on-line și a ghidurilor metodologice în ajutorul elevilor, părinților și a cadrelor didactice, formarea cadrelor didactice de a aplica o abordare centrată pe elevi și suport mai larg acordat copiilor cu dificultăți de învățare**

sau a copiilor expuși riscului de abandon școlar, elaborarea programelor de formare continuă pentru cadrele didactice și managerii școlari pentru dezvoltarea competențelor de integrare a tehnologiei în procesul educațional, elaborarea și promovarea unui modul pentru elevii din clasele primare și gimnaziale cu caracter trans-disciplinar, având drept scop integrarea tehnologiilor în procesul educațional, susținerea din partea statului a învățământului de alternativă, prin creșterea finanțării programelor educaționale alternative, alături de cele tradiționale. Stimularea apariției și dezvoltării instituțiilor care promovează alternative educaționale, creează posibilități de a susține noile modele educaționale, bazate pe activitatea practică, abordarea trans-disciplinară în dezvoltarea competențelor, axarea pe mediul valoric de formare și mai puțin pe cel de evaluare și control. Astfel, alternativele educaționale pot contribui substanțial la schimbarea de mentalitate a cadrelor didactice din școli, a părinților și a membrilor comunității. În parteneriat cu autoritățile publice locale și cu asociațiile de părinți, prin programe alternative, se pot oferi programe de tipul "Școala după școală" în instituțiile de bază, activități educative, de timp liber, pentru consolidarea competențelor dobândite sau de accelerare a învățării, precum și activități de învățare remedială.

Închei cu o afirmație a eseistului Nassim Nicholas Taleb care a spus că ***„Pentru a trăi pe planeta noastră astăzi este nevoie de mai multă imaginație decât putem avea.”***

Bibliografie:

- Făt, Silvia & Adrian Labăr, *„Eficiența utilizării noilor tehnologii în educație.” EduTIC 2009. „Raport de cercetare evaluativă. București: Centrul pentru Inovare în Educație,” 2009;*

- Constantin Cucos, Olimpiu Istrate, Ion - Ovidiu Pânișoară, Petre Bodnariuc, Simon Vela, „Școala online-elemente pentru inovarea educației”, Ed. Universității, București, 2020
- Mihaela Brut, „Instrumente pentru e-Learning. Ghidul informatic al profesorului modern”, Editura Polirom, 2006.
- Ionescu, M., (1972), „Clasic și modern în organizarea lecției”, Ed. Dacia, Cluj-Napoca.
- <https://www.scoalaintuitext.ro/blog/invatarea-online-si-invatarea-clasica/>

Utilizarea platformelor online și Microsoft Excel în ora de matematică

***Prof. Pîslaru Sebastian,
Colegiul Național „Emil Botta” Adjud, Vrancea***

În prezent există numeroase programe informatice care pot rezolva numeroase probleme matematice, iar elevii tind să trișeze în detrimentul acumulării de cunoștințe. Am avut surpriza ca la unele lecții, deși scriam o ecuație a cărei rezolvare nu era deloc simplă, să primesc răspunsul pe loc, ba chiar și rezolvarea făcută de un algoritm informatic, elevului fiindu-i suficientă doar o poză a exercițiului cu telefonul mobil. Oare acesta este viitorul? Răspunsul este unul negativ, putem folosi aceste tehnici moderne în favoarea noastră stimulând gândirea și creativitatea elevului.

Voi prezenta în continuare câteva probleme din manualele de matematică acreditate, ce pot fi abordate și altfel, interdisciplinar, stimulând elevul să-și folosească cunoștințele învățate la diferite discipline, utilizând smartphone-ul sau calculatorul nu pentru a afla direct răspunsul sau rezolvarea ci ca instrument al matematicii.

Problema 1 – clasa a X –a (Manual M. Ganga TC+CD, pag 347, problema 10)

	A	B	C	D	E	F
1						
2		Co	10000	d%	4	
3		an				
4		1	10400			
5		2	10816			
6		3	11248.64			
7		4	11698.59			
8		5	12166.53			
9		6	12653.19			
10		7	13159.32			
11						
12						
13						
14						

Ideea:
Capitalul după 7 ani în regim de dobândă compusă cu d%=4%

Un capital de 10000 u.m. este plasat cu dobândă compusă timp de 7 ani. Dacă dobânda anuală este de 4%, atunci calculați valoarea atinsă de acest capital în fiecare an.

Soluție

Formula de calcul pentru capital este $C_n = C_0(1+d)^n$, unde $C_0 = 10000$ u.m. reprezintă capitalul inițial, $d = 4\%$ reprezintă dobânda anuală iar C_n valoarea capitalului după n ani. Pentru a rezolva problema trebuie calculate valorile $C_1, C_2, C_3, C_4, C_5, C_6, C_7$, lucru neatractiv din mai multe motive pentru un elev de clasa a X –a, și pentru profesor. Prin folosirea, spre exemplu, a programului Microsoft Excel putem evita monotonia, captând atenția elevului și totodată stimulăm corelarea informațiilor cu alte discipline.

În celula C2 a fost trecut capitalul inițial de 10000 u.m., în celula E2 a fost trecută rata dobânzii 4, s-au generat anii pentru care trebuie calculate valorile $C_1, C_2, C_3, C_4, C_5, C_6, C_7$ în celulele B4 – B10, iar valorile $C_1, C_2, C_3, C_4, C_5, C_6, C_7$ s-au calculat în celulele C4 – C10, folosindu-se de formula: $=C\$2*((1+E\$2/100)^{B4})$.

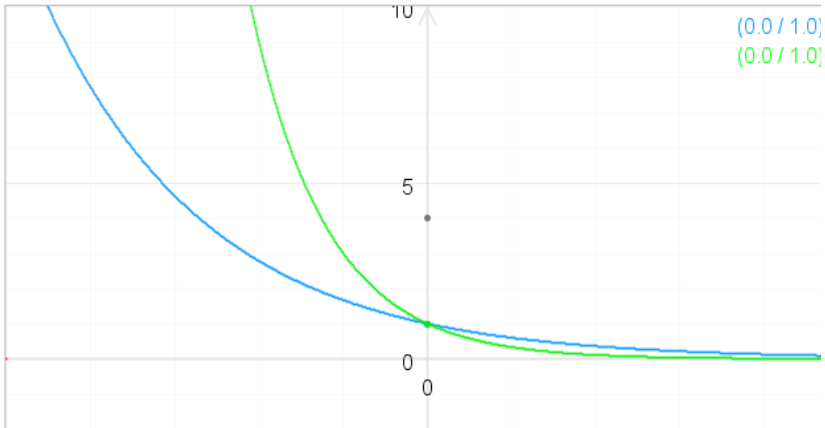
Problema 2 – clasa a X –a (Manual M.Ganga TC+CD, pag 214, problema 2)

Trasați în același reper cartezian, graficele perechilor de funcții

$$2) \quad f(x) = \left(\frac{3}{5}\right)^x, g(x) = \left(\frac{1}{3}\right)^x$$

Soluție

Pentru reprezentare se poate afișa graficul generat de aplicația online Web2.0Calc,

Problema 3 – clasa a X –a (Manual M.Ganga TC+CD, pag 215, problema 11)

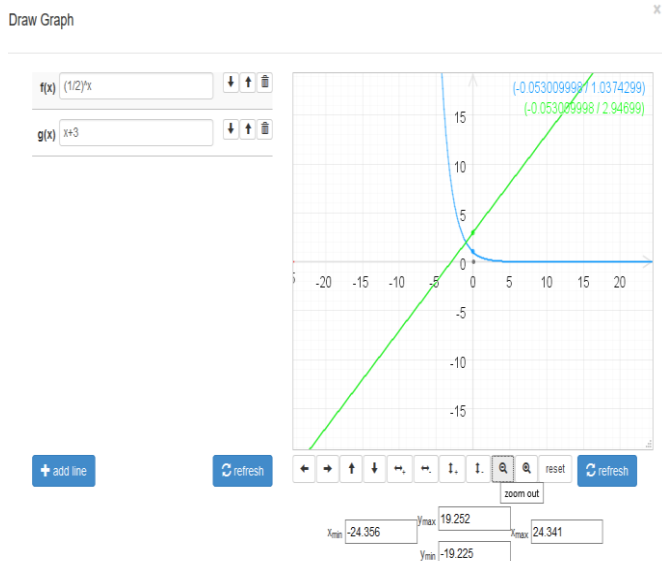
Rezolvați grafic ecuația $\left(\frac{1}{2}\right)^x = x + 3$.

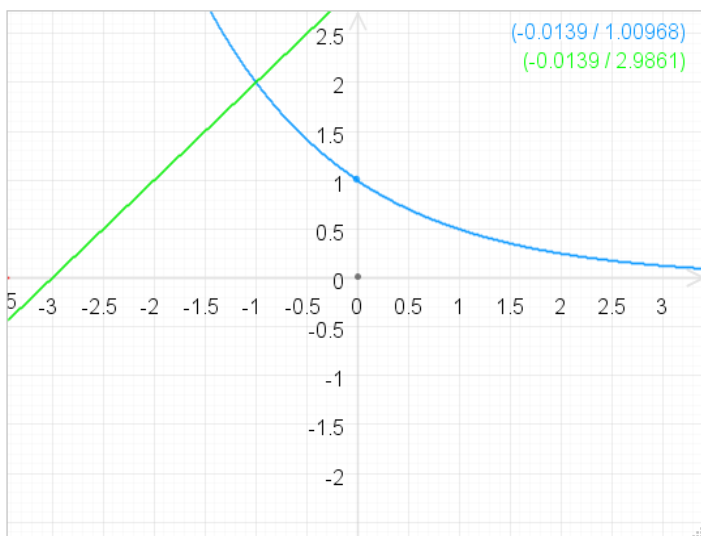
Soluție

Se folosește aceeași platformă online Web2.0Calc pentru a reprezenta grafic funcțiile $f, g: \mathbf{R} \rightarrow \mathbf{R}$,

$$f(x) = \left(\frac{1}{2}\right)^x, g(x) = x + 3$$

Abscisele punctelor de intersecție ale celor două grafice fiind soluțiile problemei.

Se demonstrează apoi, folosind procedee matematice, faptul că $x = 2$ este unica soluție a ecuației.

Problema 4 – clasa a XI –a (Manual M. Ganga M1, pag 521, problema 1/ex.3)

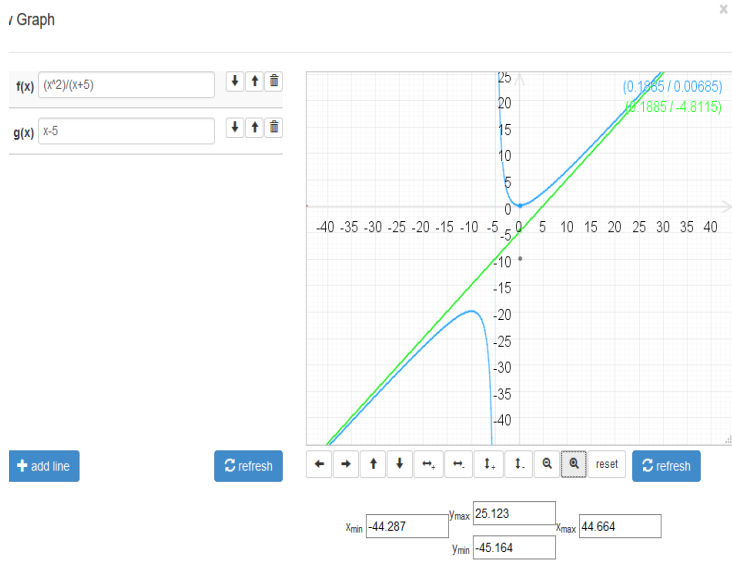
Să se determine asimptotele (orizontale, oblice) ale

funcției $f : E \rightarrow \mathbf{R}, f(x) = \frac{x^2}{x+5}$.

Soluție

Este destul de dificilă introducerea asimptotelor în cadrul analizei matematice, deoarece în momentul studierii nu se cunoaște curba graficului funcției, aceasta se studiază mai târziu, elevului fiindu-i prezentată noțiunea intuitiv.

Propunerea mea este determinarea lor prin calcul matematic, obținându-se dreapta $y = x - 5$ ca fiind asimptotă oblică la graficul funcției spre $\pm \infty$ și apoi utilizarea platformei online Web2.0Calc pentru reprezentarea grafică a funcției si

evidențierea asimptotei. Putem deci realiza o corespondență mai atractivă pentru elev între matematică și noile tehnologii, dar pentru o reușită trebuie o pregătire minuțioasă, un spațiu adecvat și timp pentru a pregăti tema. Sunt soluții în online, doar că acestea trebuiesc alese cu grijă, și în spiritul creativității.

Bibliografie

- Manual clasa a X –a, Matematica(TC+CD), Mircea Ganga, Ed. Mathpress – 2005
- Manual clasa a XI –a , Matematica M1, Mircea Ganga, Ed. Mathpress – 2006
- Platforma online <http://web2.0calc.com>

Școala online – o ramură a educației directe

***Prof. înv. primar Popa Mihai
Școala Gimnazială Găgești, Vrancea***

Contextul actual cauzat de pandemie a condus la o transformare nedorită a sistemului educațional. Modul tradițional, normal de formare a tinerei generații a fost înlocuit cu un mod atipic, artificial ce va lăsa urme adânci la nivel mondial în ceea ce privește organizarea, procesualitatea, managementul învățării, curriculumul, pe de o parte, dar și asupra celor implicați în educație, în general, elevi, profesori, părinți, manageri etc.

Școala online a apărut ca o necesitate și o obligativitate ce ne-a provocat să fim deschiși către noile tehnologii la un nivel la care nu eram pregătiți din punct de vedere emoțional, tehnologic, legislativ, economic etc.

Învățarea online îi ajută pe elevi să progreseze, dar trebuie să se ajungă la un echilibru între inovație și convenționalitate. Pe cât de benefică poate fi tehnologia, pe atât de distructivă dacă nu are loc o proporționalitate care să ducă la o eficientizare a sistemului de educație.

Avantaje ale învățării online:

- permite o anumită flexibilitate și îl determină pe elev să fie responsabil, să învețe automotivația și autodisciplina;
- oferă o alternativă la clasele tradiționale;
- elevii pot relua o activitate în caz de eșec;
- stimulează creativitatea;
- se obține un feedback instantaneu;
- resurse care fac învățarea mai atractivă și mai eficientă;

- conținutul informațiilor este păstrat permanent;
- favorizează un mediu de învățare mai colaborativ;
- nivelul de implicare al familiei crește simțitor;

Dezavantaje ale învățării online:

- este impersonal, spre deosebire de educația în clasă în care există o interacțiune față în față reală între elev și profesor; învățarea online oferă un tip intens de învățare, în timp ce educația în clasă vine cu interacțiunea umană; prin interacțiunile față în față, profesorii pot ajuta elevii să-și construiască respectul de sine, încrederea și maturitate emoțională;
- calitatea informațiilor și sursele pe care elevii le găsesc poate să nu fie de calitate;
- există problema gradului de securitate a programelor de învățare online;
- elevii nu au acces egal la resursele tehnologice;
- lipsa motivării elevilor în rezolvarea temelor;
- este greu de oferit sprijin de către profesor elevilor cu cerințe speciale de învățare;
- folosirea îndelungată a calculatorului și internetului poate crea dependență de tehnologie;
- evaluările au tendința de a fi bazate doar pe cunoștințe și nu neapărat pe partea practică;
- autenticitatea muncii poate fi îndoielnică, oricine putând realiza un proiect și nu elevul propriu-zis;
- lipsa interacțiunii fizice duce la o socializare defectuoasă și ireală;

Deși la prima vedere unii specialiști pot spune că avantajele sunt mai multe decât dezavantajele, este clar că educația trebuie să aibă loc în sala de clasă acolo unde poate fi conturată cheia succesului școlar: relația profesor – elev.

Tehnologia nu poate fi decât un instrument în mâna profesorului pentru facilitarea educației, dar aceasta nu va putea niciodată să înlocuiască un profesor talentat, implicat, inspirat și devotat.

Mai mult ca oricând, se impune o regândire a sistemului național de educație în contextul revoluției digitale, dar educația online nu poate constitui un obiectiv în sine pentru învățământul românesc. Ea trebuie să fie un mijloc eficient de a completa și suplini, atunci când e cazul, ceea ce educația directă, în săli de clasă nu poate realiza.

În concluzie, tendința propunătorilor politicilor educaționale ar trebui să fie de normalizare și nu de tehnologizare sistematică a școlii românești. Omul prin însăși natura sa simte nevoia de relaționare fizică, socializare cu atât mai mult elevii în procesul de învățare trebuie ghidați într-un mod firesc, direct pentru a li se transmite setul de valori necesar vieții, în general.

Bibliografie

- 1."Școala online. Elemente pentru inovarea educației", Raport de cercetare evaluativă, Editura Universității din București, 2020;
- 2.Albeanu G., Gherasim Z., Andronic M., "Tehnologii de comunicații multimedia și e-learning în educație, Note de curs, Biblioteca virtuală a Universității Spiru Haret, București, 2014;
- 3."Abilități psihologice", Ghid pentru profesor și student, material consultat online la adresa <http://www.eed.usv.ro> ;
- 4.Burch, Noel & Gordon, Thomas, "Profesorul excelent", Programul Gordon pentru îmbunătățirea relației cu elevii, traducere Ioan Sava, Editura Trei, București, 2011;

Școala online – calitate și perspective

Prof. Claudia Nicolae, prof. Alina Dima
Școala Gimnazială "Ion Basgan" Focșani

Începând cu 11 martie 2020, cursurile față în față s-au reorientat către altă formă de comunicare și cooperare cu elevii, pentru a se asigura continuitatea învățării în timpul pandemiei de SARS-CoV-2. Am descoperit împreună noi moduri de conexiune socială, continuându-ne activitatea didactică cu ajutorul tehnologiei digitale.

Învățarea online a fost pentru elevi și cadrele didactice o provocare, o situație inedită ce s-a născut în condițiile pandemiei globale. Activitatea didactică din anul școlar 2020-2021 s-a desfășurat online, având pe alocuri un impact negativ asupra învățării temeinice a elevilor. Așadar, a lipsit comunicarea autentică cu elevii, cu care ne obișnuisem până în acel moment. Relaționarea învățător-elev a îmbrăcat altă formă, ne-am simțit sufletele prin ecranul calculatorului, ne-am îmbrățișat virtual fără să ne atingem. Aspectul relațional, realizarea obiectivă a evaluării și a feedbackului, monitorizarea și stimularea performanțelor, individualizarea învățării elevilor nu au putut fi acoperite în totalitate.

Dincolo de avantaje, am semnalat multe limite în relaționarea învățătoare-elev, mai ales în cazul interacțiunii cu elevii ce aveau nevoi educative speciale, sprijinul în cazul acestora fiind mai greu de oferit. Pentru acești elevi, posibilitățile de sprijin personalizat s-au diminuat mult, planurile de intervenție personalizată neputând fi respectate în totalitate.

De asemenea, întreaga monitorizare a activității elevilor a fost mai dificil de realizat, lipsind dialogul autentic cu clasa de elevi, imposibilitatea de a le urmări consemnările, notițele, dificila administrare a probelor de evaluare.

Pentru a susține activitățile de învățare la distanță, am folosit platforma educațională Adservio, aplicații precum Whatsapp, aplicația pentru comunicare sincronă ZOOM, softuri educaționale, muzee virtuale etc.

Având bune competențe specifice instruirii asistate de calculator, atât eu cât și elevii mei, precum și echipamente tehnice corespunzătoare, procesul instructiv-educativ s-a desfășurat în bune condiții, conținuturile programei școlare pentru clasa a III-a fiind parcurse în totalitate. Nu ne-am abătut de la performanța școlară, elevii mei obținând rezultate foarte bune la evaluările continue și sumative, precum și la competițiile extrașcolare, concursuri precum LuminaMath *(premiul I și tabără).

Suspendarea întâlnirilor față-în-față ne-au pus în situația de a ne concentra pe rezumativ, pe esențial, pe structuri sau integrări de cunoștințe și mai puțin pe exemplificări. Am acoperit mai mult dimensiunea instructivă a formării. Am preluat sarcini de consiliere psiho-pedagogică, ajutând elevii să adopte strategii de auto-observare și auto-conducere în raport cu învățarea.

Referitor la conținutul educațional predat, consider că tehnologia este un intermediar și nu un cadru de procesare sau de prelucrare a informației didactice. Prin educația „la distanță” am putut orienta procesul de auto-învățare la elevi, am dat teme de lucru pentru acasă și am discutat pe marginea lor, am administrat testări etc. Predarea, însă, nu am putut-o realiza în adevăratul sens al cuvântului, cum am fost obișnuită, pierzând din consistență și calitate.

În toată această perioadă, elevii au avut nevoie sistematic de sprijinul meu și al părinților în realizarea sarcinilor trasate. Am corespondat prin e-mail sau pe grupul clasei de pe Whatsapp. Am încărcat materiale pe platformele selectate și cunoscute de elevi și părinți, înregistrări video sau audio, fișe de lucru aferente. Am respectat orarul clasei, am verificat și corectat temele pentru acasă, oferind recomandări și sugestii, luând măsuri ameliorative în evaluare. Pe parcursul orelor, am folosit diferite resurse în format digital care au fost de folos elevilor. Cu ajutorul lor am realizat fișe de lucru, jocuri educative și alte resurse educaționale.

Afirm că tehnologia a susținut procesul de învățare, a condus la o bună înțelegere a informațiilor prin oferirea de exemple, video, demonstrații. Lecțiile cele mai plăcute pentru elevii mei au fost cele în care s-au folosit obiecte precum tablete, laptopuri, smartphones, aceștia fiind mai atenți la un video sau la o prezentare dinamică decât la un discurs. Tehnologia a permis elevilor să învețe în ritmul lor, iar pe mine m-a ajutat să îmi pregătesc mai rapid lecția și să am mai mult timp pentru a mă conecta cu ei. Tehnologia ne-a pus în contact cu mult surse de informare, trăind experiențe inedite, în contexte diferite. Elevii nu s-au plictisit pentru că au avut mereu ceva de făcut, de la un click până la a căuta și filtra informații folosind diverse motoare de căutare. Așadar, tehnologia a susținut procesul de învățare, a stimulat gândirea logică a copiilor și permis accesul la resurse și opinii diferite.

Elevii au învățat cu plăcere folosind platformele online. Am utilizat filme explicative foarte utile, probleme rezolvate în pași, exerciții cu grade diferite de dificultate, încurajându-i pe elevi să aibă o atitudine pozitivă față de învățare. Printre avantajele învățării în orele desfășurate pot menționa: distribuirea rapidă a materialelor didactice, intrarea în posesia

lor printr-o simplă accesare, existența conținuturilor multimedia, corectarea/ștergerea sau utilizarea cu ușurință a diverselor conținuturilor, crearea unor grupuri, socializarea prin intermediul lor, folosirea conținuturilor interactive, existența feedback-ului etc.

Elevii au fost atrași de noua predare online, pentru că s-au folosit variate materiale suport de desfășurare a orelor în această formă. Resursele utile în format digital pe care le-am folosit la activități au fost:

- **miro.com** (o aplicație online colaborativă care partajează un editor mai multor utilizatori și poate fi folosită ca tablă interactivă);
- **www.manuale.edu.ro** (manuale digitale);
- **clasamea.eu/**(materiale didactice, activități, experiențe)
- **voxvalachorum.ro/jocuri/ciclul-primar/** (jocuri, fișe online)
- **www.esero.ro** (resurse online)

Aplicații utile gratuite pe care le-am folosit:

- **Wordart.com** (creare de desene cu ajutorul cuvintelor);
- **Canva** (creare de afișe, orare, prezentări, felicitări)
- **Chatter Pix kids** (aplicație de editare foto care dă voce unor imagini)
- **EdPuzzle** (platformă care promovează interacțiunea elevilor cu conținutul de învățare sub forma unui videoclip presărat cu întrebări create special pe conținutul video)
- **Google Jamboard** (tablă interactivă)
- **Jigsaw puzzle** (jocuri gratuite).

Consider că internetul este foarte util în învățare, deoarece tehnologia atrage copilul. Abordarea online a educației trebuie să fie direcționată în spiritul dezvoltării autoeducației, atât a cadrelor didactice, cât și a elevilor. Învățarea online este

pe placul copiilor, deoarece ei sunt pasionați de gadgeturi smart, aplicații interesante, resurse digitale sau jocuri online spectaculoase. Dezvoltarea tehnologiei a presupus și dezvoltarea unor produse educaționale create în acord perfect cu noile generații de elevi ai erei digitale.

Bibliografie:

ȘCOALA ONLINE
ELEMENTE PENTRU INOVAREA EDUCAȚIEI
Raport de cercetare evaluativă
București, Mai 2020

Matematică și științe

– abordarea interdisciplinară și transdisciplinară

Prof. Cojocariu Aurora

Colegiul Economic "M. Kogălniceanu" Focșani, Vrancea

1. INTRODUCERE

O învățare dincolo de discipline, parcurgerea unui curriculum integrat poate fi mai aproape de nevoile omului contemporan. Rezolvarea problemelor concrete din viața cotidiană, indiferent de gradul de complexitate pe care îl au, implică apelul la cunoștințe, deprinderi, competențe ce nu pot fi delimitate în sfera de cuprindere a unui obiect de studiu sau altul.

Satisfacerea nevoii de construire a unor legături între diferite discipline se concretizează prin pluridisciplinaritate, interdisciplinaritate și transdisciplinaritate. Cercetările științifice multi-, inter- și transdisciplinare au ca obiectiv comun înțelegerea profundă a realității și elimină limitele disciplinelor.

Pluridisciplinaritatea se referă la situația în care o temă aparținând unui anumit domeniu este supusă analizei din perspectiva mai multor discipline, acestea din urmă își mențin nealterată structura și rămân independente unele în raport cu celelalte.

Interdisciplinaritatea presupune o intersectare a diferitelor arii disciplinare.

Trandisciplinaritatea reprezintă gradul cel mai elevat de integrare a curriculumului, mergând adesea până la fuziune.

2. INTERDISCIPLINARITATEA

Interdisciplinaritatea apare ca o necesitate a depășirii granițelor artificiale între diferite domenii. Este unanim acceptat că în viața de zi cu zi nu folosim cunoștințe disparate acumulate la anumite discipline și nu valorificăm capacități specifice unei materii de studiu. Perspectiva interdisciplinară facilitează "formarea unei imagini unitare asupra realității" și dezvoltarea unei "gândiri integratoare". Interdisciplinaritatea a devenit o necesitate și apare ca o consecință logică a integrării tuturor tipurilor de conținuturi în perspectiva educației permanente. Abordarea interdisciplinară presupune transferul metodelor dintr-o disciplină în altă, căutându-se teme comune mai multor discipline, care pot conduce la realizarea obiectivelor de învățare de nivel înalt, a competențelor transversale (luarea de decizii, rezolvarea de probleme, însușirea tehnicilor și metodelor de învățare eficientă), care, indiferent de disciplină, implică aceleași principii prin utilizarea unor strategii de predare – învățare bazate pe probleme. Abordarea interdisciplinară pornește de la ideea că nicio disciplină de învățământ nu constituie un domeniu închis și se pot stabili legături între discipline. Prin interdisciplinaritate se realizează acțiunea deschisă dintre competențe sau conținuturi interdependente din două sau mai multe discipline, ce implică interpenetrarea disciplinelor, se dezvoltă competențe integrate/transversale/cheie, apar transferuri orizontale ale cunoștințelor dintr-o disciplină în altă la nivel metodologic și conceptual.

Interdisciplinaritatea presupune abordarea conținuturilor complexe având ca scop formarea unei imagini unitare asupra unei anumite problematice. Interdisciplinaritatea implică un anumit grad de integrare între diferite domenii ale cunoașterii și între diferite abordări, utilizarea unui limbaj comun, permițând schimbări de ordin conceptual și metodologic. Interdisciplinaritatea este o modalitate de a rezolva problemele și de a răspunde la întrebări care nu pot fi rezolvate prin metode sau abordări unice și reprezintă o modalitate de organizare a conținuturilor învățării cu implicații asupra întregii strategii de proiectare a curriculumului, oferă o imagine unitară asupra fenomenelor și proceselor studiate în cadrul diferitelor discipline de învățământ și permite contextualizarea și aplicarea cunoștințelor dobândite. Este o componentă a procesului de instruire prin care se asigură aspectul activ și formativ de dirijare efectivă a învățării.

Activitățile cu caracter interdisciplinar au importante valențe formative favorizând cultivarea aptitudinilor creative. Promovarea interdisciplinarității în activitatea didactică asigură înțelegerea, selectarea și prelucrarea acestora în vederea integrării lor în structuri cognitive și achiziționarea noilor capacități.

Abordarea interdisciplinară a învățării are o serie de avantaje:

- permite acumularea de informații despre obiecte procese, fenomene care vor fi aprofundate în anii următori ai școlarității;
- clarifică mai bine o temă făcând apel la mai multe discipline;
- creează ocazii de a corela limbajele disciplinelor școlare;
- permite aplicarea cunoștințelor în diferite domenii;

- constituie o abordare economică din punct de vedere al raportului dintre cantitatea de cunoștințe și volumul de învățare.

3. TRANSDISCIPLINARITATEA

Un mediu educativ mai deschis necesită o nouă arhitectură școlară, inclusiv un curriculum transdisciplinar și noi competențe ale cadrelor didactice”, inclusiv adaptarea la ritmul tehnologiilor.

Transdisciplinaritatea este privită ca o formă superioară a interdisciplinarității și presupune concepte, metodologie și limbaj care tind să devină universale (teoria sistemelor, teoria informației, cibernetică, modelizarea, robotizarea etc.)

Abordarea de tip transdisciplinar tinde către o fuziune a cunoștințelor specifice diferitelor discipline, la descoperirea unor noi câmpuri de investigație, la conceperea unor noi programe de cercetare. Abordarea transdisciplinară este centrată pe „viața reală” cu probleme importante. Considerându-se că deschide calea către atingerea unui nivel al cunoașterii superior, transdisciplinaritatea fost numită și prin sintagma „o nouă viziune asupra lumii”, fiind capabilă să conducă la înțelegerea, soluționarea multiplelor probleme complexe și provocări ale lumii actuale. Învățarea nu mai este rezultatul exclusiv al demersurilor profesorului, este un proces cognitiv complex și o activitate socială intra și interpersonală.

Transdisciplinaritatea permite “învățarea în societatea cunoașterii” și asigură formarea la elevi a competențelor transferabile, dezvoltarea competențelor de comunicare, intercunoaștere, autocunoaștere, asumarea rolurilor în echipă, formarea comportamentului prosocial, evaluarea formativă. Abordarea transdisciplinară a situațiilor de învățare, complexă, globală, integratoare a disciplinelor, permite realizarea unor situații de învățare noi pentru dezvoltarea competențelor

generale vizate de ariile curriculare și a celor cheie, cu proiectarea rezultatelor învățării în viața reală în care elevii își vor desfășura activitatea ca adulți.

Abordarea transdisciplinară pornește de la ideea că nici o disciplină de învățământ nu reprezintă un domeniu închis, prin urmare este necesară exploatarea și punerea în evidență a legăturilor dintre variatele discipline.

O cunoaștere reală și complexă, însoțită de formarea unei viziuni integratoare despre viață și lume este posibilă numai dacă elevii pot să coreleze transdisciplinar informațiile obținute atât din lecțiile predate, cât și din activitățile de educație nonformală și informală la care participă aceștia.

Elevul va fi capabil să interpreteze, să analizeze, să formuleze, să exprime opinii personale, să utilizeze informația în scopul rezolvării unei probleme date, să identifice și să soluționeze probleme.

Conținuturile organizate transdisciplinar se vor axa în procesul educațional nu pe disciplină, ci pe demersurile intelectuale, afective și psihomotorii ale elevului.

Organizarea conținuturilor în manieră transdisciplinară se bazează în procesul de predare – învățare – evaluare pe conduitele mentale ale elevului din perspectiva unei integrări efective, realizată de-a lungul tuturor etapelor procesului educațional (proiectare, desfășurare, evaluare). Temele transdisciplinare ajută elevul să învețe în ritm propriu și să fie evaluat în funcție de ceea ce știe, stimulează cooperarea între elevi, minimalizându-se astfel competiția, oferă elevilor posibilitatea de a-și crea strategii proprii de abordare a diverselor situații, asigurând o învățare activă.

Abordarea transdisciplinară a învățării are o serie de avantaje:

- permite stabilirea unei relații biunivoce de învățare între cei doi parteneri educabil – educator;
- se trece la tipul de învățare conceptuală aprofundată și utilă, pe tot parcursul anului școlar;
- angajarea elevilor în procesul de învățare prin probleme provocatoare, semnificative, adaptate nivelului lor cognitiv;
- achiziția și aplicarea cunoștințelor se realizează în situații noi și complexe, pentru a favoriza transferul și generarea de noi cunoștințe;
- procesul de învățare se centrează pe investigație colaborativă, învățare integrată, identificare și rezolvare de probleme;
- oferă elevilor cadrul formal adecvat pentru organizarea cunoștințelor, oferind un cadru adecvat de transfer al cunoștințelor din viața de zi cu zi în practica școlară, de la o disciplină la alta, pe verticală și orizontală;
- conținutul, cât și metodologia de abordare, este permanent rafinată, actualizată, ca urmare a feed back-ului utilizatorului de educație.

4. CONCLUZII

Inter/transdisciplinaritatea pornește de la ideea că nici o disciplină de învățământ nu reprezintă un domeniu închis, având numeroase legături ce se suprapun.

În aria curriculară „Matematică și Științe“, interdisciplinaritatea este absolut obligatorie, având în vedere aplicabilitatea directă în practică a biologiei, chimiei, fizicii și matematicii. Abordarea inter/transdisciplinară are drept scop formarea unor personalități moderne, cu gândire critică, analitică, sistemică, cu capacități de înțelegere profundă și aptitudini de modelare a fenomenelor, a proceselor ce ne

înconjoară, contribuind la crearea premiselor pentru conștientizarea tabloului integrat al lumii vii.

Abordarea inter- și transdisciplinară a conținuturilor științifice din programele școlare oferă elevilor imaginea aceluiași conținut (fenomen) privit din perspectiva diferitelor discipline și relaționările acestora. Elevul este pus în situația să gândească să-și pună întrebări să facă legături între aspectele studiate la fiecare disciplină în parte și astfel nu va mai percepe fenomenul studiat izolat ci cumulând ceea ce știe despre el din punctul de vedere al diferitelor discipline, acestea completându-se și influențându-se reciproc. Abordările didactice inter- și transdisciplinare îi aduc pe elevi mult mai aproape de realitate, dezvoltându-le o gândire flexibilă și creatoare, în măsură să ofere soluții și să-i îndrume spre o carieră școlară și profesională la standarde europene, să-și asume roluri și responsabilități, să ia decizii pentru cei din jur, să răspundă rapid și bine la diversele provocări ale vieții.

Bibliografie

1. Petrescu P., Pop V., Transdisciplinaritatea - o nouă abordare a situațiilor de învățare, E.D.P. București, 2007.
2. Nicolescu B. Transdisciplinaritatea, Polirom, București, 1999
3. Ionescu M., Radu I., Didactica modernă, Editura Dacia, Cluj- Napoca, 2004
4. Nicolescu B., Transdisciplinaritate - Manifest, Editura Polirom, Iași, 2008
5. Cucoș C., Pedagogie (ed. a II-a), Ed. Polirom, Iași, 2002

Abordarea procesului educațional în contextul digitalizării

***Prof. Tănăsă Alexandru,
Școala Gimnazială Urechești, jud. Vrancea***

În secolul în care trăim, progresul pentru noile tehnologii și accesul pentru fiecare persoană la acestea au crescut considerabil: azi tot mai multe nevoi și probleme se rezolvă digital. Se pune întrebarea dacă și procesul educațional pentru elevii de astăzi necesită o transformare digitală, mai ales în contextul pandemiei cu noul coronavirus COVID-19.

Una dintre cele mai mari provocări ale digitalizării procesului educațional din România se concentrează pe lipsa accesului de calitate la mediul online. Chiar dacă mulți elevi din țară folosesc diferite dispozitive pentru rețele de socializare și jocuri, pentru un număr considerabil dintre ei lipsa gadgeturilor și a internetului aduc un mare inconvenient. Progresul înregistrat în privința integrării tehnologiei în educație continuă să fie mic. Bineînțeles că și profesorii se confruntă cu această problemă, dar este mai accentuată la copii. Umanitatea, spiritul caritabil ne îndeamnă să ajutăm în acest sens: de pildă prin donare, sponsorizare. Accesul mobil la Internet a crescut considerabil în ultimii ani, însă gestionarea tehnologiei în scopuri educative nu a păstrat cadența cu aceste evoluții.

Accesul la mediul digital și folosirea acestuia pot contribui la rezolvarea discrepantei dintre învățătura elevilor din

medii favorizate și a celor din mediile defavorizate. Instrumentele pe care un profesor sau un elev le poate folosi în mediul online sunt pe o durată lungă de timp, atractive și pot genera o motivație aparte pentru tot ce înseamnă educație. Tehnicile de predare diferențiate generează această motivație prin concentrarea personalizată a eforturilor profesorilor.

Elevii folosesc tehnologia și internetul cu scopul de a se relaxa, socializa și a pierde timpul. Dificultatea utilizării tehnologiei pentru a învăța este dată de modificarea mentalității acestora motivând că mediul online poate fi o resursă binevenită și puternică în procesul educațional. Tineretul de astăzi trebuie să se maturizeze în această perspectivă și să conștientizeze că viitorul lor depinde de acceptarea schimbărilor și luarea deciziilor potrivite.

În cazul profesorilor, creativitatea și inovația în utilizarea tehnologiei reprezintă o mare provocare pentru toți aceștia, având în vedere că nu au fost formați în facultate în acest sens. Profilul de educator online este caracterizat prin gândirea critică în evaluarea și compararea materialelor digitale și prin abordarea transdisciplinară a procesului educațional pentru dobândire de competențe și stârnirea interesului pentru a învăța. Pentru exemplificare, profesorul trebuie să își aleagă platforma educațională potrivită elevilor săi și să dispună de dispozitive adecvate. În cazul profesorilor care folosesc foarte des tabla, o tabletă grafică decentă aduce un beneficiu important pentru învățare. Camera și microfonul trebuie să funcționeze bine, viteza internetului să fie potrivită, însă problema este mai gravă în folosirea tehnologiei sau a aplicațiilor. De pildă, o mare parte dintre profesori sunt în vârstă și nu au dezvoltate competențe digitale. Însă chiar cei tineri care nu au experiență așa multă au

de întâmpinat dificultăți. Fiecare profesor trebuie să accepte la rândul său schimbarea, să facă anumite cursuri de formare sau să învețe singur despre aplicațiile ce le poate folosi în mediul online.

Recomand utilizarea suitei Google: Google Classroom, Google Meet. Extensia Google Meet Attendance se poate instala în browser și poate ajuta profesorul în realizarea prezenței la clasă. Pentru joculețe și aplicații interactive care au scop educativ se pot folosi instrumentele de pe platformele <https://learningapps.org> și <https://wordwall.net/>. Pentru evaluări se pot folosi formularele de la Google.

Pornind de la un webinar despre secretele prezentărilor de succes, am putut surprinde abilitățile pe care profesorul trebuie să le asimileze în contextul unei lecții online. Pe lângă planificarea, structura și elementele de captare a atenției pe care o lecție obișnuită le are, în mediul online lipsește conexiunea fizică cu participanții. De aceea, trebuie găsite soluții care să acopere acest neajuns. Copiii nu sunt atenți din cauza monotoniei auditive: tonul, volumul și ritmul vorbirii sunt esențiale pentru a păstra interesul elevilor pentru lecție. Camera prin care elevii văd profesorul trebuie așezată așa încât să se vadă cât mai mult din profilul acestuia, măcar mâinile. Copiii vor acțiune, vor să fie băgați în seamă. Un alt neajuns este imposibilitatea urmăririi notițelor elevilor și realizarea dificilă a evaluării. Lucrul acesta se poate ameliora prin încărcarea temelor/lucrărilor pe o platformă sau realizarea de formulare și teste online.

Un aspect important care uneori este ignorat este deschiderea camerelor de către copii. Lăsând oprită camera prin care elevul se poate vedea creează o stare de neatenție, de

participare superficială la lecția și apare tendința de a avea alte preocupări. Totodată, și profesorul nu poate gestiona foarte bine interacțiunea cu elevii și să îi țină conectați mental la lecția desfășurată.

Bibliografie:

- Ciprian Ceobanu, Constantin Cucos, Olimpius Istrate, Ion-Ovidiu Pânișoară, “Educație digitală”, Ed. Polirom, 2020.
- Ioan Cerghit, “Sisteme de instruire alternative și complementare”, Ed. Aramis, București, 2004.
- Ministerul Educației și Cercetării, “Strategia privind digitalizarea educației din România”, 2021.
- Petre Botnariuc, Constantin Cucos, Cătălin Glava, Daniel E. Iancu, Marian D. Ilie, Olimpius Istrate, Adrian Vicențiu Labăr, Ion-Ovidiu Pânișoară, Doru Ștefănescu, Simona Velea, “ȘCOALA ONLINE – ELEMENTE PENTRU INOVAREA EDUCAȚIEI. Raport de cercetare evaluativă”, Ed. Univ. din București, mai 2020.

Învățarea online – avantaje și dezavantaje

*Prof. învă. primar Lăluțiu Geanina Gabriela,
Școala Gimnazială Găgești, Vrancea*

Învățarea online poate fi definită ca o formă alternativă de învățământ în cadrul căreia se asigură continuarea procesului educațional în condiții normale sau de autoizolare, de intemperii etc., prin intermediul diverselor instrumente informatice de comunicare la distanță.

Numeroase studii, teorii, modele, standarde și criterii de evaluare se axează pe **cel puțin trei zone pedagogice**:

- *învățarea online de calitate,*
- *predarea online*
- *proiectarea instruirii online.*

Ceea ce știm din aceste studii este că învățarea online eficientă rezultă dintr-o proiectare și planificare atentă a instruirii.

În primul rând, pentru a fi la fel de eficientă ca instruirea față-în-față, trebuie să se regăsească sub forma învățărilor mixte (blended learning – on line și față-în-față). Prezența fiecăruia dintre aceste tipuri de interacțiune, atunci când este integrată în mod semnificativ, crește rezultatele învățării.

În al doilea rând învățarea online de calitate înseamnă:

- timp de planificare,
- pregătire și dezvoltare pentru o lecție,

- situația actuală determinându-ne mai degrabă să acționăm cu resurse minime disponibile și într-un timp redus.

Planificarea atentă a învățării online presupune nu doar identificarea conținutului de parcurs, ci și proiectarea atentă a tipurilor de interacțiune, cu scopul de a susține procesul de învățare. Apoi, trebuie adaptată particularităților de vârstă și chiar individuale ale elevilor, pretându-se mai bine vârstelor mari, ciclului liceal, studenților și adulților în contexte de formare.

Privind cum învățarea este eficientizată prin folosirea internetului, putem enumera mai multe avantaje, însă putem să vedem și câteva dezavantaje.

Avantaje

Distribuirea rapidă a materialelor didactice:

-Profesorii sau administratorii pot transmite foarte repede, oricând, oriunde și oricui informațiile pe care le dorește.

-Astfel nu mai este nevoie de sincronizarea persoanelor pentru a se întâlni fizic; nimeni nu va pierde nimic pentru ca informațiile rămân online.

Elevii/ studenții intră în posesia materialelor print-o simpla accesare:

Existența conținuturilor multimedia:

-Prin internet pot fi transmise și imagini, videoclipuri, fișiere și orice fel de materiale virtuale care întotdeauna au eficientizat învățarea.

Conținuturile pot fi șterse, corectate sau actualizate cu ușurință:

Serviciu folosit de una sau mai multe persoane, crearea grupurilor:

Folosirea conținuturilor interactive, existența feed-back-ului:

-Fiind existente grupurile, membrii pot face schimb de experiențe, păreri sau informații. De asemenea, ei pot primi feed-back în timp real, chiar rapid de la administratorul grupului sau de la colegi. Astfel există și interacțiune virtuală și nu numai învățare individuală.

- ✚ **Oferă o alternativă la clasele tradiționale.**
- ✚ **Permite o anumită flexibilitate și îl determină pe elev să fie responsabil, să învețe automotivația și autodisciplina.**

Avantajele învățării online derivă indiscutabil din faptul că activitățile online pot fi accesate oricând și oriunde, cursanții pot alege domeniile de interes, le pot accesa în ritm individual. Timpul nu este determinat ca într-o sală de clasă, programul fiind mult mai flexibil. Fiecare elev poate parcurge în mod independent materialul propus, putând accelera procesul de învățare sau încetini.

Învățarea online permite și elevilor și profesorilor să interacționeze într-o comunitate online, fără a fi prezenți în același loc sau timp. Din altă perspectivă, elevii au posibilitatea de a prezenta mai multe informații procesate cu atenție, cu o implicare emoțională redusă.

Dezavantajele învățării online

- ✚ **Este impersonală**, spre deosebire de educația în clasă în care există o interacțiune față în față reală între elev și profesor. Învățarea online oferă un tip intens de învățare, în timp ce educația în clasă vine cu interacțiunea umană. Prin interacțiunile față în față, profesorii pot ajuta elevii să-și construiască respectul de sine și încrederea și maturitatea emoțională.
- ✚ Utilizarea internetului și a altor instrumente digitale au adăugat noi cerințe în viața profesorilor și au crescut

dramatic gama de conținut și abilități pe care aceștia trebuie să le cunoască, astfel a crescut și volumul lor de muncă.

- ✚ **Calitatea informațiilor și sursele pe care elevii le găsesc poate să nu fie de calitate.**
- ✚ Există, de asemenea, **problema gradului de securitate a programelor de învățare online.**
- ✚ **Elevii nu au acces egal la resursele tehnologice.**
- ✚ **Autenticitatea muncii.** Oricine poate realiza un proiect și nu elevul propriu-zis.
- ✚ **Evaluările au tendința de a fi bazate doar pe cunoștințe și nu neapărat pe partea practică.**

Cele mai multe dintre aceste resurse pot fi utilizate și pot ajuta elevii să învețe și să progreseze, însă este important să se ajungă la un echilibru între **inovație și convenționalitate**. Este clar că *avantajele sunt mai mari decât dezavantajele, dar cheia tehnologiei în clasă va fi întotdeauna relația profesor-elev, pentru că acolo are loc educația.*

Poate fi frustrant și consumă timp, dar, în final, tehnologia în educație poate deschide uși către noi experiențe, noi descoperiri și noi moduri de învățare și colaborare, însă nicio tehnologie din clasă nu poate înlocui profesorii talentați și inspirați.

Concluzii

- ✚ Învățarea în clasă îi ajută pe elevi și pe profesori să se cunoască mai bine.

Acest lucru permite profesorilor să cunoască elevii și să evalueze mai bine punctele forte și punctele slabe, să acționeze ca mentori și să ghideze studenții în posibilitățile lor de carieră.

- ✚ Într-o clasă tradițională, elevii pot să-și împărtășească în mod direct opiniile și să-și clarifice propriile întrebări cu profesorul, obținându-și astfel răspunsurile imediat.

- ✚ Înțelegând modelul de întrebări și răspunsuri și sugestiile oferite de profesori cu experiență, elevii pot găsi mai multe informații utile decât atunci când utilizează note și sugestii online generalizate.
- ✚ De asemenea, învățarea în clasă este mai utilă datorită unei interacțiuni continue între elevi și profesori, deoarece îi ajută pe elevi să scape de temerile lor cu privire la examene.
- ✚ În cele din urmă, interacțiunile cu profesorii buni contribuie la motivația elevilor de a obține note mari.

Bibliografie:

<https://er.educause.edu/articles/2020/3/the-difference-between-emergency-remote-teaching-and-online-learning>
www.didactic.ro

Jurnal de învățător:

La braț cu autismul în vremuri de pandemie

Prof. inv. primar Perișan Simona
Școala Gimnazială Găgești, Bolotești, Vrancea

Septembrie 2020

Clopoțelul sună și plină de entuziasm îmi preiau prima generație de copii pe care îi iau de la clasa pregătitoare. Deși nu sunt chiar debutantă, emoțiile începutului mă copleșesc. Am atâtea planuri, atâtea idei de proiecte, abia aștept să ne cunoaștem mai bine și să ne apucăm de treabă. Prima provocare apare din prima zi de școală – Mihnea, copilul special al clasei noastre care are autism.

Autism? Cum o să mă descurc? De unde să încep? Ce mă fac dacă face vreo criză? Sunt câteva din multele întrebări pe care mi le-am pus în primele zile de școală. Dar...Mihnea a mers la terapie mulți ani, este foarte inteligent și pot lucra cu el la nivelul clasei. E mai sensibil, ce-i drept și are nevoie de zeci de îmbrățișări pe zi, dar acest aspect e chiar plăcut. Copiii au multă afecțiune de oferit, iar copiii autiști au și mai multă.

Gata, ne-am cunoscut, știm fiecare ce vrem unii de la ceilalți. Ce norocoasă sunt că am această meserie frumoasă și acești copii extraordinari!

Decembrie 2020

Am finalizat primele proiecte împreună, primele concursuri, prima serbare. Ce frumos e! Bine...am fost partenera de dans a lui Mihnea la serbare și ne-am ținut de mână cât i-a spus poezia Moșului, dar a fost chiar plăcut, un sentiment unic, m-am simțit specială și importantă în ochii lui plini de sinceritate și iubire.

Martie 2020

O înștiințare de la ISJ ne trimite acasă în mod oficial, fără prea multe explicații a ceea ce va urma și când ne vom revedea. Mass-media ia foc, COVID, COVID și iar COVID. Viața noastră așa cum o știam noi, se schimbă radical și ne e foarte greu să ne adaptăm la tot. Trebuie să facem școală on-line.

Școala on-line cu clasa pregătitoare?! Sper că e o glumă! Cum? Ce facem? Nu cred că vom reuși! Încercăm. Tuturor ne este greu, dar încercăm. Piticii mei chiar sunt ascultători (multumesc părinților). Dar Mihnea...dragul meu Mihnea, încearcă din răputeri să fie alături de noi și chiar reușește mulțumită familiei sale (bine...mulțumită asistenților maternali care merită tot respectul și aprecierea). Mihnea are o mică deficiență de vorbire, ne înțelegem greu și în clasă, dar on-line?! Se enervează, se supără pentru că nu înțelegem ce vrea să ne spună. Nu-i place școala on-line, nu poate fi atent la tot ceea ce îi spun, îl tentează desenele și jocurile aflate la un click distanță. Se străduiește, dar iar se supără și chiar suferă. Tuturor ne este greu, copiilor, părinților, mie, familiei mele. Aștept cu nerăbdare vacanța! Niciodată nu am așteptat-o așa!

Septembrie 2020

Clopoțelul sună iarăși! Nu-mi vine să cred că mergem fizic la școală. Sunt 1000 de reguli de respectat, dar mergem la școală, ne vedem! Sunt bucuroasă, iar copiii radiază de fericire. Din când în când li se întristează privirea și mă întreabă dacă vom reveni la școala on-line, pentru că nu își doresc asta. Nu știu ce să le răspund, dar încerc să le transmit optimism. Acceptă toate regulile pentru că au înțeles că doar așa pot fi alături de colegi.

Și Mihnea? E o minune de copil. Poartă masca deși îl enervează foarte tare și se vede asta. Dar...vrea îmbrățișări și e nervos pentru că știe că nu le poate primi, pentru că astea sunt regulile. Până într-o zi când m-a așteptat la ușă cu o sticlă de dezinfectant în mână.

„ - Gata, ne dezinfectăm amândoi, și apoi vreau o îmbrățișare!
”

De data aceasta am plâns...cine știe ce o fi în sufletul și în mintea lui!

Noiembrie 2020

Cea mai tristă veste a venit! Vom intra iarăși în on-line pentru o perioadă de timp. Copiii plâng, plâng și eu, iar Mihnea nu-mi mai vorbește. Nu vrea școală on-line pentru că înțelege prea bine. Nu sunt de acord cu hotărârile care se iau, cu lucrurile pe care trebuie să le fac și modul lor de realizare, dar nu am ce să fac. Îl iau exemplul pe Mihnea, îi dau o îmbrățișare și mă mobilizez. Cumva, nu știu cum va trebui să dau tot ce am mai bun acestor copii. Reluăm cursurile on-line. Nu vrem la

început, dar, ușor, ușor ne acomodăm, descoperim lucruri noi. Uite așa am descoperit metoda ADDIE, o metodă de organizare care mi-a fost extrem de utilă în această perioadă. Această metodă presupune:

- Analiza: colectarea informațiilor despre contextul în care are loc predarea

Care este grupul meu țintă?

Care este nivelul grupului meu țintă?

Care este mediul în care îmi desfășor activitatea?

Dispon toți elevii de conexiune la internet?

Dețin toți elevii dispozitivele necesare desfășurării orei de predare?

Care sunt competențele dezvoltate până în momentul actual?

Ce doresc ca ei să știe până la finalul orei?

Ce au nevoie să învețe?

Care este obiectivul țintă pe care îl urmăresc?

Ce conținut este dorit?

Care sunt resursele pe care eu le am?

- Designul: stabilirea secvențelor orei care urmează a fi desfășurate, pe baza obiectivelor stabilite, resurselor de care dispun, activităților pe care doresc să le fac

Ce doresc să realizez cu această oră de predare?

În ce punct au ajuns elevii mei?

Care sunt obiectivele secvențiale ale instruirii?

Ce modalități de evaluare folosesc?

Care sunt activitățile pe care aleg să le fac?

Care sunt secvențele orei predate?

Ce tipuri de resurse online/ tradiționale voi include?

- Dezvoltarea: momentul în care se conturează conținutul și materialele

Pot să-mi adaptez resursele deja existente la predarea online?

Pot adapta activitățile folosite anterior la noul context?

Este necesar să caut resurse noi și să gândesc alte activități?

Cum pot lega resursele de activitățile predate?

Care este informația pe care o transmit eu?

- Implementarea: instruirea propriu zisă a elevilor cu ajutorul cursului creat
Cum decurge ora de predare?
Ce dificultăți am întâmpinat eu?
Ce dificultăți au întâmpinat elevii?
S-a transmis cu succes informația către elevi?
Am reușit să ajung la elevi prin conținutul predat?
Ce pot îmbunătăți?
- Evaluarea: se analizează rezultatele obținute prin mijloace de evaluare
Am îndeplinit obiectivele stabilite?
Cât de eficient a fost cursul
Ce pot îmbunătăți?
Care este părerea elevilor cu privire la conținutul transmis?
Ce a lipsit (din punctul meu de vedere)?
Ce a lipsit din (din punctul elevilor de vedere)?
Cum pot face mai bine?

Mihnea...intră la toate orele și încearcă cu toată voința lui să fie activ. Se vede clar că lui îi este mult mai greu decât nouă. Intră printre primii ca să putem vorbi, îl solicit la fel ca pe ceilalți copii în timpul orelor, dar văd cât de greu îi este. Eu încerc să dau tot ce pot în timpul lecțiilor, elevii mei la fel, părinții tot așa. Chiar suntem o echipă și e foarte plăcut sentimentul. Elevii mei mi-au cunoscut copii, soțul, soacra și toate jucăriile din casă. Eu le-am cunoscut frații, buncii, vecinii, cățelei, pisicile. Da, școala on-line are și părți frumoase! A fost bună ca o soluție de avarie. Să nu mai spun că m-am perfecționat din punct de vedere al cunoștințelor IT într-un an cât nu am facut-o în ultimii 10 ani.

Februarie 2021

Am revenit în sala de clasă. Aceleași reguli, aceleași restricții, dar nu mai contează. Avem multe planuri, multe

dorințe. Undeva în mintea noastră există teama de școala on-line, dar nu mai e atât de mare, știm cum e, ne vom descurca.

Mihnea...după atâta timp de stat acasă, îi este mai greu să se reacomodeze la regulile din clasă. Îi este foarte greu să respecte regulile de distanțare fizică, el este un copil foarte afectuos, și este foarte sensibil...când vede telefonul nu se mai poate concentra la altceva.

Iunie 2021

Suntem la finalul unui an greu. Cel mai greu an școlar din cariera mea. Am avut momente când îmi doream o altă meserie. Dar...suntem bucuroși la finalul unui an școlar atipic. Vom face o serbare on-line, ne pregătim intens, iar copiilor le surâde ideea. Se simt ca niște actori și li se pare foarte interesantă această variantă. Sper să ne descurcăm!

Mihnea s-a acomodat din nou la regulile clasei, nu mai e atât de sensibil când vede un telefon și sper să participe la serbare în fața camerelor de filmat și nu după. Deși școala on-line ne-a dat emoții negative, tristețe, furie, a fost o soluție bună din care am învățat cu toții câte ceva. Și dacă și Mihnea, un copil cu autism, care percepe lumea diferit a putut face față și este la nivelul colegilor săi la sfârșitul anului școlar, înseamnă că am reușit cu toții să ne adaptăm și să primim noul din viața noastră.

Ce meserie frumoasă am! Abia aștept sunetul clopoțelului din anul școlar următor!

Vacanță plăcută!

.

Managementul clasei de elevi în mediul online

Prof. înv. primar Ion Florentina

Școala Gimnazială „Al. Vlahuță” Focșani, Vrancea

În sens larg, managementul clasei de elevi se referă la mijloacele și modalitățile de conducere a activității la clasa de elevi. În sistemul social de educație și învățământ, profesorii trebuie să se raporteze la cei pe care îi educă, să stabilească relații de colaborare cu părinții acestora și cu alți factori interesați ai societății. Ei nu educă numai la catedră și în clasă, ci prin fiecare contact relațional cu copiii și părinții desfășoară o muncă de creștere și dezvoltare, de conducere și direcționare.

Dintre componentele managementului clasei în mediul online, subliniez:

- experiență captivantă de învățare
- motivarea scăzută pentru învățare este o poartă către multe probleme din învățarea online.

Este important să construim o experiență de învățare care să fie atrăgătoare pentru elevii noștri. Să acordăm timp pentru a înțelege ce îi interesează, care sunt punctele lor forte și care sunt provocările lor. Să utilizăm aceste informații pentru a construi un plan de gestionare a clasei online, care este adaptat elevilor noștri și oferă multiple oportunități de învățare interactivă

Regulile clasei

Ar trebui: să fie stabilite cu elevii; să fie puține, simple și ușor de reținut; să țină cont de vârsta elevilor; să asigure respectul reciproc; să fie reamintite când sunt încălcate.

Exemple de reguli:

- Alegeți un spațiu liniștit, liber de distrageri, pentru a vă pregăti pentru curs;
- Ieșiți din alte aplicații de pe computer / telefon/tabletă înainte de a intra la oră;
- Conectați-vă devreme la linkul orei;
- Îmbrăcați-vă potrivit. Amintiți-vă că acesta este un cadru de clasă.
- Folosiți-vă numele complet atunci când vă conectați la linkul orei.
- Când vă conectați la clasă, asigurați-vă că aveți atât microfonul cât și camera deschise.
- Dezactivați microfonul în timpul lecției pentru a evita deranjarea clasei cu orice zgomot de fond;
- Fiți respectuoși!
- Când aveți o întrebare sau un comentariu, utilizați butonul „Ridicați mâna!” care se găsește în bara de jos.
- Folosiți chatul în mod responsabil! Este menit să faciliteze conversația în jurul subiectului lecției, nu pentru discuțiile secundare;
- Când s-a terminat ora, părăsiți clasa, închizând fereastra.

Așteptări și recompense

Sistemele de recompense sunt un instrument incredibil de puternic pe care profesorii îl pot folosi în predarea online. Sistemele de recompense ajută în încurajarea elevilor să încerce tot posibilul să participe la orele lor online. Recompensele

pentru respectarea regulilor clasei și consecințele pentru nerespectarea lor trebuie stabilite în clasă, ca o modalitate de a învăța elevii că sunt responsabili pentru alegerile lor.

Iată câteva idei de recompensă care funcționează bine în mediul online: Fără teme pentru o zi”, „Poartă o pălărie la curs!”, „Joacă un joc online cu profesorul tău!”, „Alegeți fundalul virtual al profesorului!”, „Predă o temă cu întârziere!”, „Folosește o jucărie drept partener la oră”

Crearea de legături între elevi

Construirea unei relații pozitive între profesori și elevi este doar o parte a bătăliei cultivării unui mediu de învățare productiv. Legăturile dintre elevi sunt la fel de importante în timpul învățării online, ca și în clasa tradițională. Pentru unii elevi este ușor să se simtă izolați în învățarea online. Trebuie să construim oportunități pentru elevi de a socializa.

Utilizarea jocurilor în sala de clasă virtuală oferă multe avantaje. Jocurile îmbunătățesc și sporesc implicarea elevilor, stimulează gândirea critică, întăresc memoria și oferă oportunități de cooperare și colaborare. Jocurile sunt o modalitate excelentă de a construi legături între elevii fiecărei clase. În primul rând, atunci când copiii aud cuvântul „joc”, aceștia se gândesc imediat: „Distractiv!” Cel mai important, atunci când propunem jocuri, trebuie să oferim posibilitatea elevilor să interacționeze, să se cunoască mai bine, să se creeze un sentiment de comunitate.

Iată câteva idei de activități pentru crearea legăturilor între elevi:

- a) Creați o listă cu melodiile lor preferate. Puteți reda aceste melodii la început, la sfârșit sau în alte momente ale orei pentru reactivare.

- b) Petrecere cu dans. Când redați muzica din lista clasei, acordați-le o pauză de dans. Este relaxant și distractiv.
- c) Sărbători de ziua de naștere. O modalitate distractivă de a crea comunitate este să sărbătoriți zilele de naștere ale elevilor. Puteți cânta o melodie sau trimite o felicitare pe grup.
- d) Zile cu costume. Există multe modalități de a încorpora zile cu costume, atât pentru elevii mai mici, cât și pentru elevii mai mari. Pentru elevii mai mici, putem face ziua preferată a personajelor de carte, ziua pălăriilor bune, sau zilele dedicate echipei preferate.
- e) Spectacol și poveste virtuală. Putem oferi fiecărui elev o zi diferită pentru a împărtăși ceva ce prețuiește: poate o jucărie, un talent sau un animal de companie.
- f) Excursie virtuală. Există câteva opțiuni excelente online pentru excursii virtuale. Putem face o „călătorie” împreună cu o clasă ca o extensie a învățării sau doar ca o distracție.

Construirea relațiilor cu familiile elevilor

Profesorii nu-și aleg profesia gândindu-se la interacțiunea cu părinții, ci la copiii cu care vor lucra. Dar importanța relațiilor profesor-părinți s-a dovedit a avea un impact enorm asupra educației unui copil. Mai multe studii arată că atunci când părinții și profesorii au o relație pozitivă, copiii prezintă abilități social - emoționale mai dezvoltate și au performanțe academice mai mari. Este important de menționat că multe familii minoritare se confruntă cu o relație mai rece cu profesorii din cauza nepotrivirii culturale sau a altor factori sociali. Profesorii trebuie să depună eforturi pentru a implica familiile diferite din punct de vedere cultural și să se asigure că

fiecare elev primește posibilitatea de a prospera la școală. Iată câteva sfaturi pentru dezvoltarea relațiilor cu părinții:

- Creați un site web/grup al clasei pe care părinții îl pot accesa pentru a vizualiza informații importante, cum ar fi informațiile de contact ale profesorului, regulamente, reguli, teme etc.

- Realizați convorbiri telefonice de maxim 2 minute cu părinții, raportând știri pozitive despre copiii lor, puteți chiar să scrieți mailuri sau scrisori , dacă preferați;

- Găzduiți conferințe profesor-părinte

- Invitați părinții cu cunoștințe despre un anumit subiect să susțină prelegeri la clasă. Asigurați-vă că examinați materialul pentru a fi adaptat vârstei elevilor .

- Creați sarcini interactive pe care părinții și elevii să le poată rezolva împreună. Aveți grijă să nu le atribuiți părinților prea multă responsabilitate în timpul învățării online.

Schimbarea mentalităților cu privire la noul tip de școală

Pentru a schimba mentalitatea tuturor factorilor implicați în educație, trebuie să fim conștienți de limitele învățării online, dar și să punem în valoare punctele pozitive ale acesteia.

Avantaje ale învățării online:

- ✓ oferă o alternativă la clasele tradiționale
- ✓ permite o anumită flexibilitate și îl determină pe elev să fie responsabil, să învețe automotivația și autodisciplina;
- ✓ se obține un feedback instantaneu. Învățarea este mai activă; putem crește implicarea prin sondaje online sau prin întrebări de testare în timpul lecțiilor;
- ✓ există numeroase resurse care fac învățarea mai distractivă

- ✓ se pot automatiza o mulțime de sarcini obositoare (ex. prezența elevilor)
- ✓ elevii au acces instantaneu la informații noi, care le pot suplimenta experiența de învățare etc.

Analizând și acceptând părțile pozitive ale învățării online demonstrează că suntem deschiși, flexibili și pregătiți pentru a-i ajuta pe elevi în aceste momente dificile.

Bibliografie:

- EU Kids Online:
www2.lse.ac.uk/media@lse/research/EUKidsOnline/Home.aspx
- Media-Educ: www.media-educ.org

Quel style pourrait - on adapter pour un renouveau en évaluation à distance?

***Prof. Lucica BOCU,
Colegiul Tehnic Auto „Traian Vuia”, Focșani***

Dans le contexte actuel d'un passage accéléré vers la formation en ligne, il est suggéré de projeter les modalités d'évaluation les plus familières, qui demandent le moins d'adaptation, qui s'appuient sur les pratiques déjà en place et qui sont en lien avec le contexte de formation.

Dans l'intention de bien faire le choix d'une modalité d'évaluation à distance, il est recommandée de se laisser guider par les 4 réflexions suivantes:

- *est-ce possible de repondérer l'ensemble des activités déjà évaluées et d'annuler l'évaluation difficile à maintenir ?*
- *favoriser les modalités d'évaluation alternatives avec lesquelles vous êtes déjà familières;*
- *prioriser les modalités d'évaluation qui nécessitent peu de technologies;*
- *prioriser des modalités d'évaluation qui n'ajouteront pas de stress supplémentaire aux étudiants, qui vivent des situations exigeantes.*

À partir de ces réflexions, l'enseignant est invité à consulter le tableau synthèse 1 des modalités d'évaluation, qui propose des formes alternatives d'évaluation. Les modalités d'évaluation ne sont pas mutuellement exclusives, elles peuvent être combinées, selon les intentions pédagogiques.

1. L'autoévaluation, qu'est-ce que c'est?

Selon Legendre, l'autoévaluation est le « processus par lequel un sujet est amené à porter un jugement sur la qualité de son cheminement, de son travail ou de ses acquis au regard d'objectifs prédéfinis et tout en s'inspirant de critères précis d'appréciation » (Legendre, 2005, p. 143). Il s'agit d'une démarche d'introspection qui aboutit, selon les résultats, à un réajustement (autorégulation) de ses stratégies d'apprentissage. Il ne s'agit pas de juger sa propre compétence, mais de *reconnaître ses forces et ses limites* et de prendre les mesures appropriées pour remédier aux difficultés.

Il ne faut pas confondre l'**autoévaluation** avec l'**autocorrection**. En formation à distance, quand l'étudiant consulte les corrigés qui lui sont fournis, il procède à une collecte d'informations, il compare sa production ou sa performance avec celle qui est attendue. Il est engagé dans la régulation de ses apprentissages afin qu'il progresse dans le *développement de ses compétences*.

L'autoévaluation fait partie intégrante d'une stratégie d'évaluation des apprentissages et remplit une fonction formative. Mettre en place de l'autoévaluation en formation à

¹https://www.usherbrooke.ca/enseigner/fileadmin/sites/enseigner/images/alternatives_presentiel/evaluations/Tableau_modalites_eval_alternatives_faD.pdf

distance pose quelques défis, dont celui de *l'absence en temps réel* du professeur dans une classe (obstacle à l'interaction) et celui du *modèle d'encadrement* par les professeur à distance dont **les contacts sont plutôt limités** avec les étudiants (obstacle à la rétroaction).

Des conditions de réussite de l'autoévaluation

Les conditions de réussite de l'autoévaluation peuvent se lire comme suit : *elle se déroule à un moment stratégique du cours; les étudiants connaissent les objectifs, la démarche, les performances attendues et les critères; l'étudiant est motivé et s'engage à prendre du recul sur ses apprentissages; les instruments sont faciles à utiliser, mais suffisamment explicites pour permettre un jugement critique.*

L'autoévaluation a une **fonction formative** et non sommative. En bref, l'exercice d'autoévaluation et la rétroaction qui s'ensuit ne sont efficaces que dans la mesure où l'étudiant prend les moyens pour réduire l'écart entre l'état de ses connaissances, habiletés, du développement de sa compétence, et le niveau souhaité. Un outil d'autoévaluation devrait posséder les caractéristiques suivantes:

- *conçu simplement et clairement, il facilite l'utilisation par l'étudiant;*
- *il favorise l'exercice du jugement critique;*
- *il permet de constater l'écart entre la performance réalisée et celle qui est attendue;*
- *il facilite la recherche de pistes et de moyens d'amélioration.*

2.L'élaboration d'une grille d'autoévaluation

Voici en six points les étapes pour élaborer une grille d'autoévaluation:

1. *rédiger, à l'intention de l'étudiant, des consignes claires d'utilisation de la grille;*
2. *choisir les critères d'évaluation les plus pertinents pour l'autorégulation des apprentissages;*
3. *formuler des indicateurs observables (qualitatifs ou quantitatifs);*
4. *opter pour une échelle d'appréciation dichotomique, uniforme ou descriptive;*
5. *formuler des questions qui favorisent l'autorégulation;*
6. *soigner la mise en forme de la grille pour favoriser son utilisation par l'étudiant.*

La grille d'évaluation à échelle descriptive est la plus appropriée pour l'évaluation d'une tâche

complexe² en situation authentique. Elle s'élabore à partir de la ou des compétences du cours, de

l'objectif intégrateur³ et de la tâche complexe d'évaluation à réaliser par l'étudiant. Elle est composée de critères et de

² Une **tâche complexe** correspond à ce que l'étudiant doit accomplir en vue de développer la compétence du cours ou en démontrer la maîtrise. Elle implique un ensemble d'actions et se distancie d'une tâche trop procéduralisée (répétition d'actions) ou déjà automatisée. La réalisation d'une tâche complexe implique la mobilisation de savoirs, de savoir-faire et de savoir-être.

³ L'**objectif intégrateur** est à atteindre au terme du cours. Il est formulé du point de vue de l'étudiant, comporte un verbe d'action et décrit un comportement observable. L'objectif

descriptions qui correspondent respectivement à chacun des niveaux de performance.

La grille d'évaluation à échelle descriptive peut être analytique (chaque critère est évalué séparément) ou globale (tous les critères sont évalués simultanément). La grille d'évaluation à échelle descriptive peut aussi être spécifique (se rattache à une tâche en particulier) ou générale (s'applique à un ensemble ou une famille de tâches).

Étapes de conception d'une évaluation en fle (*français langue étrangère*)

1. Étapes de conception d'une évaluation	
Etape 1 – Portée et utilité de l'évaluation	
Pourquoi ce test spécifique est-il créé ?	☐ 2 Liste de vérification
Etape 2 – Objectifs pédagogiques	
Connaissances à évaluer En compréhension à l'écrit En production à l'oral	Objectifs linguistiques ☐ 3 Liste de vérification
Compétences à évaluer En compréhension à l'écrit En production à l'oral	Objectifs pragmatiques

intégrateur est propre au cours et est très près de la compétence visée par le cours, bien qu'il puisse être davantage contextualisé que l'énoncé de la compétence (Pelletier, 2004, p. 2-3).

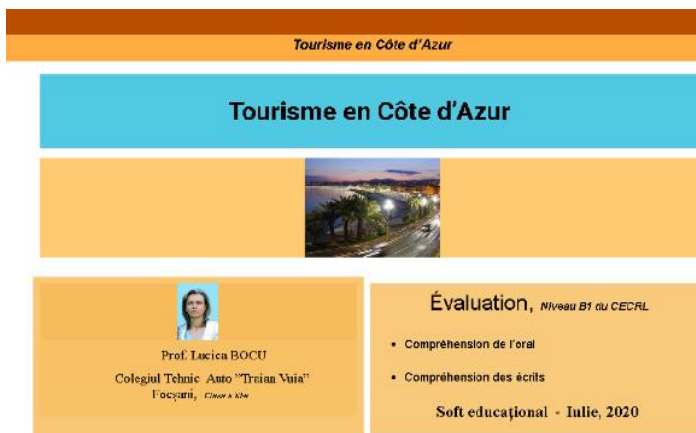
Savoirs à évaluer	Objectifs sociolinguistiques et socioculturels
Hors évaluation	Ce qui est considéré comme dépassant les limites de l'évaluation
Etape 3 – Spécifications	
☐ 3 Liste de vérification	
Lieu de passation	Sur papier; en laboratoire; sur Internet; sur téléphone
Durée de passation	5 mn ; 1 heure; indéfini
Structure	Suite logique de l'unité pédagogique étudiée
Types d'items	V/F ; QCM ; blancs à remplir; etc.
Tâches	écrire un texte court ; lire un passage; etc.
Présentation des consignes	attentes; clarté; accessibilité (dys)
Procédures de notation	grille; type de notation; spécification préalable;
Procédures d'annonce des résultats	individuel; collectif ; rétroaction; explications; modèles; etc. Affichage; envoi; oral; etc.
Etape 4 – Concevoir les items	
1 Ecrire la consigne	☐ 4.1 La rédaction de la consigne
2 Contrôle pendant conception Les instructions et le contenu adhérent aux 4 principes ?	fiabilité, viabilité, praticabilité? ☐ 4.2 Liste de contrôle
3 Contrôle après conception	alignement, rigueur, précision, biais, notation. ☐ 4.3 Liste de contrôle

	☐ 4.4 Calibrer la notation
Etape 5 – Administrer le test	
Considérations	☐ 5 Liste de vérification
Etape 6 – Corriger, noter et retour d'information	
Correction Notation Donner un retour d'information	ou ne pas corriger ☐ voir document sur ⁴ types de notation recherche d'un effet pédagogique ☐ 6 Liste de vérification

Retrouvez ci-dessous un exemple personnel d' évaluation en ligne, niveau B1, CECRL- *Tourisme en Côte d'Azur*⁵!

⁴ <https://www.researchgate.net/project/Developpement-professionnel-levaluation-en-FLE>, Bruno Jactat

⁵ Lucica Bocu, *Tourisme en Côte d'Azur*, Repéré à<
<https://library.livresq.com/details/5f4a307e582a68cea7150478>>

Les grandes dimensions d'un test

Les instructions et contenus adhèrent aux 4 principes fondamentaux de...

- **validité:** le test est-il en alignement avec l'objectif du cours? Par exemple, un test de grammaire donné dans un cours de communication orale n'est pas aligné avec l'objectif et le contenu du cours.
- **fiabilité:** le test permet-il d'évaluer tous les apprenants de manière équitable et constante? Tous les étudiants comprennent-ils les instructions?
- **praticabilité:** de quelles ressources avez-vous besoin pour ce test ? Combien de temps prend-il à préparer, à administrer, à noter, à suivre ? (follow-up) Les étudiants savent-ils sur quoi ils vont être testés ? Si un collègue administrait votre test, les étudiants auraient-ils des notes similaires?
- **effet pédagogique (washback effect):** Quel est l'effet positif (éventuellement négatif) du test sur

l'apprentissage? Les étudiants sont-ils sûrs de réussir s'ils préparent bien? Ont-ils des activités précises à mener pour préparer leur test? Ces activités sont-elles formatrices?

3. Outil de questionnement pour la planification et la conception des évaluations d'un cours en formation à distance

Afin de planifier l'ensemble des évaluations d'un cours et de concevoir les tâches et les outils d'évaluation correspondants, on doit tenir compte d'un grand nombre d'informations. Ce document présente un outil de questionnement qui regroupe ces informations et qui s'appuie principalement sur :

-le processus de l'évaluation et les déterminants de Cardinet (1975, cité dans Leroux et Bélair, 2015);

-les critères de la scientificité: validité, fidélité, rigueur, transparence et fiabilité (Leroux et Bélair, 2015).

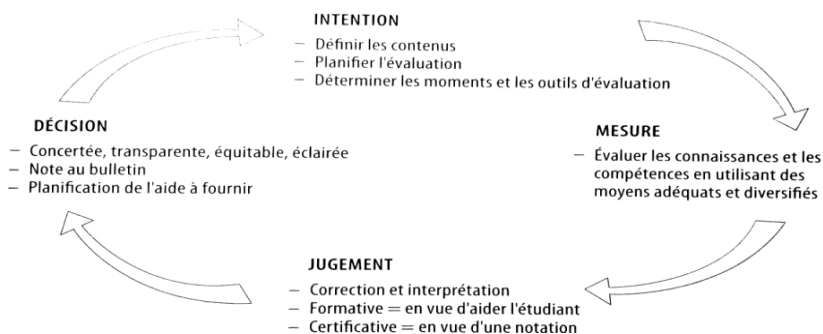
Le présent outil de questionnement 6 s'adresse aux concepteurs de formation à distance. Il permet notamment de concevoir des outils d'évaluation qui peuvent être utilisés par des enseignants qui ont le rôle de tuteurs qui accompagnent les étudiants dans leurs apprentissages et utilisent les outils d'évaluation qui leur sont fournis pour porter un jugement sur

6 Présentation de l'outil de questionnement, Repéré à

<<https://evaluationfad.cegepadistance.ca/wp-content/uploads/outil-questionnement.pdf>>, p.12-36

les apprentissages des étudiants et prendre une décision dans le but de leur attribuer *un résultat final (une note)*.

Pour élaborer un cours, le concepteur en formation à distance doit également se pencher sur le schéma de la fleur du questionnement didactique (Bizier, 2014) et, par conséquent, prêter une attention particulière aux cinq composantes (pétales Fig.1) de ce schéma et aux questions qu'il implique concernant les *savoirs disciplinaires*, les *savoirs à enseigner*, les *rapports des étudiants aux savoirs*, le *matériel didactique* et les *stratégies d'enseignement et d'évaluation*.

Source: (Leroux et Bélair, 2015, Figure 1, p. 67)

Profil de l'enseignant à distance: démontre des habilités en communication écrite et verbale en relation d'aide auprès des étudiants, maîtrise les technologies de l'information et de la communication, possède une bonne capacité d'adaptation et une connaissance minimale de former à distance et fait preuve d'une bonne maîtrise de langue française.

Les rôles de l'élève et ou de l'enseignant s'inscrivent dans une culture de collaboration, un rôle actif étant attribué à

l'élève. Cette participation de l'élève à son évaluation est l'un des aspects le plus importants du *Renouveau en évaluation*. Les enseignants associent davantage leur rôle à celui d'un coach ou d'un entraîneur et d'un guide qui accompagne l'élève et qui facilite son apprentissage par différentes stratégies.

Sitographie:

1. Bruno Jactat, *Étapes de conception d'une évaluation*, Repéré à <<https://www.researchgate.net/project/Developpement-professionnel-levaluation-en-FLE>>, [consulté en novembre 2020];
2. *Comment évaluer à distance?* Repéré à <<https://www.capres.ca/enseignement-et-apprentissage/pedagogie-strategies-et-moyens-denseignement/comment-evaluer-a-distance-outil/>>, [consulté en novembre 2020];
3. Julie Lyne Leroux, < *Un regard sur des pratiques évaluatives*, Repéré à < <https://cdc.qc.ca/parea/787400-leroux-evaluation-competences-st-hyacinthe-PAREA-2010.pdf> , p.247>, [consulté en décembre 2020];
4. *Processus d'évaluation des compétences à distance*, Repéré à <<https://evaluationfad.cegepadistance.ca/>>, [consulté en décembre 2020];
5. *Outil de questionnement pour la planification et la conception des évaluations d'un cours en formation à distance*, <<https://evaluationfad.cegepadistance.ca/> >, p.12, [consulté en décembre mars 2021].

Școala on-line la preșcolari

Prof. Braicău Carmen Camelia
Grădinița nr.13 Focșani, Vrancea

Situația în care s-a aflat învățământul la nivel mondial în general și învățământul la nivel național a pus la încercare pe de o parte cadrele didactice și pe de altă parte elevii și părinții.

Învățământul on-line deschide cumva posibilitatea unei pregătiri structurate, coordonate și corect etapizate. Personal am decis să deschid grădinița online nu pentru a recupera pierderile în plan intelectual, de achiziție, ori la nivel cognitiv, ci pentru a socializa și a nu lăsa ca distanța fizică instalată o dată cu întreruperea cursurilor, să-și pună amprentă la un mod ce poate afecta relația profesor/preșcolar/părinte. Cred cu tărie că ceea ce lipsește cel mai mult în această perioadă la preșcolari este socializarea. Această experiență, poate fi considerată o provocare pentru educatoare, care trebuie să fie extrem de inventive. Grădinița online a început zilnic așadar, cu prezența și înviorarea. Am alternat apoi activitățile statice cu cele de mișcare, astfel că împreună ne-am folosit atât de fișele distractive cât și de jucării, creioane colorate sau alte lucruri pe care copiii le-au avut la îndemână prin intermediul părinților și care le-au putut fi de folos în joaca aceasta a noastră ori în cadrul unor experimente realizate. Am urmărit să atingem obiective ca: familiarizarea copiilor cu importanța mediului natural și înțelegerea efectelor negative asupra lui; formarea și cultivarea interesului pentru frumos și dezvoltarea creativității; îmbogățirea vocabularului activ al copiilor; cultivarea gustului artistic și dragostei pentru artă; dezvoltarea competenței de învățare a unui conținut (poezie/poveste) într-o manieră interactivă; stimularea și dezvoltarea abilităților creative și înțelegerea caracteristicilor jocurilor distractive; consolidarea

cunoștințelor referitoare la personajele din povești; stimularea unei dezvoltări psiho-fizice armonioase a preșcolarilor prin exersarea unor deprinderi motrice de bază; dezvoltarea spiritului de curățenie și cultivarea dragostei pentru mediul înconjurător; consolidarea cunoștințelor despre pozițiile spațiale și familiarizarea copiilor cu învățarea online a numerației în limitele 1-10; formarea și dezvoltarea atitudinii responsabile față de învățare și înțelegerea aspectelor matematice privind mulțimile, etc. Copiii au avut de pictat diverse teme, s-au filmat făcând sport, tot felul de dansuri amuzante, au vorbit fiecare despre personajul preferat sau despre animalul de companie, au spus poezii sau au făcut diferite jocuri, au ascultat melodii și apoi au cântat și ei și au dansat, au plantat răsaduri, au udat plante dar au și lucrat fișele distractive trimise din timp. Tot ceea ce înseamnă proces educațional de predare-învățare a redevenit în atenția noastră sub titulatura de proces educațional la distanță.

Trebuie recunoscut faptul că există însă și câteva disfuncții în ceea ce privește următoarele activități de suport pentru învățare: comunicare autentică și relaționare umană, sprijin personalizat pentru copii cu nevoi speciale de învățare, monitorizarea ritmului învățării, feedback pentru corectarea promptă sau pentru confirmarea achizițiilor, explicații pentru înțelegerea conceptelor, relațiilor, fenomenelor.

Cu toate acestea, învățământul la distanță desemnează o nouă experiență de învățare, pe care preșcolarii noștri, au experimentat-o cu succes.

În acest context am acceptat aceste provocări căutând soluții prin care să reușim să fim în contact permanent cu preșcolarii dar și cu părinții, să răspundem nevoii lor și să adaptăm curriculum preșcolar prin utilizarea platformelor educaționale puse la dispoziție de ministerul educației prin utilizarea

instrumentelor de lucru on line pentru asigurarea continuității procesului de predare-învățare și formarea competențelor specific pentru fiecare nivel.

Situația a impus adaptare, mi-am găsit propria modalitate de a-mi continua activitatea, de cele mai multe ori prin efort considerabil suplimentar, colaborare și implicare.

În planificarea activităților online, am ținut seamă și de procesele psihice senzoriale, iar pentru dezvoltarea acestora am pus la dispoziția copiilor filmulețe și jocuri prin care să se stimuleze formarea senzațiilor, percepțiilor și reprezentărilor, în limita posibilităților oferite de condițiile de mediu și disponibilitatea părinților. Și dezvoltarea memoriei a fost, de asemenea, una dintre ținte, punând la disponibilitatea părinților poezii specifice temei și particularităților copiilor de vârstă preșcolară, dar și indicații de facilitare a memorării.

Putem concluziona, că învățarea continuă practic și dincolo de școală și cu instrumente online accesibile tuturor iar cu multă determinare, putem face progrese doar împreună și, mai mult decât oricând, putem încuraja copiii să învețe și să lucreze independent. Esențial este ca noi, educatorii, să avem o atitudine pozitivă față de diferitele dimensiuni ale schimbării, să fim abilitați să folosim diferite instrumente metodologice care să ne permită efectuarea „pasului înainte” pe care societatea ni-l cere.

A fost greu, a fost ceva nou însă așa cum îmi place să spun, noi educatoarele abordăm în primul rând *CREATIV* procesul de predare și ne adaptăm din mers după nevoie așa că această nouă provocare aș putea spune că a fost îndeplinită. Mulțumesc în primul rând părinților care s-au implicat activ în dezvoltarea copiilor și au răspuns prezent la organizarea activităților și preșcolarilor care au depășit așteptările.

Captez l'attention de vos élèves ***“en ligne” plus qu'en salle de classe!***

Prof. Lucica BOCU
Colegiul Tehnic Auto "Traian Vuia" Focșani

« Il faut considérer le numérique [...] comme une culture, une écriture et un cadre de production des savoirs, et non comme une addition d'outils dont il faudrait sans cesse démontrer la plus-value. »
Elie Allouche

Au début des années 2000, Rolland Viau, de l'Université de Sherbrooke, parlait de l'impact des TIC sur la motivation à apprendre. Mais en est-il vraiment ainsi? *Les TIC ont-elles autant d'impact sur la motivation des élèves qu'on le dit?* Selon lui, l'engouement pour les TIC découle du fait que plusieurs enseignants ont constaté un soudain regain d'intérêt des élèves lorsqu'ils utilisaient les TIC en classe. En outre, les études montrent qu'effectivement l'utilisation des TIC suscite un intérêt spontané chez les élèves et qu'ils prennent un réel plaisir à les utiliser. C'est ce qui amène plusieurs chercheurs à conclure que les TIC suscitent la motivation à apprendre. Viau exprime deux réserves: l'une concerne la notion de nouveauté, l'autre concerne le rapport qu'on établit d'emblée entre l'intérêt et/ou le plaisir, et la motivation.

Toute nouvelle méthode ou tout nouvel outil que l'on introduit en classe suscite la curiosité des élèves. Toutefois, avec

le temps, l'effet de nouveauté disparaît, les habitudes se prennent et l'attention des élèves retombe.

Capter l'attention de la classe, en soit, ce n'est pas compliqué, la maintenir est une autre histoire.

Comment faire l'acte pédagogique plus captivant?

C'est la question que l'on pose souvent dans cette période où l'on s'impose l'enseignement en ligne. On recommande la stratégie **A.P.T.** où A signifie Activités, P. -Participants et T.-Technologie.

○ **Activités**

En 1992 Gibbs a découvert que les élèves accordent de l'attention au début de la classe à ce que l'on enseigne. Comme ce moment dure peu, alors nous intéresse quelles sont les activités les plus captivantes, par lesquelles on réussit à les impliquer et comment les maintenir attentifs.

On retiendra que pour capter l'attention des élèves, il est nécessaire de :

1. mettre en place un milieu propice à l'apprentissage;
2. montrer l'exemple, en adoptant une gestuelle en accord avec ses intentions;
3. moduler le timbre, la tonalité, et l'intensité de sa voix;
4. bien préparer sa séquence;
5. varier les activités (présenter des vidéos, impliquer les élèves par les outils en ligne, activités de groupe, questions rhétoriques, storytelling, l'emploi des objets, les exposés, etc.) et n'oubliez pas le modèle E.T.E. de Tim Ferris, qui propose d'attirer l'attention par un **Exemple**, puis de présenter la **Théorie** et de revenir avec un autre **Exemple**.

○ **Participants**

Comment peut-on se comporter avec les élèves ayant des comportements difficiles dans le milieu virtuel ?

Pour capter l'INNATENTIF utilisez des techniques de dynamisation, dites des contes qui l'intéressent et employez des métaphores et comparaisons.

L'élève TIMIDE mérite d'être encouragé, impliquez-le dans des exercices de groupe et conseillez-le plus que les autres !

Dans la classe virtuelle l'élève de type VEDETTE ne vous interrompras pas, si l'on établit dès le début la règle que celui qui parle a le microphone ouvert.

À un élève OMNISCIENT, adressez-lui des questions d'un niveau supérieur et apportez-lui des exemples plus intéressants!

L'AGITÉE peut être capté par la diversité des contenus à enseigner. Toutes les 6 minutes insérez une méthode différente d'enseignement (des activités de groupe, contes attirants, compétitions, questionnaires, etc.)!

Lorsque vous observez un AGRESSIF, prenez des mesures immédiates dans une manière élégante et sélectionnez des options de la plateforme Zoom, afin que les élèves ne se transmettent pas de message privées!

○ **Technologie**

Quels outils peut-on utiliser pour dynamiser les cours en ligne?

On vous suggère:

1. des conférences vidéos (réalisées sur Zoom, Skype, Whatsapp);
2. des instruments qui impliquent la compétition: Kahoot, Mentimeter, des jeux Wordwall, Sli do, etc.;

3. le tableau Jamboard;
4. des formulaires et questionnaires(Google forms, Survey monkey, etc.);
5. des plateformes réservées aux établissements scolaires(Google Classroom,etc.).

Mais cette stratégie de l'A.P.T., dans le milieu d'enseignement virtuel, permet d'une part au professeur de créer des cours en ligne, dynamiques, et d'autre part à l'élève de rester captivé si leur **mentalité est flexible**, c'est-à-dire si les provocations les aident à se développer, si les efforts et les attitudes leur déterminent des habilités et s'ils adorent essayer de nouvelles expériences.

Bibliographie:

- Captivează-ți elevii în online mai ceva ca în clasă!- *Călin IEPURE, Răzvan CURCUBĂȚĂ, Bogdan VAIDA*, SLF978-606-8821-03-0 Editura, SYMPOESIUM, 2020
- Repenser la forme scolaire à l'heure du numérique, *Catherine BECCHETTI-BIZOT*, Rapport n° 2017 -056, mai 2017

Sitographie:

- <https://www.lasalledesmaitres.com/susciter-interet-eleves-classe/>

Provocări în perioada școlii online

Prof. înv. preșcolar Gîrleanu Nina

Școala Gimnazială „Ion Basgan”, Focșani

Profesorii cu adevărat buni, extraordinari chiar, sunt aceia care reușesc să pătrundă în mintea și sufletul propriilor elevi și să-i înțeleagă. Astfel își creează condițiile necesare formării sub forma unei experiențe reale de viață, clădind pe temelia abilităților formate și bagajului de cunoștințe deja acumulate de către elevi. Nu degeaba la nivel preșcolar, ceea ce rămâne în mintea copilului ca amintire reală și generatoare de creativitate, producătoare de schimbare, este ceea ce copilul mic vede, ceea ce el poate experimenta, ceea ce poate „trăi” el însuși. Cine ar fi crezut că ultimii doi ani școlari vor fi atât de definatorii pentru a recunoaște un profesor bun? În perioada predării online, din proprie experiență, ca dascăl și ca părinte, am observat că până la urmă nu notele și celelalte rezultate ale elevilor dau calificativul pentru activitatea profesorului. Profesorul strălucit s-a remarcat prin frecvența și nerăbdarea cu care elevii așteptau, de fiecare dată, întâlnirea cu cadrul didactic și curiozitatea lor pentru „surprizele” pentru ei; urmate desigur de intensitatea implicării elevilor în rezolvarea sarcinilor didactice. Un bun cadru didactic, interesat de evoluția personală, a căutat mereu să se adapteze la rapiditatea și complexitatea mediului social, pentru ca la rândul său să-l ajute pe elev să se integreze perfect în societate, să fie acel ideal educațional dorit. Profesorul care caută să se dezvolte, cu siguranță are ce să le ofere elevilor săi, el reprezentând un „izvor” de experiențe vii, nu un banal rezervor de informații. Această nouă abordare a

educației, cea online trebuie să fie direcționată în spiritul dezvoltării autoeducației, atât a cadrelor didactice, cât și a elevilor, pentru că nimeni nu a fost pregătit pentru învățarea în totalitate în mediul online. Pe parcursul orelor am folosit diferite resurse în format digital care au fost de folos elevilor. Cu ajutorul lor am realizat fișe de lucru, jocuri educative și alte resurse educaționale. Când vine vorba de studiu individual, de cele mai multe ori ne vine în minte aceeași imagine: un elev excedat de toate sarcinile pe care le are de îndeplinit, cu privirea pierdută către un teanc intimidant de cărți, culegeri, caiete, manuale sau gazete matematice. Pasionați de gadgeturi smart, aplicații interesante, resurse digitale sau jocuri online spectaculoase, adolescenții rezonează destul de greu cu vechile metode de învățare. Din fericire, dezvoltarea tehnologiei a presupus și dezvoltarea unor produse educaționale create în acord perfect cu noile generații de elevi ai erei digitale. Numai că trebuie să ținem cont de faptul că nu toți copiii au posibilitatea materială să poată lucra după un laptop, telefon, tabletă. Sunt copii în mediul rural patru, cinci într-o familie care nu reușesc să se bucure de însușirea cunoștințelor predate online pentru că ori nu pot intra toți la ore după un singur gadget, ori nu au internet și atunci școala devine o provocare. Organizarea procesului de învățare online nu numai că trebuie să înceapă din perspectiva ajustării și gestionării conținutului, dar necesită și o pregătire specializată pentru a asigura mijloacele necesare procesului de instruire și flexibilitatea metodelor de predare, în special din perspectiva pregătirii resurselor umane (profesori/ invitați, specialiști, elevi și părinții elevilor). Învățarea online implică: - Pregătirea digitalizată a organizației școlare pentru a permite învățarea online (proces educațional organizat și standardizat clar, infrastructură fiabilă/flexibilă, ușor de utilizat, suport pregătit pentru resurse umane); - Elevii trebuie instruiți să-și

formeze abilități pentru a utiliza calculatoarele și pentru a accesa internetul, precum și abilitățile de a utiliza resurse online pentru a demonstra autonomie de învățare, abilități de autoevaluare, organizare, interes și motivația de a învăța, capacitatea de comunicare în grup, responsabilitate, promptitudine și spontaneitate în rezolvarea sarcinilor; - Instruirea digitală a cadrelor didactice este foarte importantă. Profesorii trebuie să dovedească experiență relevantă în utilizarea TIC în procesul de predare, cunoștințe și abilități în manipularea hardware și software și selectarea resurselor educaționale pentru a adapta stilul de predare la noul mediu de învățare și să reflecte o atitudine pozitivă față de tehnologie. La început, în școala noastră, nimeni nu a fost pregătit pentru învățarea în totalitate în mediul online, cu toate că folosim des la clasă tehnologia digitală (TIC). Cadrele didactice au fost provocate să se adapteze rapid și să transmită elevilor și părinților că învățarea va continua dincolo de școală și cu instrumente online accesibile tuturor. Personal am folosit inițial ca mijloace de comunicare Whatsapp, Facebook-grupul clasei, Messenger și Zoom, folosindu-mă de manualele digitale, Youtube, extensii Google, Twinkl, Wordwall.M-am familiarizată cu Google Meet și alte platforme și instrumente digitale (Classroom, Kahoot, Socrative, StoryJumper, ș.a), pe care le-am făcut cunoscute atât copiilor cât și părinților. Jocurile și testele interactive au crescut gradul de motivare pentru învățare, interesul copiilor pentru nou și progresul acestora. Am colaborat foarte bine cu părinții și am reușit într-o săptămână să ne mobilizăm și să ne continuăm activitatea atât sincron cât și asincron. Clasa răsturnată este o metodă de instruire și un tip de învățare mixtă care oferă conținut de instruire, de multe ori online, în afara grupei. Conținuturile de bază ale unei noțiuni sau teme din programă, sunt structurate de profesor într-un scenariu

didactic digital și/sau videoclip-uri online și sunt parcurse de preșcolari acasă în ritmul propriu, ori de câte ori este necesar, pentru a ajunge la înțelegerea lor. Învățarea este individuală, unică pentru fiecare în parte. Flipped classroom se centrează pe elev, îl pune în centrul procesului de învățare, îl determină să fie activ, să selecteze informațiile dorite și cel mai important lucru este faptul că se ține cont de dorințele și nevoile elevului. „O clasă răsturnată ”tradițională” este centrată pe ideea că explicațiile oferite în clasă sunt înregistrate și postate într-o formă oarecare pentru ca elevii să le poată vedea acasă ca temă. Video-urile pot fi postate pe YouTube, pe un site al profesorului, copiate pe un stick sau pe un DVD. Profesorii îi ghidează pe elevi printr-o serie de fișe sau activități tradiționale care îi ajută să-și formeze și să atingă competențele vizate și să câștige „cunoașterea” necesară pentru a trece evaluările. Flipped Learning permite profesorilor să utilizeze o varietate de metodologii de predare pentru a-i ajuta pe elevi să-și formeze și dezvolte competențele cheie. În loc să se concentreze pe conținutul pe care ei trebuie să-l învețe, elevii sunt angajați în activități care îi ajută să își însușească conținutul, cât și să își formeze abilitățile care le sunt necesare pentru succes.” Clasa este un mediu dinamic și colaborativ, unde toate nivelurile celor care învață sunt susținute. Principala caracteristică a acestui concept de învățare răsturnată este aceea că fiecare profesor îl individualizează pentru a se potrivi școlii în care predă, elevilor și abilităților personale. Unii profesori utilizează platforme educaționale cu lecții interactive, filme video de pe internet, alții și le fac singuri utilizând diferite instrumente digitale LearningApps, Bookcreator, Padlet, Wardwall, Quizilize ș.a. Prin această metodă, fiecare elev poate învăța în propriul lui ritm. Învățarea devine personalizată pentru fiecare elev. Elevii au posibilitatea de a viziona o lecție ori de câte ori au nevoie; ei

pot să deruleze înapoi, dacă este necesar sau pot să "sară" peste unele părți în cazul în care doresc, sau pur și simplu ei pot pune „pauză” în funcție de ritmul de învățare și nevoile fiecăruia. Astfel elevii au posibilitatea să înțeleagă la nivelul la care se află sau să revadă o parte din explicațiile pe care le-au uitat. Metodei Flipped Classrooms se pliază pe orice materie, dar pentru reușita procesului de „inversare” a clasei trebuie să ne asigurăm că toți elevii au acces la internet, au formate competențe digitale și dețin un telefon, tabletă, laptop sau computer. „Nu spune niciodată nu se poate, ci începe cu să vedem.”(Nicolae Iorga)

Bibliografie:

- Catrina Hîrciagă-Costache, Carolina Stanciu, Educația incluzivă și managementul conflictelor, Cluj-Napoca, 2019;
- <https://creeracord.com/2017/03/29/sa-incepem-sa-vorbim-despre-flipped-learning-invatarea-rasturnata/>
- Mihaela Brut – Instrumente pentru e-learning, Ghidul informatic al profesorului modern, Editura Polirom, Iași, 2006.

Importanța activităților școlare și extrașcolare realizate on-line

Prof. înv. primar Popa Daniela
Școala Gimnazială Urechești, Vrancea

Pandemia a adus modificări la nivelul organizării activităților extrașcolare. Din necesitatea respectării distanțării fizice aceste activități se desfășoară în mediul on-line. Copiii și profesorii au fost nevoiți să se adapteze la noile condiții.

Învățarea on-line prezintă și unele avantaje. Materialele on-line folosite la clasă pot rămâne postate pe platforma și pot fi accesate cu ușurință de către elevi. De asemenea elevii sunt nevoiți să se familiarizeze și să lucreze cu dispozitivele digitale de la vârste mici. Folosirea conținuturilor interactive fac ca activitățile să fie atractive și să eficientizeze învățarea. Învățarea on-line permite interacțiunea între elevi și profesori fără ca aceștia să se afle în același loc.

Există și dezavantaje legate de lipsa interacțiunilor fizice. Omul este o ființă socială și simte nevoia să socializeze. Copiilor le place să petreacă timpul împreună, să se joace și să comunice.

Învățământul on-line este o soluție temporară în condițiile pandemiei. Chiar dacă are numeroase avantaje nu trebuie să se piardă din vedere faptul că nu toți elevii au acces la internet și la dispozitive electronice care să le permită o participare calitativă la orele on-line.

Inteligența înseamnă adaptare astfel că pandemia ne-a determinat să ne adaptăm la noile condiții. Profesorii au fost

nevoiți să colaboreze între ei, să facă schimb de materiale și de idei.

Școala trebuie să organizeze o învățare de calitate, temeinică și profundă care să conducă la formarea unor caractere puternice atât în viața reală cât și în cea virtuală. Elevul trebuie să înțeleagă că învățarea on-line este obligatorie ca și învățarea tradițională.

Platformele educaționale permit comunicarea în timp real între elevi și profesori. Faptul că la aceste lecții pot participa și părinții îi fac pe profesori să fie mai atenți când își organizează activitatea. Evaluarea nu este una obiectivă cel puțin la clasele din ciclul primar. Nu de puține ori am constatat că părinții șoptesc elevilor atunci când aceștia sunt ascultați. Elevii cu CES se adaptează mai greu la orele on-line deoarece au nevoie de mai multă atenție din partea cadrului didactic.

Suspendarea activităților cu prezență fizică i-a făcut pe profesori să înțeleagă că în activitățile on-line este mult mai greu să menții interesul și atenția elevilor.

Dificultățile legate de stabilirea conexiunii on-line, activarea camerei și a microfonului fac ca accentul să cadă pe organizarea de natură tehnică și reprezintă o provocare în această perioadă. Școala chiar dacă este realizată prin intermediul tehnologiei digitale trebuie să reprezinte o sursă de siguranță și continuitate a învățământului organizat față în față.

Succesul învățământului organizat on-line este rezultatul unei bune colaborări între profesor-copil-părinte. Deoarece ora este scurtă în mediul on-line profesorii trebuie să se concentreze pe esențial. Activitățile care erau folosite în ciclul primar pentru completarea orelor se reduc semnificativ.

Fiind nevoiți să ne adaptăm continuu în funcție de condițiile actuale în continuare am exemplificat ce activități extrașcolare am putut realiza în mediul on-line.

Dacă activitatea este bine organizată și regulile sunt clare, se pot folosi multe metode interactive astfel că lecțiile pot fi plăcute. Studiile au arătat că după o perioadă lungă de învățare on-line motivația elevilor dispare și e tot mai dificil ca elevii să fie implicați. Învățarea de acasă determină un confort crescut deoarece se desfășoară într-un mediu personal iar părinții asigură cadrul necesar pentru învățare.

Lucrez cu elevii din mediul rural și am putut organiza activități extrașcolare care le-au permis acestora să petreacă timp în aer liber, în curtea din jurul casei. Astfel am organizat activități ecologice în care elevii au învățat să planteze flori în grădină. Sub îndrumarea mea și folosindu-se de un dispozitiv electronic, activitatea s-a desfășurat on-line. S-au plantat două flori. O floare care are nevoie de lumină multă și de apă, s-a plantat într-un mediu corespunzător și același tip de floare s-a plantat într-un mediu ostil. Prima plantă va fi îngrijită, cea de-a doua, nu. Prin comparare copiii au învățat să îngrijească plantele, să conștientizeze care sunt condițiile și de ce factori de mediu beneficiază o plantă pentru a crește și a se dezvolta.

Aceste activități sunt prietenoase și amuzante pentru elevi. Se promovează gustul pentru frumos, creativitatea, respectul față de mediul înconjurător. După aceste activități se vor stabili regulile de igienă care trebuie respectate.

Pentru a putea valorifica această activitate practică, într-o altă oră realizată tot on-line, fiecare elev a desenat stadiul în care se află planta. Se dezvoltă astfel spiritul de observație, se repetă colorile învățate la celelalte discipline, se dezvoltă musculatura mâinii. În timpul acestei activități se va folosi un fundal muzical adaptat. Menționez că aceste activități sunt realizate cu elevii de la clasa pregătitoare.

Educația ecologică contribuie la dezvoltarea respectului pentru mediul înconjurător și la formarea unei atitudini prin care se dezaprobă comportamentele care dăunează naturii. Această formă de educație este bine să înceapă la vârstele mici pentru a se forma o conduită corespunzătoare la viitorul adult.

Fiecare copil are ritmul lui de dezvoltare și descoperă prin acțiunile sale traseul gândirii ca viitor adult contribuind la dezvoltarea psihologică și la formarea personalității.

O altă activitate extrașcolară desfășurată on-line am realizat-o cu ocazia sărbătoririi Paștelui. Chiar dacă, din cauza pandemiei, copiii au fost nevoiți să rămână acasă în această perioadă, pentru a le oferi posibilitatea de a socializa împreună cu alți colegi s-au pictat ouă. La această activitate au participat și părinții. Activitatea a început cu o scurtă introducere, adaptată nivelului de înțelegere al copiilor, privind semnificația sărbătoririi Paștelui. Fundalul muzical adecvat din timpul realizării activității a contribuit la trezirea unei stări emoționale specifice acestei sărbători. Activitatea s-a încheiat cu povestirea obiceiurilor specifice fiecărei familii.

Chiar dacă activitatea este realizată în mediul on-line copilul învață să lucreze într-un cadru organizat, oferindu-i posibilitatea de a comunica mai bine, învață să facă schimb de idei și să înțeleagă experiențele prieteniei.

Învățarea cu prezență fizică permite o bună cunoaștere a elevilor și oferă o evaluare obiectivă identificându-se punctele tari și punctele slabe. Interacțiunea dintre elevi și profesori contribuie la creșterea motivației pentru învățare și la clarificarea conținuturilor mai greu accesibile. Resursele on-line fac ca învățarea să fie mai adaptată și interesantă pentru elevii din societatea actuală contribuind la o învățare personalizată.

Pentru susținerea emoțională a elevilor profesorii trebuie să fie atenți la starea emoțională a acestora. Copiii pot fi încurajați să-și exprime emoțiile, nevoile și gândurile.

Învățarea on-line pune mai mult accent pe practică iar copiii sunt mai bine supravegheați de către părinți. Elevii din clasele primare întâmpină mai multe dificultăți on-line din cauza vârstei fiind nevoiți să aibă, de cele mai multe ori, alături de ei părinții. În acest fel se dezvoltă și relația școală-familie.

Bibliografie

1. Petre Botnariuc, Constantin Cucos, Cătălin Glava, Daniel E. Iancu, Marian D. Ilie, Olimpius Istrate Adrian, Vicențiu Labăr, Ion-Ovidiu Pânișoară, Doru Ștefănescu Simona Velea, Școala online elemente pentru inovarea educației. Raport de cercetare evaluativă București, Mai 2020
2. Banea., S., Morarușu., V., C., Ghid de resurse practice pentru activitatea de consiliere și orientare a elevilor, Editura Performantica, Iași, 2009
3. Nicola., I., Editura Didactică și Pedagogică , București, 1994

Grafuri neorientate - terminologie

Prof. Daniela Marcu

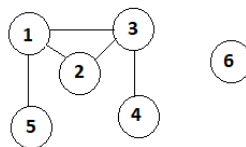
Colegiul Național "Ștefan cel Mare" Suceava

Definiție: Se numește graf neorientat $G(X,U)$ o pereche ordonată de mulțimi, unde X este o mulțime finită și nevidă de elemente numite **vârfuri**, iar U o mulțime de perechi formate cu elemente distincte din mulțimea X , numite **muchii**.

Exemplu:

$X = \{1, 2, 3, 4, 5, 6\}$

$U = \{(1,2), (1,3), (2,3), (1,5), (3,4)\}$

Numim noduri **adiacente** orice pereche de noduri care formează o muchie. Fiecare din cele două noduri spunem, că sunt **incidente** cu muchia pe care o formează.

Definiție: Se numește **grad** al unui vârf x , $d(x)$, numărul de vârfuri adiacente cu acesta (sau numărul de muchii incidente cu acesta).

Un vârf se numește **izolat** dacă are gradul 0. În graful de mai sus, vârfurile 5 și 4 sunt terminale.

Un vârf cu gradul 1 se numește **terminal**. În graful de mai sus, vârfurile 5 și 4 sunt terminale.

Teoremă: Într-un graf neorientat, suma gradelor tuturor vârfurilor este $2 \cdot \text{numărul de muchii}$.

Teoremă: Numărul de vârfuri de grad impar dintr-un graf neorientat este par.

Teoremă: Numărul total de grafuri neorientate cu n noduri este $2^{C_n^2}$.

Teoremă: Numărul minim de muchii pe care trebuie să le aibă un graf neorientat cu n noduri, ca să nu existe noduri izolate este $\lceil \frac{n+1}{2} \rceil$.

Definiție: Numim **lanț** o succesiune de noduri care au proprietatea că, oricare ar fi două noduri succesive, ele sunt adiacente. Un lanț se numește **elementar** dacă este format din noduri distincte.

Definiție: Numim **ciclu** un lanț în care toate muchiile/arcele sunt distincte două câte două și primul nod coincide cu ultimul. Un ciclu este **elementar** dacă este alcătuit din noduri distincte, exceptând primul și ultimul nod, care coincid.

Definiție: Un graf fără cicluri se numește **graf aciclic**.

Cum să utilizezi Google Docs pentru a realiza teste online?

Prof. Marcu Ovidiu Marian
Colegiul Național "Ștefan cel Mare" Suceava

Anul școlar 2019/2020 a avut un final de semestru al doilea total diferit. Ca și alte state, România a fost nevoită să desfășoare școala online. Elevii și părinții s-au confruntat mai ales cu probleme de ordin material și tehnic, dar profesorii au fost nevoiți să-și adapteze în foarte scurt timp strategiile și mijloacele didactice. În speranța că va fi de ajutor, prezint în acest articol un tutorial pentru realizarea testelor online folosind aplicația gratuită Google Docs.

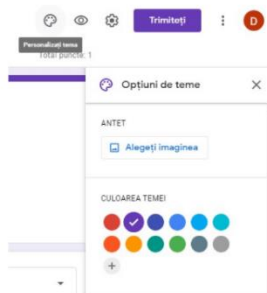
Facilități: includerea în test de imagini, videoclipuri, importarea de întrebări, feed-back pentru elev/student pe e-mail, colectarea răspunsurilor de către profesor și obținerea automată a unor statistici sub formă de grafice și altele.

Mai întâi trebuie să vă asigurați că aveți un cont de Gmail. Apoi accesați: <https://docs.google.com/document/u/0/>

Întregul tutorial este pentru versiunea Desktop, însă puteți identifica cu ușurință elementele și pentru alte versiuni de afișare.

Accesați meniul din stânga și alegeți opțiunea Formulare. Adăugarea unui formular nou se face cu butonul + situat în colțul dreapta-jos al ecranului.

Puteți personaliza tema formularului dvs: adăugare imagine în antet, alegere culoare de fundal, alegere stil pentru text. Accesul la opțiuni se face cu instrumentul paletă de desen, din dreapta-sus.

Accesați setările din partea dreaptă-sus a ecranului.

Efectuați setările următoare:

Setări

☒ Confirmări de răspuns ?

☐ La solicitarea respondentului

☒ Întotdeauna

Necesită conectare:

☒ Limitați la un răspuns

Respondenții pot:

☐ să editeze după ce trimit

☐ să vadă diagrame de sinteză și răspunsurile text

Anulați Salvați

- Categoria **General**: colectați adresele de e-mail (opțiunea trebuie să fie selectată). Dacă bifați Confirmări de răspuns, elevii vor primi o copie a răspunsurilor pe e-mail. Puteți limita la un singur răspuns (elevii trebuie să fie conectați la Gmail!).
- Categoria **Prezentare**: Dacă nu doriți ca elevii să mai trimită imediat un răspuns, nu bifați opțiunea Afișați linkul pentru a trimite un răspuns. Puteți completa un mesaj de confirmare, pe care elevii să-l primească la finalizarea testului.

Setări

General	Prezentare	Chestionare
☒ Afișați bara de progres ☐ Afișați întrebările în mod aleatoriu ☐ Afișați linkul pentru a trimite alt răspuns		
Mesaj de confirmare: Răspunsul a fost înregistrat! 		
Anulați Salvați		

- Categoria **Chestionare**. Este foarte important să aveți activă opțiunea Faceți un chestionar. Puteți trimite nota elevului în mod automat, sau selectând opțiunea Mai târziu, după evaluarea manuală (ceea ce vă recomand, pentru ca toți elevii să primească o dată răspunsurile!!!).

Bifați toate opțiunile din secțiunea Respondentul poate vedea, numai dacă vreți ca elevul să primească automat feed-back-ul!!!

Setări

General Prezentare **Chestionare**

☒ Faceți un chestionar
Atribuiți puncte întrebărilor și permiteți auto-evaluarea.

Opțiuni pentru chestionar

Trimiteti nota:

☐ Imediat după trimiterea fiecărui formular

☒ Mai târziu, după evaluarea manuală
Activați colectarea adreselor de e-mail

Respondentul poate vedea:

☒ Întrebări cu răspunsuri greșite ?

Anulați Salvați

În acest moment, veți observa că, sub descrierea testului, a apărut un câmp obligatoriu pentru completarea adresei de e-mail. În continuare, completați titlul testului, descrierea și întrebările. Pentru fiecare întrebare veți bifa *Cheie de răspuns*, apoi veți face setările corespunzătoare: răspuns corect, punctaj acordat.

☑ Alegeți răspunsurile corecte:

Întrebare fără titlu puncte

☐ Opțiunea 1

Adăugați feedback la răspuns

Terminat

Adăugarea de noi întrebări, de imagini, videoclipuri și alte secțiuni, se face din meniul alăturat întrebărilor.

Test

Descriere test: clasă, profil, etc

Adresă de e-mail *

Adresă de e-mail validă

Acest formular colectează adrese de e-mail. [Modificați setările](#)

Adăugați o întrebare

 Tr

Finalizați prin accesarea butonului *Trimite* poziționat în dreapta-sus (pentru versiunea Desktop). Veți obține fereastra din imagine.

Trmiteți formularul

☒ Colectați adrese de e-mail

Trmiteți prin

E-mail

Către

aici puteți obține link către formular

aici completați adresele de e-mail ale elevilor

Subiect

Test

Mesaj

V-am invitat să completați un formular:

☐ Includeți formularul în e-mail

Puteți trimite invitațiile de completare a testului pe e-mail sau salvând link-ul și postându-l pe rețele de socializare, sms, etc.
Elevii vor primi acest e-mail:

 Către: danutza1973@yahoo.com **adresa elevului** lun., 27 apr. la 16:40

Google Forms

V-am invitat să completați un formular:

Test

COMPLETAȚI FORMULARUL

[Creați-vă propriul Formular Google](#)

După completare, puteți accesa secțiunea *Răspunsuri* unde aveți statistici și un tabel cu: adresa de e-mail și punctajul fiecărui elev. Acum puteți selecta manual elevii cărora doriți să le trimiteți un e-mail cu rezultatul. Și gata!

Descompunerea în factori primi

Prof. Ovidiu Marian Marcu
Colegiul Național "Ștefan cel Mare" Suceava

Problemă

Se dă un număr natural **n**. Afișați, pe câte un rând al ecranului, factorii din descompunerea lui **n** în factori primi și puterile la care aceștia apar.

Exemplu: pentru **n = 40** se va afișa pe ecran:

2 3

5 1

Deoarece $n=2^3 \cdot 5^1$.

Cum se descompune în factori primi un număr natural?

Se consideră o valoare inițială a factorului **f=2**. Se împarte **n** la **f** cât timp se poate și se contorizează numărul de repetiții; acesta fiind puterea **p** la care va apărea factorul **f** în descompunere. Apoi se incrementează valoarea factorului și se continuă algoritmul până când **n=1**.

n=40	f=2
n=20	f=2
n=10	f=2, p=3
n=5	f=5, p=1
n=1	

```
#include <iostream>
using namespace std;
```

```
int main()
{
    int n,f,p;
    cin>>n;
    f=2;
    while(n>1)
    {
        p=0;
        while(n%f==0)
        {
            n=n/f;
            p++;
        }
        if(p>0)
            cout<<f<<" "<<p<<"\n";
        f++;
    }
    return 0;
}
```

Probleme rezolvate

1. Se dau două numere naturale nenule **a** și **b**. Să se determine numărul din intervalul [**a**,**b**] care are număr maxim de divizori. Dacă există mai multe asemenea numere, se va afișa cel mai mare dintre ele.

Exemplu: pentru **a=4** și **b=19** se va afișa **18** deoarece este numărul cu cel mai mare număr de divizori (12 și 18 au câte 6 divizori, dar 18 este mai mare).

```
#include <iostream>
#include <cmath>
using namespace std;
int numar_divizori(int n)
```

```
{
    int p=0,f=2,nr=1;
    while (n>1)
    {
        p=0;
        while (n%f==0)
        {
            p++;
            n=n/f;
        }
        if (p>0) nr=nr*(p+1);
        f++;
    }
    return nr;
}
int main()
{
    int a,b,x,maxx=0,val,nr;
    cin>>a>>b;
    for(x=a; x<=b; x++)
    {
        nr=numar_divizori(x);
        if(nr>=maxx)
        {
            maxx=nr;
            val=x;
        }
    }
    cout<<val;
    return 0;
}
```


2. Problema **arma** – Olimpiada Județeană de Informatică, clasa a VIII-a, 2016

Enunț

În anul 2214 a izbucnit primul război interstelar. Pământul a fost atacat de către n civilizații extraterestre, pe care le vom numera pentru simplitate de la 1 la n .

Pentru a se apăra, pământeni au inventat o armă specială ce poate fi încărcată cu proiectile de diferite greutăți, fabricate dintr-un material special denumit narun. Dacă arma este programată la nivelul p , atunci un proiectil de greutate k va ajunge exact la distanța k^p km (k la puterea p) față de Pământ și dacă în acel punct se află cartierul general al unui atacator, acesta va fi distrus. De exemplu, dacă arma este programată la nivelul 2, un proiectil de greutate 10 va distruge cartierul general al extratereștrilor situat la distanța $10^2 = 100$ km de Pământ.

Arma poate fi încărcată cu proiectile de diferite greutăți, dar cum narunul este un material foarte rar și foarte scump, pământeni vor să folosească proiectile cât mai ușoare pentru a distruge cartierele generale inamice.

Cerință

Cunoscându-se n , numărul atacatorilor, precum și cele n distanțe până la cartierele generale ale acestora, să se scrie un program care determină:

1. cantitatea minimă de narun necesară pentru a distruge toate cartierele generale inamice;
2. nivelurile la care trebuie programată arma, pentru a distruge fiecare cartier general inamic cu o cantitate minimă de narun.

Date de intrare

Fișierul de intrare **arma.in** conține pe prima linie un număr natural **c** reprezentând cerința care trebuie să fie rezolvată (1 sau 2). Pe cea de a doua linie se află numărul natural **n**, reprezentând numărul atacatorilor. Pe următoarele **n** linii se află **n** numere naturale, câte un număr pe o linie; pe cea de a i-a linie dintre cele **n** ($1 \leq i \leq n$) se află distanța față de Pământ a cartierului general al celei de a i-a civilizații extraterestre.

Date de ieșire

Dacă cerința $c=1$, atunci pe prima linie a fișierului **arma.out** va fi scris un număr natural reprezentând cantitatea minimă de narun necesară distrugerii tuturor cartierelor generale inamice.

Dacă cerința este $c=2$, atunci fișierul de ieșire **arma.out** va conține **n** linii. Pe a i-a linie ($1 \leq i \leq n$) se va scrie nivelul la care trebuie programată arma pentru a distruge cartierul general al celei de a i-a civilizații extraterestre.

Restricții și precizări

- $1 \leq n \leq 10\,000$
- Distanțele până la cartierele generale inamice sunt numere naturale nenule $\leq 2.000.000.000$.
- Pentru 50% dintre teste cerința este 1.

Exemple

arma.in	arma.out	arma.in	arma.out	Explicație
1	122	2	2	Primul cartier general se poate distruge cu un proiectil de greutate 10, programat la nivelul 2, al doilea obiectiv cu un
5		5	1	
100		100	4	
97		97	9	
625		625	4	
40353607		40353607		
81		81		

				proiectil de greutate 97 programat la nivelul 1, al treilea cu un proiectil de greutate 5 programat la nivelul 4, al patrulea cu un proiectil de greutate 7 programat la nivelul 9, iar ultimul cu un proiectil de greutate 3 programat la nivelul 4. Cantitatea minimă de năruri necesară este $10+97+5+7+3=122.$ Nivelurile sunt în ordine: 2 1 4 9 4
--	--	--	--	--

Timp maxim de execuție/test: 0.6 secunde

Memorie totală disponibilă 4 MB, din care 2 MB pentru stivă

Dimensiunea maximă a sursei: 10 KB

Descrierea soluției:

Folosind ciurul lui Eratostene, se generează numerele prime până la 48.000 cu ajutorul vectorului **a**, totodată se memorează numerele prime în vectorul **prime**.

Se descompune în factori primi fiecare număr citit, folosind pentru alegerea factorilor vectorul **prime**. Se memorează, pe un rând nou în matricea **v**, pe prima coloană factorul și pe a doua

puterea la care apare. Se efectuează apoi cmmdc dintre valorile memorate pe a doua coloană a matricei.

Implementarea în C++:

```
#include <iostream>
#include <fstream>
using namespace std;
ifstream fin("arma.in");
ofstream fout("arma.out");
int a[500001], prime[100001], nr;
int eratostene()
{
    int i, j;
    for(i=4; i<=48000; i=i+2)
        a[i]=1;
    nr++;
    prime[nr]=2;
    for(i=3; i<=48000; i=i+2)
    {
        if(a[i]==0)
            for(j=2; j<=48000/i; j++)
                a[i*j]=1;
        if(a[i]==0)
        {
            nr++;
            prime[nr]=i;
        }
    }
}
```

```
int v[100][3];
int main()
{
    eratostene();
    long i, p, a, n, j, num, b, c, r;
    long long T=0;
    fin >> p;
    fin >> n;
    if(p==1)
    {
        for(i=1; i<=n; i++)
        {
            fin >> a;
            num=0;
            j=1;
            int copie=a;
            while(a>1 && j<=nr && prime[j]<=a)
            {
                if(a%prime[j]==0)
                {
                    int aux=0;
                    while(a%prime[j]==0)
                    {
                        aux++;
                        a=a/prime[j];
                    }
                    num++;
                    v[num][1]=prime[j];
                    v[num][2]=aux;
                }
                j++;
            }
        }
    }
}
```

```

if(num==0 || (num==1 && v[num][2]==1) || a>1)
    T=T+copie;
else
{
    if(num==1) T=T+v[num][1];
    else
    {
        b=v[1][2];
        for(j=2; j<=num; j++)
        {
            c=v[j][2];
            r=b%c;
            while(r)
            {
                b=c;
                c=r;
                r=b%c;
            }
            b=c;
        }
        if(b==1) T=T+copie;
        else
        {
            long long pr=1;
            for(j=1; j<=num; j++)
                for(int k=1; k<=v[j][2]/b; k++)
                    pr=pr*v[j][1];
            T=T+pr;
        }
    }
}
}

```

```

    fout << T;
}
if(p==2)
{
    for(i=1; i<=n; i++)
    {
        fin >> a;
        num=0;
        j=1;
        int copie=a;
        while(a>1 && j<=nr && prime[j]<=a)
        {
            if(a%prime[j]==0)
            {
                int aux=0;
                while(a%prime[j]==0)
                {
                    aux++;
                    a=a/prime[j];
                }
                num++;
                v[num][1]=prime[j];
                v[num][2]=aux;
            }
            j++;
        }
        if(num==0 || (num==1 && v[num][2]==1) || a>1)
            fout << 1 << "\n";
        else
        {
            if(num==1) fout << v[1][2] << "\n";
            else

```

```
{
    b=v[1][2];
    for(j=2; j<=num; j++)
    {
        c=v[j][2];
        r=b%c;
        while(r)
        {
            b=c;
            c=r;
            r=b%c;
        }
        b=c;
    }
    fout << b << "\n";
}
}
}
return 0;
}
```


Școala online, între provocare și eficiență

*Prof. Turbatu Luminița,
Grădinița cu P.P. nr.2 Focșani, Vrancea*

În contextul pandemic, școlile din toată lumea s-au închis și învățarea se desfășoară încă în multe cazuri, online. Cantitatea de conținut, evaluarea online, o mare parte dintre acestea, fără instrucțiuni adecvate, sunt doar câteva dintre problemele cu care se confruntă elevii în acest nou mediu de învățare. Au fost create de către specialiști nenumărate platforme de învățare online pentru învățământul preșcolar, primar, gimnazial, liceal și superior. Toate acestea eforturi sunt remarcabile, dar - au toți educabilii mijloacele de a participa la cursuri online și ce putem spune despre calitatea reală a educației în acest mediu online? Sunt prezentate mai jos câteva perspective și puncte de vedere diferite despre modul în care îl putem face să funcționeze:

Pentru mulți elevi, învățarea online este doar o formalitate și nu un substitut real pentru predarea obișnuită. Există cazuri în care unii profesori împărtășesc materiale elevilor fără a le preda, iar testarea online se bazează uneori pe principiul „lucrați singuri!”. Copiii nu dobândesc cunoștințe reale, de lungă durată, unii nici măcar nu au echipamente adecvate pentru a participa la cursuri online, nu au toți dispozitive electronice, cum ar fi calculatoare, telefoane și tablete. Numărul acestor dispozitive din familii este adesea limitat, ceea ce poate fi foarte incomod pentru întâlnirile online, cursurile și întâlnirile care au loc simultan.

Educația online este nouă, necunoscută și înțeleasă din perspective diferite de către elevi, profesori și părinți. Este

deosebit de dificil pentru copiii din învățământul preșcolar și primar, iar unora chiar și pentru cei mai mari. Părinții acestora trebuie să-și petreacă mai des cea mai mare parte a timpului ajutându-și copiii să navigheze pe platforme, lucrează cu ei la teme și le explică diverse conținuturi. Acest lucru este valabil pentru părinții care lucrează de acasă, dar pentru părinții care merg la serviciu și pentru cei care nu au abilități IT, dificultățile sunt mai mari și trebuie să caute ajutor la rude, prieteni, colegi etc. Părinții și elevii din comunitățile vulnerabile se confruntă, de asemenea, cu dificultăți, deoarece mulți nu au mijloacele necesare pentru a le oferi copiilor lor un computer sau o tabletă pentru a participa la cursuri.

Profesorii se află într-o situație în care sunt nepregătiți și fără sprijin adecvat sau se pregătesc pe cont propriu. Criteriile și orientările impuse de instituții nu sunt suficiente pentru a face față situației în mod eficient. Criteriile de evaluare existente care includ teste și examene nu sunt potrivite pentru învățarea digitală. Niciun profesor nu poate evalua cu certitudine dacă temele alocate elevilor sunt scrise independent și atribuirea temelor separate fiecărui elev este pur și simplu o suprasolicitare și o dificultate.

Profesorii au nevoie de o pregătire serioasă pentru a utiliza instrumentele și platformele online, deoarece nu toți sunt pregătiți pentru noua situație. Suntem cu toții conștienți de faptul că, dacă dorim să îmbunătățim calitatea educației, trebuie să folosim mai bine tehnologiile digitale, dar trebuie să fie oferite, de asemenea, sprijin și formare adecvate profesorilor pentru a sprijini calitatea instruirii.

La întrebarea despre experiența lor cu educația online, părerea generală se concretizează în jurul ideii că majoritatea elevilor participă la cursuri și își îndeplinesc temele, dar nu putem spune dacă au îndeplinit sarcinile independent sau dacă a

fost un efort de grup. Pentru profesori, este o adevărată provocare, deoarece nu au avut niciodată niciun fel de instruire în domeniul învățării la distanță.

Deși educația online are limitele sale, există și avantaje care arată de ce e-learning-ul poate fi cea mai mare revoluție în educația de astăzi:

Se caracterizează prin flexibilitate: învățarea online permite instituțiilor de învățare să ajungă la mai mulți oameni care s-ar putea să nu aibă opțiunea de a participa personal la cursuri. Este posibil ca elevii să fie nevoiți să parcurgă distanțe lungi sau școlile să modifice programele. Pentru cei care au probleme cu transportul sau cu timpul alocat învățării, educația online le oferă posibilitatea de a studia ori de câte ori își doresc și au ocazia.

Implicarea elevilor crește satisfacția, sporește motivația acestora de a învăța, reduce sentimentul de izolare și îmbunătățește performanța lor la cursurile online. Cu toate acestea, cursanții online au mai puține oportunități de a interacționa cu instituția, deoarece construirea de relații cu profesorii și colegii de clasă necesită mai mult efort.

Educația online poate fi eficientă: furnizorii de cursuri, fie că sunt profesori sau instituții abilitate, ar trebui să țină cont de mediul online, de experiența utilizatorului și, în special, să acorde o atenție deosebită proiectării cursurilor. Tehnologia avansată de astăzi oferă educabililor posibilitatea de a fi interactivi prin intermediul aplicațiilor diverse și de a oferi feedback video și audio. Așadar, în ceea ce privește implicarea și satisfacția elevilor față de experiența lor de învățare online, proiectarea are un rol esențial. Există întotdeauna loc de mai bine atunci când vine vorba de tehnologie, iar industria digitală creează rapid soluții inovatoare pentru a continua să îmbunătățească succesul educației online.

Bibliografie:

1. Milosievski M., Stojkovska J., Zemon D. and K. Popovski. (2020). Învățarea online. Probleme și soluții, publicat în <https://www.unicef.org/northmacedonia/stories>
2. Rubin, N. (2019).
3. <https://www.ecampusnews.com/2019/03/11/3-challenges-solutions-around-online-learning>

Metode și tehnici de predare-învățare a limbii române utilizând cele mai adecvate soluții și instrumente TIC

Prof. Foarfecă Liliana

Școala Gimnazială Alexandru Vlahuță Focșani, Vrancea

Lecțiile de evaluare apar la începutul anului școlar, al unui nou ciclu curricular sub formă de testare inițială pentru a stabili nivelul achizițiilor și al competențelor, pe parcursul anului școlar ca evaluare formativă ce urmărește progresul elevului și la sfârșitul unei unități de învățare, al semestrului sau al anului școlar, evaluare sumativă. Evaluarea este în strânsă legătură cu proiectarea activității didactice, contribuind la desfășurarea optimă a procesului de predare-învățare. Predarea, învățarea și evaluarea se influențează reciproc. Predarea presupune învățare, iar evaluarea, în funcție de rezultatele obținute, determină reluarea sau continuarea procesului instructiv-educativ.

În evaluarea competenței lingvistice pot fi folosite tipuri diferite de itemi, dar cel mai adesea se folosesc testele docimologice cu itemi obiectivi și semiobiectivi. Tentația de a folosi aceste tipuri de itemi prezintă avantaje și dezavantaje, deopotrivă. Evaluarea cu ajutorul itemilor obiectivi are principal avantaj măsurarea rezultatelor învățării într-un timp scurt și corectarea rapidă. Dezavantajul este că elevul poate da răspunsuri la întâmplare, fapt ce conduce la rezultate ale testului

fără relevanță sau se poate întâmpla ca testul „să măsoare rezultate ale învățării situate la nivele cognitive inferioare.”⁷

Evaluarea se poate face operativ și într-un timp concentrat și cu ajutorul aplicației *Kahoot* prin care se generează teste ce pot include itemi obiectivi și semiobiectivi. Este o metodă alternativă și complementară pe care profesorul o poate aplica pentru evaluarea competenței lingvistice.

Kahoot este o aplicație, accesibilă elevilor și profesorilor din întreaga lume, cu ajutorul căreia se pot crea teste interactive. În prezent platforma este folosită „de peste 50 de milioane de utilizatori.”⁸ Este „un instrument informatic creat pe o platformă gratuită de învățare bazată pe joc și tehnologie educațională”⁹, care se poate folosi în orice moment al activității: în predare, în recapitularea sau fixarea cunoștințelor, ca evaluare formativă și sumativă. Elevii trebuie să aiba asupra lor dispozitivele mobile cu care să se conecteze la internet. Profesorul are nevoie de laptop, videoproiector și, de asemenea, de acces la internet.

Pentru lecțiile de evaluare se pot crea cu ajutorul aplicației *Kahoot* seturi de întrebări cu patru variante de răspuns dintre care doar 1 corectă, alegând comanda *Quiz*. Opțiunea *ok, go!* permite notarea cerințelor apăsând pentru fiecare cerință opțiunea *add question*. Varianta corectă de răspuns este marcată cu o bifă. Cerința poate fi însoțită de imagini, materiale video sau audio. Următoarea cerință se scrie după apăsarea opțiunii *next*, iar cu opțiunea *save*, se obține salvarea și publicarea testului. Aplicația solicită fixarea timpului de răspuns. Se poate opta

7 Florentina Sâmișăian, O didactică a limbii și literaturii române. Provocări actuale pentru profesor și elev, Editura Art, 2014, p. 250.

8 <https://aplicatiutileinscoala.weebly.com/kahoot.html>

9 <https://edtehnoinfo/wp-content/uploads/2018/01/kahoot-2.pdf>

pentru intervalul de timp de 20 de secunde pentru fiecare întrebare. Testul se poate constitui din:

- itemi obiectivi cu alegere duală: întrebare la care se răspunde cu DA/NU sau enunțuri care trebuie apreciate cu ADEVĂRAT/ FALS.

- itemi obiectivi cu alegere multiplă alcătuit din premisă și 4 variante de răspuns, unul corect(cheia) și celelalte greșite (distractori), din care elevul alege alternativa corectă.

- itemi semiobiectivi cu răspuns scurt, de completare, prin care elevului i se cere să completeze enunțuri lacunare cu răspunsuri scurte.

La sfârșitul evaluării, rezultatele elevilor sunt interpretate și reprezentate grafic, existând posibilitatea de a crea o bază on-line cu informații referitoare la nivelul de cunoștințe ale elevilor și de a oferi o imagine de ansamblu asupra activității elevilor în timp.

Itemii obiectivi și semiobiectivi dintr-o fișă de evaluare clasică pot fi adecvați și integrați în testul *Kahoot*, diferențele dintre cele două mijloace de evaluare fiind semnificative.

Elevii accesează aplicația de pe telefon, intrând pe site-ul *kahoot.it*. pentru a rezolva testul conceput de profesor. Fiecare elev se înscrie introducând un PIN, afișat pe ecranul de proiecție, și un nume. După ce toți elevii își introduc numele de utilizator și pe peretele de proiecție apare lista tuturor elevilor din clasă, profesorul anunță începerea testului, apăsând butonul START. Evaluarea se poate face în mod *classic*, opțiune ce permite acces individual elevilor, sau în mod *team*, pentru o rezolvare pe echipe a testului. După selectarea modului de rezolvare, pe ecranul de proiecție apar întrebarea și patru variante de răspuns, în dreptul fiecărei variante aflându-se o culoare (galben, albastru, roșu sau verde) și un simbol specific. Pe telefoanele elevilor apar doar cele patru culori cu formele geometrice corespunzătoare, iar ei vor

atinge culoarea al cărei răspuns este corect. După scurgerea timpului alocat fiecărui răspuns, pe ecran va apărea situația cu răspunsurile tuturor. Prin comanda *next* se trece la următoarea cerință. După terminarea testului, pe ecranul de proiecție apare statistica cu răspunsurile elevilor sub forma unui *podium*, iar pe dispozitivul elevului apare locul ocupat în funcție de corectitudinea răspunsurilor date. Rezultatele elevilor sunt centralizate în ordinea descrescătoare a răspunsurilor corecte, iar profesorul poate salva și descărca aceste rezultate.

Avantajele aplicației digitale *Kahoot*:

- încurajează elevii să interacționeze, să fie autonomi și activi în procesul de predare-învățare-evaluare;
- generează competiție în rândul elevilor;
- devoltă perspicacitatea, atenția, îmbunătățește abilitățile digitale;
- este un tip de evaluare mai obiectivă și imediată;
- învățarea se produce prin joc, orele devenind mai interesante și mai placute;
- oferă posibilitatea profesorului de a crea o bază online cu informații referitoare la nivelul de cunoștințe ale elevilor, oferind o imagine de ansamblu asupra activității elevilor în timp.

Așadar, evaluarea nu mai este privită cu temere, ci cu relaxare. Stresul și situațiile tensionate sunt considerabil diminuate, întreaga clasă fiind implicată în procesul de evaluare, chiar și elevii timizi sau cu interes scăzut pentru studiu manifestându-și dorința de a interacționa cu tehnologia digitală în cadrul orelor de limba română: „metoda jocurilor valorifică avantajele dinamicii de grup. Interdependențele și spiritul de cooperare, participarea efectivă și toatală la joc, angajează atât elevii timizi cât și pe cei mai slabi, stimulează curentul de influențe reciproce, ceea ce duce la creșterea gradului de coeziune în colectivul clasei, precum și la întărirea unor calități morale-răbdare și tenacitate, respect pentru alții, stăpânirea de

sine, cinstea, autocontrolul- și la dobândirea unor comportamentelegate de îndeplinirea unor viitoare funcții sau responsabilități socio-profesionale.”¹⁰ Elevii percep această aplicație ca pe un joc, iar încorporarea jocurilor didactice în procesul de instrucție în mod rațional devine o necesitate, Ioan Cerghit considerând că „a nu avea încredere în joc, în componentele ludice (momente de plăcere), didactice (de cunoaștere) și terapeutice (de echilibrare psiho-somatică) ale acestuia ar constitui o erezie pedagogică, înseamnă a voi să înăbușim chiar de la sursă entuziasmul care îi împinge la cucerirea cu bucurie a viitorului.”¹¹

Această tehnică de evaluare cu ajutorul aplicației *Kahoot* este în consens cu una dintre exigențele evaluării identificate de Constantin Cucos în conceperea și aplicarea adecvată a evaluării în activitățile școlare: „, diversificarea tehnicilor de evaluare și creșterea gradului de adecvare a acestora la situații didactice concrete (extinderea folosirii testului docimologic, a lucrărilor cu caracte de sinteză, a modalităților complementare sau alternative de evaluare, punerea la punct a unor metode de evaluare a achizițiilor practice și deschiderea evaluării spre mai multe perspective ale spațiului școlar: competențele relaționale, comunicarea profesor-elev, disponibilitățile de integrare socială).”¹²

Bibliografie:

Constantin Cucos, *Pedagogie*, Editura Polirom, Iași, 2006.

10 Ioan Cerghit, *Metode de învățământ*, Editura Polirom, Iași, 2006, p. 270.

11 Idem, p. 264

12 Constantin Cucos, *Pedagogie*, Editura Polirom, Iași, 2006, p. 370.

Florentina Sâmișăian, *O didactică a limbii și literaturii române. Provocări actuale pentru profesor și elev*, Editura Art, 2014.
Ioan Cerghit, *Metode de învățământ*, Editura Polirom, Iași, 2006.

Webografie:

<https://aplicatiitutileinscoala.weebly.com/kahoot.html>

<https://edteho.info/wp-content/uploads/2018/01/kahoot-2.pdf>

Metode interactive de lucru în mediul online

Prof. Manolache Alexandra

Grădinița cu Program Prelungit Nr.2, Focșani, Vrancea

Educația online reprezintă o modalitate nouă de a privi procesul de învățare, în care elementele de fond rămân aceleași, doar mijlocul de schimb și însușirile cunoștințelor se modifică.

Competențele cheie reprezintă un pachet multifuncțional, transferabil de cunoștințe, abilități și atitudini de care au nevoie toți indivizii pentru împlinirea și dezvoltarea personală, incluziunea socială și găsirea unui loc de muncă. Acestea trebuie să se fi dezvoltat la educației obligatorii și trebuie să acționeze ca fundament pentru învățare, ca parte a educației pe parcursul vieții.

În alegerea instrumentelor digitale, educatoarea trebuie să țină cont de posibilitățile copiilor și de deprinderile pe care le au deja formate.

Beneficii pentru preșcolari:

- Un mediu de învățare mai confortabil;
- Mai mult timp alături de părinți.

În următoarea parte voi prezenta câteva dintre aplicațiile care se pot utiliza și care pot facilita învățarea online și care susțin “grădinița de acasă”.

Instrumentele digitale:

- Jingsawplanet;
- Wordwall;
- Learningapps.

JINGSAWPLANET

Aceasta este o aplicație care permite încărcarea unui fișier de tip text sau fotografie și decuparea sub formă de piese în funcție de complexitatea dorită (începem de la 3 piese). Este o aplicație gratuită și nu necesită crearea unui cont de utilizator.

Aici se poate vedea: <https://www.jigsawplanet.com/>

WORDWALL

Aceasta este o aplicație utilă deoarece deține multe șabloane pe diferite teme în care putem atașa diverse imagini pentru a crea jocuri. Prin intermediul acestei aplicații putem realiza atât predarea cât și evaluarea. Această aplicație este gratuită și nu necesită crearea unui cont de utilizator.

Aici se poate vedea: <https://wordwall.net/>

LEARNINGAPPS

Această platformă ne oferă mai multe aplicații în cadrul cărora putem crea jocuri distractive pentru preșcolari. Are aplicații precum rebus, puzzle, unește perechile, așează în ordine și altele. Această platformă de asemenea este gratuită și nu necesită cont de utilizator. În cadrul acesteia se pot crea grupuri de preșcolari, astfel se poate verifica ceea ce a lucrat fiecare.

Aici se poate vedea: <https://learningapps.org/>

Instrumente digitale pentru a facilita munca cadrului didactic:

- Pizzap;
- Issuu;
- Zoom.

PIZZAP

Acesta este un editor online care ajută educatoarele să editeze imagini, să creze colaje. Acest editor ne ajută să:

- Mărim sau micșorăm o imagine;
- Să tăiem imagini;
- Să scriem în imagini;
- Să unim mai multe imagini pe aceeași coală;
- Să scriem și să punem imagini pe aceeași coală.

Acest editor este foarte ușor de utilizat și este gratuit.
Aici se poate vedea: <https://www.pizap.com/>

ZOOM

Aceasta este o platformă des utilizată care ajută educatoarea și preșcolarii să se conecteze și să se vadă și să se audă. Atât preșcolarii cât și educatoarea se pot conecta printr-un link de conectare. Această platformă se închide la fiecare 40 de minute. Prin intermediul acesteia se ține legătura dintre educatoare și preșcolari. În cazul preșcolarilor nu este

recomandat să fie utilizată zilnic deoarece copiii o vor considera o rutină și îi va disconforta uneori.

Aici se poate vedea: <https://zoom.us/>

Bibliografie:

- Educație timpurie la nivel preșcolar. Repere metodologice pentru consolidarea achizițiilor din anulșcolar 2019-2020, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2020.
- <https://www.pizap.com/>.
- <https://zoom.us/>
- <https://learningapps.org/>
- <https://wordwall.net/>
- <https://www.jigsawplanet.com/>

Grădinița on-line o adevărată provocare

***Prof. Căliman Luminița,
Școala „Duiliu Zamfirescu” Focșani, Vrancea***

Grădinița on-line era de neconceput în perioada de dinaintea pandemiei. Începutul nu a fost ușor, eram foarte sceptici cu privire la metodele pe care urma să le folosim pentru a continua învățarea. Starea de incertitudine a pus presiune pe faptul că noi, educatorii, nu mai puteam realiza conexiunea emoțională de zi cu zi cu copiii. De aceea am ales să mergem cu pași mici, într-un stil personal, având grijă de copii și să le oferim ce aveau nevoie.

Treptat am învățat să ne adaptăm la schimbări la care nici nu ne gândeam. Am participat la diferite cursuri de formare pentru utilizarea unor noi platforme de învățare online precum și a unor aplicații pentru jocuri didactice educative și filmulețe cu povești pentru preșcolari (ChatterKid, Filmigo, Quik).

Am reușit, să creăm un plan de învățare care să răspundă nevoilor individuale și să putem face învățare diferențiată. Am căutat în casele noastre resurse pentru a iniția activități educative. Ne-am gândit, am găsit soluții și nu am întrerupt nici un moment legătura cu copiii noștri. Am continuat cu planificările pe teme săptămânale căutând modalități de desfășurare în acele condiții noi. Am găsit diferite activități care să se poată aplica pe grupurile WhatsApp sau Messenger, pe care părinții au reușit să le realizeze fiecare în ritmul lor propriu. În urma sugestiilor, copiii au reușit să realizeze lucrări deosebite, spre încântarea tuturor celor implicați.

Am trimis link-uri, materiale, sugestii și mesaje audio pe grupul de WhatsApp făcând echipă bună cu familiile copiilor.

Munca cu copiii este foarte frumoasă, dar de multe ori ea vine la pachet cu lucruri neașteptate. Unul dintre ele a fost și predarea on-line. Un lucru provocator pentru cadre didactice, copii și părinți au fost demersurile de realizare a activităților educative utilizând instrumente și resurse digitale. Prin comunicări cu familiile în mod clar, pozitiv și deschis am asigurat experiențe pozitive. Trebuie să recunoaștem că au fost și cazuri, puține, de neputință. din partea părinților, de a coopera. Experiențele, pozitive sau negative, dobândite în acest răstimp au reprezentat resurse valoroase pentru noi toți și ne-au ajutat să facem față tuturor încercărilor.

Elementul care a condus la o presiune majoră asupra sistemului de învățământ și a societății în ansamblul ei a constat în utilizarea exclusivă a mijloacelor de comunicare la distanță pentru a face educație. Sistemul de învățământ era parțial pregătit, o parte din cadrele didactice nu posedau în acel moment suficiente informații și competențe specifice instruirii asistate de

calculator. Curriculumul permitea într-o măsură variabilă transpunerea în activități la distanță. În aceste circumstanțe au apărut, inevitabil, o serie de impedimente de natură pedagogică, tehnică și de conținut în domeniul învățământului preșcolar. Toate acestea pot să fie văzute fie ca bariere fie drept provocări cărora cadrele didactice, copiii, părinții au încercat să le facă față în ritmul rapid în care au apărut, manifestând, în proporții variabile, disponibilitate, interes, măiestrie pedagogică, inventivitate.

Toate aceste manifestări au avut, cu siguranță, o zonă de evoluție și dezvoltare socială importantă, dar faptul că totul s-a întâmplat brusc „peste noapte” ne-a pus în fața unei provocări de o magnitudine pe care nu am mai întâlnit-o până în prezent.

Am trecut prin sentimente contradictorii: teama de necunoscut, sentimentul înstrăinării, entuziasmul, dorința de a depăși bariere. Cel mai greu a fost faptul că pentru copiii preșcolari totul, absolut totul, trebuie adaptat. Nu poți să aplici aceleași norme unui copil de 3 ani ca și unui copil de 14 ani.

Un copil, pentru a se dezvolta armonios, are nevoie să îi fie stimulate toate simțurile: văz, auz, miros, gust, tactil. Are nevoie să socializeze, să se compare cu alți copii, să se joace, să se atingă sau să glumească cu ceilalți copii. Din păcate, din perspectivă psihologică, școala online nu reușește să acopere toate nevoile pe care le poate avea un copil în plin proces de învățare și educare, totodată ne privează pe noi educatorii de interacțiunea directă pe care o avem atunci când predăm la grupă. În perioada grădiniței, copilul învață despre culori, animale, lume. Învăță să deseneze, să picteze, să reproducă texte. Dar asta o poate face dacă se simte supravegheat, îndrumat și, eventual, laudat. La vârste mici, copilul are nevoie să îi fie condusă mâna, să i se arate personal cum să facă anumite lucruri,

să vadă împrejur cum fac colegii lui. Mai apare nevoia de a iubi și de a fi iubit, apropierea fizică, ținutul în brațe, privitul ochi în ochi, nevoia de a fi îndrumat, corectat, supravegheat, și nevoia de interacțiune, comparare, imitare, asociere, pe care o are în raport cu ceilalți copii. Aceste nevoi sunt complexe și nu vor putea fi niciodată înlocuite cu adevărat de mediul online.

Școala este, pentru mulți copii, o adevărată familie. Să nu uităm faptul că procesul de predare și învățare este complex. Sunt copii extrovertiți ce doresc să răspundă la întrebări doar ei și copii introvertiți ce au nevoie să fie încurajați pentru a da cele mai bune rezultate. Și, din păcate, mediul online nu oferă toată această perspectivă.

Deasemeni, în cazul părinților care merg la serviciu, nu are cine să ajute copilul să fie atent la ce se petrece pe tabletă? Unora le lipseau mijloacele tehnice, spațiul sau pur și simplu nu aveau cu cine lăsa copilul acasă. Un copil, chiar până la vârsta de 10-12 ani, are nevoie să știe că este controlat direct. Atunci când copilul merge la grădiniță, există educatoarea, acasă, dacă părinții sunt la muncă, nu are cine să supravegheze copilul pentru a participa la lecțiile on-line.

De aceea am primit cu bucurie vestea deschiderii grădinițelor începând cu 8 februarie 2021 – odată cu începerea semestrului al II-lea.

Chiar dacă pașii noștri vor fi uneori timizi sau, alteori, nu foarte importanți, de fiecare dată, grija pentru starea de bine a copiilor va fi pe primul loc.

Bibliografie:

- Curriculum pentru educație timpurie 2019.
- <https://www.avenor.ro/blog/ce-am-invatat-in-2-luni-de-scoala-online/>.

- Căliman L., Educație timpurie în context pandemic modele de bune practici – material prezentat la Cercul pedagogic educație timpurie, 2020.

Metode inovative aplicate în activitățile online

***Prof. inv. preșc. Șerban Mariana
Grădinița cu P.P. Nr. 2 Focșani, Vrancea***

MOTTO:

*„Școala trebuie adaptată la copii și nu copiii adaptați
școlilor.”*

(Alexander Sutherland)

În activitățile de predare-învățare-evaluare jocul didactic este folosit cu succes de cadrele didactice. Jocul didactic este o activitate de învățare dirijată, dar și o metodă didactică. El îmbină elementul instructiv-educativ cu cel distractiv. În jocul didactic sunt implicate următoarele procese psihice: gândirea cu operațiile ei (analiza, sinteza, comparația, generalizarea), memoria, atenția și spiritul de observație, voința, imaginația, limbajul. Jocul didactic este un tip de joc prin care cadrul didactic consolidează, precizează și verifică ansamblul de cunoștințe predate copiilor, le îmbogățește sfera de cunoștințe. Conținutul, sarcina didactică, regulile și acțiunile de joc conferă jocului didactic un caracter specific, înlesnind rezolvarea problemelor puse copiilor.

Jocurile didactice se realizează în cadrul activităților instructiv-educative din grădiniță și stimulează competitivitatea, dar și lucrul în echipă, dezvoltându-le copiilor spiritul de înțajutorare, de cooperare, dar și de atașament față de echipa din care fac parte. Prin acest tip de jocuri copilul își dezvoltă potențialul biopsihic, își dezvoltă spiritul de observație, își cultivă flexibilitatea gândirii, inventivitatea, inițiativa. Prin

caracterul lui practic, jocul mijlocește cunoașterea directă a lumii, și mai ales, contribuie la formarea unor deprinderi trainice, trăsături complexe de caracter, convingeri, intense trăiri emoționale.

Ceea ce caracterizează în esență jocul didactic este faptul că îmbracă învățarea în haina ludicului și asigură un pronunțat caracter formativ. Prin folosirea jocurilor didactice în desfășurarea activităților din grădiniță se realizează importante **sarcini formative** ale procesului de învățământ:

- dezvoltarea spiritului de inițiativă și independență în muncă;
- spiritul de echipă;
- dezvoltarea spiritului imaginativ, creator și de observație;
- dezvoltarea atenției;
- dezvoltarea disciplinei și spiritului de ordine în desfășurarea unei activități;
- formarea deprinderilor de lucru corect și rapid;
- asigurarea însușirii mai rapide, mai temeinice, mai accesibile și mai plăcute a cunoștințelor.

Jocul didactic este un tip specific de activitate prin care învățământul condiționează, precizează și chiar verifică cunoștințele copiilor, le îmbogățește sfera de cunoștințe, le pune în valoare și le antrenează capacitățile creatoare ale acestora.

În ultima perioadă de timp, tehnologia a început să-și facă simțită prezența tot mai mult în sălile de clasă, fiind folosită tot mai des de profesori ca metodă în activitatea de predare-învățare-evaluare. Fie că ascultăm un cântecel la grădiniță și vizionăm imagini, fie că audiem o poveste sau realizăm calcule matematice pe diferite platforme, tehnologia sub diferite forme ne ajută la îndeplinirea obiectivelor propuse. Mai mult decât atât, copiii sunt mult mai atrași de această formă interactivă și

manifestă un interes crescut față de activitățile propuse în acest mod.

În contextul derulării activităților în mediul online, jocul didactic a suferit o ușoară adaptare, în sensul că preșcolarii nu pot manipula materialele didactice. Acestea trebuie puse foarte bine în evidență de către cadrul didactic în fața ecranelor în așa fel încât să capteze și să mențină interesul copilului pe tot parcursul activității. Ca exemplu, în cadrul unei activități de matematică derulată în mod sincron am folosit atât metode tradiționale ca explicația și convorbirea cât și moderne ca brainstorming-ul și cubul. Am adaptat sarcinile și materialele în așa fel încât obiectivele să fie atinse. Pentru a pune în aplicare jocul am amenajat un spațiu special vizibil și pentru copiii din fața ecranelor. Preșcolarii au fost antrenați în rezolvarea sarcinilor care erau ascunse în decorul realizat.

O altă metodă abordată într-un mod inovativ a fost în cadrul unei activități integrate derulate pe parcursul unei zile întregi, „În lumea dinozaurilor”. Deoarece această temă este foarte plăcută copiilor, am ales să îi introduc în această lume a dinozaurilor creând și redecorând sala de grupă într-un mod inedit. Copiii au pătruns în clasă pe urmele lăsate de un dinozaur,

și s-au bucurat de faptul că jaluzelele au fost trase, pe jos licăreau becuțe, iar printre palmieri erau diferite jucărioare dinozaur. Activitatea s-a derulat jos, pe pernute, impactul avut asupra lor fiind unul neașteptat.

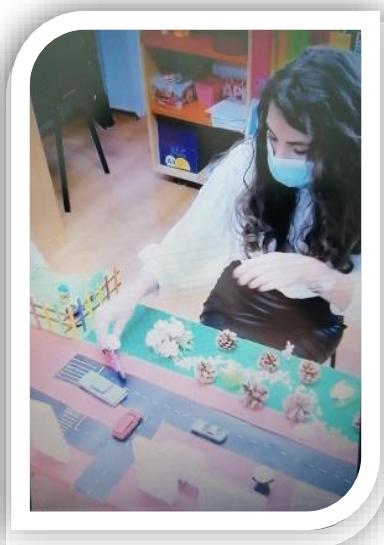
Povestirea este o altă metodă folosită de mine într-un mod inovativ. Ea este una dintre activitățile de educare a limbajului cele mai plăcute copiilor, întrucât le satisface nevoia de cunoaștere și de afectivitate, le stimulează imaginația și

constituie cadrul optim de exersare a capacității de comunicare. În grădinița de copii se desfășoară două tipuri de povestiri:

- Povestirile educatoarei
- Povestirile copiilor

O activitate de educare a limbajului derulată în mod sincron și asincron am realizat-o „punând

în scenă” povestea „O plimbare prin oraș”. Faptul că nu am povestit și prezentat imagini reprezentative din poveste așa cum procedăm în cele mai multe activități și am abordat altfel activitatea, a reprezentat un plus pentru atingerea obiectivelor urmărite. Preșcolarii au fost foarte entuziasmați de modul în care am povestit și jucat în același timp cu personajele din poveste pe o machetă ce prezenta spațiul relatat.

Așadar, în opinia mea procesul instructiv-educativ din grădiniță este unul complex ce necesită atenție și dedicare din partea cadrelor didactice. Metodele tradiționale și moderne de predare-învățare-evaluare trebuie abordate în cât mai multe moduri inovative cu scopul de a captiva preșcolarii și a ne atinge obiectivele propuse.

Bibliografie

- Boca, C., (coord.), (2009). *Educația timpurie și specificul dezvoltării copilului preșcolar*. București: Editura Educația 2000+
- Curriculum pentru educație timpurie, 2019
- Lespezanu, M., (2007). *Tradițional și modern în învățământul preșcolar*. București: Editura Omfal Esențial

Școala online – între necesitate și progres

Prof. Mustăță Nicoleta

Colegiul Tehnic "Gheorghe Balș" Adjud, Vrancea

Un domeniu important al statului este și trebuie să rămână educația, care are nevoie de o formare continuă pentru a corespunde cerințelor actuale ale societății și să pregătească tinerii pentru a se integra activ în viața socială și personală.

În ultimul timp, situația de criză a scos la iveală anumite probleme care vor impune o schimbare radicală a mentalității oamenilor. Aceste schimbări trebuie să-i facă mai conștienți pe educabili, să-i facă mai flexibili și mai bine pregătiți pentru viața de mâine cu surprizele sale.

Sistemul de învățământ este angajat în profunde transformări educaționale și organizaționale, de la grădiniță până la post-bacalaureat, care necesită mobilizarea tuturor actorilor din comunitatea educațională pentru a construi viitorul școlii și a permite astfel succesul tuturor elevilor.

Tehnologia digitală reprezintă o puternică pârgă de transformare pentru a sprijini politica ministerială în toate dimensiunile, de la transformarea educațională în serviciul învățării și evaluarea lor până la formarea în provocările și profesiile de mâine. Această ambiție digitală necesită simplificarea relațiilor cu utilizatorii și modernizarea funcționării statului cu sisteme informaționale reproiectate.

Educația națională produce astăzi o cantitate mare de date referitoare la viața școlară, evaluările și rezultatele elevilor, munca și temele pe care le realizează. Astfel, o mare varietate de date digitale personale sunt colectate, stocate și procesate de o multitudine de jucători (școli și unități de învățământ, servicii

academice, autorități locale, parteneri privați care oferă resurse educaționale și servicii digitale).

Cu condiția să facă obiectul unei protecții riguroase, datele școlare și urmele de învățare pot beneficia de progrese tehnologice legate de puterea de calcul și inteligența artificială care ne marchează timpul.

Astfel, ele pot fi mai bine evidențiate și utilizate pentru a consolida individualizarea cursurilor și a învățării, o evaluare mai eficientă a elevilor și dezvoltarea de noi instrumente pentru profesori.

Ministerul Educației Naționale ar trebui să se asigure absolut că fluxul, prelucrarea și găzduirea acestor date școlare respectă strict confidențialitatea elevilor și a familiilor acestora, a profesorilor și a personalului administrativ. Respectarea tuturor actorilor cu regulile de utilizare a acestor date constituie una dintre condițiile esențiale pentru încrederea care trebuie să prevaleze în cadrul fiecărei comunități educaționale.

Acest sistem de garantare este condiția esențială pentru desfășurarea de noi oportunități în domeniul educațional, deoarece școala intră în era datelor mari.

Prin urmare, o mai bună protecție pentru o mai bună valoare va fi piatra de temelie a strategiei ministeriale pentru datele digitale.

Consider că sectorul educațional digital trebuie să vină în beneficiul elevului, în primul rând, care va putea, în cele din urmă, să aibă un mediu de învățare personalizat, care să îi permită să își facă bilanțul atuurilor și nevoilor sale, să acceseze căi educaționale specifice, la ajutoare adaptate sau chiar la sugestii de activități sau resurse corespunzătoare marjelor sale de progres. De asemenea, pentru profesorul, care, eliberat de anumite activități consumatoare de timp, va putea reinvesti de

această dată în diferențiere educațională datorită unor cunoștințe consolidate a nevoilor specifice ale fiecăruia dintre elevii săi.

Cel mai adesea marcate de flexibilitatea organizațională și diversitatea ofertei, instrumentele digitale pot fi foarte valoroase pentru pregătirea profesorilor. Instrumentele digitale permit astfel extinderea ofertei de cursuri de formare, flexibilizarea organizării timpilor de instruire și asigurarea în comun a acestora prin intermediul tehnologiei digitale.

30Totodata, stăpânirea abilităților digitale este esențială pentru a permite utilizarea rezonabilă și responsabilă a instrumentelor și serviciilor digitale și pentru a garanta o integrare profesională de succes.

Dobândirea de competențe în domeniul digital, și mai ales în calcul, necesită adesea experiențe concrete pe care elevii le pot trăi și urmări, într-un cadru școlar sau în afara timpului școlar, de unde și importanța relațiilor cu cei implicați în activități în afara orelor de școală și locuri asociate. Într-o societate marcată de abundența de informații, educația media și informația permite elevilor să învețe să devină media și utilizatori de internet conștienți de drepturile și îndatoririle lor și de controlul identității lor digitale.

Tehnologiile digitale joacă un rol crucial în furnizarea de resurse educaționale adaptate și accesibile elevilor aflați în dificultate. Dacă au luat în considerare aceste probleme de la concepția lor, resursele digitale pot contribui într-adevăr în mod semnificativ la îmbunătățirea primirii și integrării depline a acestor elevi și la facilitarea monitorizării educației lor de către părinți. Prin propunerea sistematică a metodelor alternative de acces și utilizare, adaptările astfel propuse beneficiază, prin urmare, de toți elevii, cu sau fără dizabilități.

În concluzie, învățăturile care se concentrează în special pe tehnologia digitală sau folosind resurse și instrumente digitale

contribuie la dezvoltarea abilităților cheie ale elevilor în societate și în lumea profesională a secolului XXI: creativitate, inovație, muncă în grup, modă, proiect sau chiar autonomie.

Bibliografie:

- Cerbuscă, Pavel, *Învățământul în mod online: eficacitate și eficiență*, Chișinău, 2020.
- Ionescu, M., Radu, I., *Didactica modernă*, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2001.
- Nicola, I., *Tratat de pedagogie școlară*, E.D.P., București, 1996.

On-line, Punctul înaintea acului

Prof. Bărbosu Pompilia,

Școala Gimnazială „Duiliu Zamfirescu” Focșani, Vrancea

Însăilatul sau punctul înaintea acului. Este cel mai simplu model de cusătură și nu implică o îndemânare specială. Acesta se folosește la prinderea provizorie a bucăților de material, înainte de efectuarea primei probe sau a cusăturii la mașină. Și pentru că va fi desfăcut după definitivarea cusăturii, e bine să fie realizat cu o ață ușor vizibilă, având o culoare diferită de cea a materialului.

Din această explicație, cred că cea mai potrivită secvență pentru situația învățământului on-line, pe care eu am reușit să-l implementez la clasele mele este: *„Acesta se folosește la prinderea provizorie a bucăților de material, înainte de efectuarea primei probe sau a cusăturii la mașină.”*. Dacă, la începutul pandemiei și al învățatului on-line, credeam că acesta este firul salvator al educației, din întunericul necunoașterii, generată de imposibilitatea de a mai merge fizic la școală, făcând trimitere la firul de aur al Ariadnei care îl salva pe Tezeu din labirintul întunecat al Minotaurului; acum am ajuns la concluzia că acest fir doar însăilează părțile procesului educativ de calitate: predarea-explicația - evaluarea, fiind necesară o a doua cusătură definitivă cu un al doilea fir mult mai trainic, evident realizat prin studiul fizic în sala de clasă. Îndrăznesc să compar actul didactic cu realizarea unei haine rezistente, nu doar frumoase și la modă, care prin aspectul ei devine clasică.

De aceea, cred că on-line este ca o croială de probă, când detaliile ținutei vestimentare sunt prinse provizoriu, pentru o primă probă, în urma căreia croitorul observă ce ajustări, îmbunătățiri

trebuie să aducă pentru ca produsul final să fie unul impecabil.

Dar, pe de altă parte, trebuie să precizez, având în vedere ambele experiențe: de a însăila și de a preda on-line, că este nevoie totuși de o anumită îndemânare, dacă se dorește a finaliza calitativ, fără prea mult efort și lipsă de considerație.

Această reușită presupune chiar exersarea însăilării, deci o dorință de autoperfecționare în predarea on-line. Trebuie să mărturisesc că timpul și sarcinile variate și presante au contribuit la o perfecționare inconstantă, dar la o îmbunătățire intensă prin lucru la oră. Astfel că am aplicat teste on-line prin formularul google, deși am studiat la atelierul de lucru instrumentul de evaluare Socrative, am descoperit și platforma gratuită de învățare bazată pe joc și tehnologie educațională, îndrumată de o colegă, am cochetat cu ASQ, platformă educațională gratuită și am urmărit cu mare interes prezentările platformei Kinderpedia. Ceea ce am observat împreună cu elevii este că în realizarea unui test on-line trebuie să fii foarte atent la toate variantele de rezolvare pe care le oferi, deoarece dacă nu este selectată posibilitatea de a scrie și cu majusculă, și cu literă mică, răspunsul este considerat greșit, dacă elevul scrie altfel decât este bifat inițial. Din acest punct de vedere, am ajuns la concluzia că pentru gramatică, testele on-line sunt un instrument de evaluare eficient. Ceea ce am mai constatat împreună cu cei mici este că, indiferent cât de multe materiale disponibile au la îndemână pentru a se inspira, rezolvările cerințelor art- creative sau bazate pe creație personală nu pot fi copiate sau preluate în totalitate. Am ajuns la concluzia că evaluarea on-line pentru literatură devine eficientă și sigură prin apelul la creativitate. Trebuie să recunosc că, dobândind experiență și existând asumarea studiului personal din partea elevilor, activitatea on-line devine plăcută și eficientă. Drept dovadă că, și în cadrul lecțiilor desfășurate prin prezență fizică,

folosesc instrumente digitale. Ultima ispravă a fost la clasa a V-a A. Am folosit aplicația Google Toontastic 3D, gratuită, pentru telefoane și am creat animații ale poveștilor scrise de copii, plecând de la o sarcină de lucru clasică, din manualul de Limba și literatura română pentru clasa a V-a, de la Editura Art Educațional: să creeze un portret literar al unei ființe fantastice, având în vedere modelul oferit și inspirându-se din basmele, poveștile studiate și citite. Elevii și-au dezvoltat competența de a redacta un text descriptiv tip portret, dezvoltându-și imaginația și creativitatea. Au integrat această ființă fantastică într-un mediu de viață și apoi au imaginat un conflict cu un erou. Ideea promovată a avut valențe antibullying, deoarece personajul fabulos a devenit un aliat, un prieten al eroului, alături de care a salvat lumea. Am insistat astfel pe următoarea valoare: Bunătatea: toți oamenii sunt buni, dar mai fac și lucruri rele. Elevii au concretizat personajul literar și în manieră plastică: fie au desenat, fie au modelat în plastilină. Dar cel mai mult le-a plăcut să își transforme creația literară în animație. Astfel că aceste filmulețe au devenit pentru unii dintre ei startul unei noi pasiuni.

<https://cristianchinabirta.ro/2017/01/13/toontastic-aplicatia-care-copiii-crea-povesti-animare/>

<https://playtech.ro/2017/google-toontastic-3d-le-permite-copiilor-sa-creeze-animatiisimpatice/>

<https://youtu.be/c0I58rFe18Q>

Of.1p.

Cerințe:

- A. **Alege** una dintre cele patru imagini și **descrie** (folosind toate tipurile de adjective învățate, conform cerinței B) peisajul, **în cel puțin 5 rânduri**, făcând trimitere la 5 **elemente naturale**(de exemplu: cerul, soarele, norii; câmpia, muntele, stâncile, pietrele, statuia; brazii, pomii, iarba, florile, pădurea; râul, lacul, fântâna; și **imaginează-ți o necuvântătoare** prezentă în acel peisaj: albină, fluture, licurici, pasăre, căprioară, urs, pește etc.

(5*0,80p./element descris = p.)

- B. **Extrage**, din textul creat de tine, câte un adjectiv (5p.):
1. propriu-zis: 0,50p.
 2. provenit din verb la participiu: 0,50p.
 3. variabil cu 4 forme flexionare: 0,50p.
 4. variabil cu 3 forme flexionare: 0,50p.
 5. variabil cu 2 forme flexionare: 0,50p.
 6. invariabil: 0,50p
 7. la 2 grade de comparație diferite, indicând felul lor: 0,50p.
 8. fără grad de comparație: 0,50p.
 9. cu funcția sintactică de atribut: 0,50p.
 10. cu funcția sintactică de nume predicativ: 0,50p.

Cerințe:

1.Descrie (folosind toate tipurile de adjective învățate, conform cerinței 2) peisajul din imaginea dată, în cel puțin 5 rânduri, făcând trimitere la cele 5 elemente naturale: cerul-1p., câmpia-1p., pomii-1p., râul-1p., fluturii-1p. (5p.)

2.Extrage, din textul creat de tine, câte un adjectiv(5p.):

- propriu-zis:0,50p.
- provenit din verb la participiu:0,50p.
- variabil cu 4 forme flexionare:0,50p.

- variabil cu 3 forme flexionare:0,50p.
- variabil cu 2 forme flexionare:0,50p.
- invariabil:0,50p
- la 2 grade de comparație diferite, indicând felul lor:1p.
- fără grad de comparație:0,50p.
- cu funcția sintactică de atribut:0,50p.

Test- Pastelul- 6D

Concert în luncă

***În poiana tăinuită, unde
zbor luciri de lună,
Floarea oaspeților luncii
cu grăbire se adună,
Ca s-asculte-o cântăreață
revenită-n primăvară
Din străinătatea neagră,
unde-i viața mult amară.***

Vasile Alecsandri

Citește cu atenție textul dat, alege o strofă pe care să o copiezi pe foaia ta și, pe baza acestei strofe, răspunde la următoarele cerințe:

1. Precizează tipul strofei alese de tine:1p.
2. Menționează tipul rimei acestei strofe:1p.
3. Află măsura versurilor din strofa aleasă de tine:1p.
4. Extrage din strofa aleasă de tine 2 figuri de stil diferite, precizându-le felul:1p.
5. Citează din aceeași strofă 2 imagini artistice diferite, precizându-le felul/ denumirea:1p.

6. Indică sentimentul exprimat de autor în strofa aleasă de tine: 1p.
7. Explică starea sufletească trăită de tine când ai citit această strofă: 1p.
8. Prezintă, așa cum ai înțeles tu, mesajul pe care îl transmite autorul în această strofă: 1p.
9. Argumentează că această poezie (strofă aleasă de tine) este pastel, prin cele 2 trăsături specifice, oferind exemple din textul literar descriptiv, în versuri: 2p.

Instrumentele folosite în on-line sunt agreate de copii și cred că ceea ce face ca studiul clasic, prin prezența fizică la clasă să fie cu adevărat sănătos și calitativ este împărtășirea emoțiilor și a bucuriei de areuși împreună, de a învăța experiențial, gestionându-și, în același timp și emoțiile. Țin să subliniez că elevii s-au obișnuit să folosim videoproiectorul și să urmărim lecțiile din manualele digitale, filmulețe, testele de antrenament, postate de site-urile avizate de minister sau să comunicăm cu cei de acasă, care nu pot veni, din motive medicale, la școală. Utilizăm în mod firesc telefonul ca instrument didactic, dar încă ne mai străduim ca toți elevii să nu își piardă interesul pentru studiu și să se ducă pe alte canale de comunicare.

Cred că printr-o și mai insistentă responsabilizare a elevului de a rămâne centrat pe activitatea didactică și prin stimularea plăcerii studiului personal, on-line poate fi considerat „o cusătură utilă și eficientă, care să ajute la realizarea unei țesături trainice și de calitate”. Pot afirma că acest „punct înaintea acului” a devenit o normalitate, fiind folosit în contextele potrivite, dar pentru care încă mai trebuie antrenată deprinderea de a fi disciplinat on-line.

Îndrăznesc să îmi justific lipsa unei Bibliografii. Ceea ce am prezentat în aceste rânduri sunt aspecte desprinse din experiența mea didactică.

„Rezilient în pandemie” -Proiect de consiliere-

***Profesor consilier școlar Rădeanu Maria
Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională
Vrancea***

Motto:

*„Odată hambarul căzut la pământ, acum pot vedea luna.”
Mizuta Masahide , Poet și samurai japonez din sec.17*

Clasa: a X a

Modulul: Autocunoaștere și dezvoltare personală

Durata activității: 40 min

Competența vizată: Dezvoltarea abilităților de a face față situațiilor dificile

Obiectivele:

O1: să definească conceptul de „reziliență”;

O2: să identifice resurse personale necesare depășirii unor situații dificile;

O3: să conștientizeze importanța dezvoltării rezilienței.

Strategii de lucru: brainstormingul, conversația, explicația, dezbateră, exercițiul, povestea terapeutică, activitate online

Resurse: laptop, conexiune la internet, Aplicații Padlet, GSuite – classrom, prezentări

Scenariul activității:

1. Introducere

Exercițiu de energizare: Poveste terapeutică „Mașa, Sașa, Dașa” Elevii vor asculta povestea terapeutică Mașa, Sașa și Dașa. La finalul acesteia, împreună cu profesorul consilier vor discuta despre mesajul acesteia și vor extrage câteva concluzii.

Discuții:

- Care este veverița cu care vă identificați?
- Care veveriță a reacționat cel mai bine în situația dată?
- Explicați alegerea făcută.

2. Desfășurarea activității:

- „*Alege să fii rezilient în situații dificile*”

Consilierul școlar va explica elevilor cu ajutorul unei prezentări ce reprezintă reziliența, care sunt componentele rezilienței și de ce este ea importantă.

Conținutul prezentării:

- Ce este reziliența?
- Ce presupune reziliența?
- Avantajele oferite de reziliență
- Componentele rezilienței emoționale
- Cum putem învăța reziliența?

- „*Arta de a fi rezilient*”: Elevii vor fi solicitați să completeze cu *padlet* cu mai multe cerințe. După completarea unei cerințe, profesorul și elevii vor discuta răspunsurile. Apoi, profesorul va adăuga o altă cerință.

Cerințe:

- ✓ Scrie primul cuvânt care îți vine în minte când te gândești la *reziliență*

✓ Scrie ce puțin un lucru pentru care ești recunoscător în această perioadă

✓ Scrie cel puțin două activități pe care le faci cu plăcere de când stai mai mult timp acasă

✓ Gândește-te la o abilitate care te ajută în orice împrejurare. Împărtășește-o colegilor!

✓ Scrie un sfat pentru cei care se plictisesc foarte mult

- „*Colajul cu mesaje optimiste*” Cu ajutorul aplicației GSuite, lucrând colaborativ elevii vor realiza o prezentare cu mesaje și simboluri optimiste care îi reprezintă pe fiecare dintre ei. Produs final: prezentarea clasei a X-a realizată.

3. Încheierea activității:

Fiecare participant va caracteriza printr-un cuvânt activitatea desfășurată.

Recomandări: La începutul activității vor fi stabilite reguli clare privind desfășurarea acesteia. Profesorul se va asigura că elevii sunt instruiți să lucreze cu aplicațiile care vor fi utilizate pe parcursul activității.

Mesajul-cheie: A fi rezilient înseamnă a avea capacitatea de a depăși obstacolele, de a te adapta la o anumită situație oricât de dificilă ar părea. Reziliența este o abilitate care se învață.

Bibliografia:

1. Pașca, Maria Dorina (2004). Povestea terapeutică. Preluat de pe <http://bjmures.ro/bd/P/001/08/P00108.pdf>

Rolul de manager educațional al profesorului

***Profesor Pițu Georgeta
Colegiul Tehnic „Ion Holban”, Iași***

O caracteristică esențială a educației în perioada actuală este reprezentată de faptul că profesorul nu este doar un transmițător de cunoștințe, ci și un foarte bun organizator, îndrumător, gestionar și evaluator al tuturor resurselor materiale, umane și procedurale implicate în procesul de instruire și educație. Dezvoltarea personalității elevilor și modelarea generațiilor viitoare sunt strâns legate de realizarea unui management educațional de cea mai mare calitate.

Profesorul reprezintă autoritatea publică care are rolul de a transmite cunoștințe, de a evalua elevii, de a păstra legătura educativă cu părinții și cu comunitatea locală.

Profesorul manager trebuie să realizeze un dialog deschis și permanent cu elevii și părinții. Toate activitățile desfășurate în școală trebuie să urmărească oferirea de servicii educaționale de înaltă calitate și performanță.

Realizarea unui bun management în procesul instructiv educativ urmărește:

- Promovarea unui învățământ modern, deschis și flexibil, capabil să asigure accesul absolvenților la învățământul universitar și la piața muncii, din perspectiva formării abilităților și a competențelor cheie pentru realizarea succesului personal și profesional;

- Facilitarea unui dialog permanent, deschis și flexibil între partenerii sociali și educaționali;
- Asigurarea dezvoltării personalității elevilor într-un climat stimulat de colaborare și de siguranță.

Profesia de educator este încărcată de responsabilitate și nevoie de coordonare. Profesorul trebuie să conștientizeze misiunea sa, are obligația să observe, să urmărească și să evalueze toate componentele procesului de învățământ. Educatorul trebuie să manifeste disponibilitatea de a primi sugestii, aptitudinea de a organiza, regiza și finaliza procesul instructiv-educativ (Mihai. Ș.,2012).

Procesul de învățare impune o planificare riguroasă și obiective operaționale care urmăresc realizarea misiunii și viziunii instituției școlare și a tuturor țințelor strategice stabilite.

În desfășurarea procesului instructiv-educativ, profesorul formează și modelează personalitatea elevului. Este necesară o nouă viziune a planificării, a stabilirii obiectivelor operaționale, a organizării procesului de învățare și a relației cu elevii. Asistăm la o creștere a rolului de manager al profesorului ca urmare a stabilirii noilor sale atribuții. Dintre acestea se remarcă:

- Opțiunea pentru dezvoltare activă a clasei prin relaționare, motivare, formare, participare și comunicare;
- Practicarea unui management bazat pe afirmare, participare, asumare a rolurilor, implicare a elevilor în toate momentele procesului educațional;
- Corelarea modalităților de intervenție în anumite situații, cu particularitățile și așteptările elevilor;

- Abordarea constructivă a tuturor formelor de rezistență la schimbare, susținând dezvoltarea personalității elevilor(Joița.E. , 2000).

Sarcinile și atribuțiile profesorului vizează realizarea obiectivelor privind formarea și dezvoltarea elevilor. Acestea reflectă capacitățile dovedite și competențele câștigate. Profesorul are rolul de a stimula, încuraja, consilia și sprijini elevul în fiecare etapă. Elevii au așteptări față de care profesorul proiectează și realizează componentele actului educațional.

Principalele roluri deținute de către profesor sunt:

- receptor de mesaje;
- emițător de mesaje;
- proiectant și participant în activitățile instructiv-educative;
- regizor și organizator al activităților școlare și extrașcolare;
- bun consilier,mediator de situații conflictuale;
- transmițător de idei și soluții;
- factor de decizie în gestionarea și alegerea resurselor, conținuturilor, obiectivelor și strategiilor;
- diseminator de valori;
- călăuzitor al tuturor activităților și țințelor didactice.

Calitatea de bun manager a profesorului se concretizează prin rolul de expert în actul de predare-învățare în care adoptă diverse decizii, rolul de a motiva și stimula interesul elevilor pentru materia predată, lider în cadrul grupului de elevi, model prin personalitatea sa.

Profesorul manager organizează, supraveghează și dirijează toate activitățile clasei. Interacțiunea permanentă cu elevii duce la creșterea calității actului educațional. (Bruda, A., 2016).

Profesorul intervine pentru a provoca și menține interacțiunea în toate etapele lecției:

- organizează și structurează conținutul lecției;
- alege strategiile didactice;
- stabilește obiectele specifice ale lecției;
- gestionează timpul, stabilește sarcinile elevilor;
- organizează elevii pentru munca în echipă;
- urmărește realizarea sarcinilor și sprijină elevii.

Profesorului îi revine rolul de arbitru al comportamentului elevilor, previne situațiile conflictuale, ia decizii pe tot parcursul activității urmărind atingerea obiectivelor propuse. Toate aceste roluri ale profesorului necesită o continuă perfecționare, deschidere spre nou și manifestarea în întregime a personalității .

Rolul de manager al procesului educativ este afirmat în întreaga activitate didactică. Profesorul manager este implicat atât în reușita școlară a elevilor, cât și în realizarea performanțe școlare. Activitățile de planificare, organizare, decizie, coordonare, control, îndrumare, reglare, apreciere, gestionare a resurselor, interacțiune cu elevii - necesare realizării procesului instructiv-educativ , întăresc rolul de manager al profesorului în actul educațional.

Concluzii

Învățământul este un domeniu prioritar în viața socială, iar eficiența și competența sistemului de învățământ au la bază realizarea managementului educațional. Calitatea se produce, se generează, se măsoară și se îmbunătățește permanent.

Rolul de manager educațional al profesorului este responsabil de asigurarea internă a calității, de buna

dezvoltare a personalității elevului și de realizarea a progresului școlar .

Managementul necesită o pregătire specifică, eficiență și participare continuă, urmărește obținerea de rezultate școlare și de performanță, formarea de capacități și competențe.

Pentru a fi un manager bun și eficient, profesorul trebuie să dovedească o concepție amplă asupra abordării interdisciplinare și o înțelegere cât mai clară a funcției manageriale. Pentru a se îndeplini obiectivele educaționale, avem nevoie de profesori devotați, înzestrați cu valoroase calități personale și profesionale. Sarcina educației tinerei generații revine profesorului cu rol de manager al actului educațional.

Bibliografie

- 1.Bruda,A.,2016. Managementul calității în educație. Secțiunea Didactică și Educație: București.
- 2.Joița.E.,2000. Management educațional. Editura Polirom: Iași
- 3.Păun,E., 2002. Managementul instituției școlare, Buletinul Centrului Național de Formare a Personalului din Învățământul Preuniversitar. Nr.1 :București
- 4.Mihai. Ș., 2012. Asigurarea și managementul calității în sistemul educațional românesc. Disponibil la: <http://asociatia-profesorilor.ro/asigurarea-si-managementul-calitatii-in-sistemul-educational-romanesc.html>

Școala online-elemente pentru inovarea educației

***Prof. Diana Toader,
Colegiul Economic Mihail Kogălniceanu, Focșani***

Tehnologia digitală a facilitat, în bună măsură, continuarea unor activități didactice la distanță, în perioada suspendării cursurilor. Cu toate acestea, o parte din activitatea didactică uzuală (față-în-față) nu se poate face online/ la distanță, având astfel un impact negativ asupra învățării temeinice. Profesorii semnalează disfuncții în ceea ce privește următoarele activități de suport pentru învățare: comunicare autentică și relaționare umană, sprijin personalizat pentru elevii cu nevoi speciale de învățare.

Activitatea online are, dincolo de avantajele evidente are însă și limite în relaționarea cadru didactic – elev, care au impact negativ asupra învățării eficiente, întrucât o importantă latură a activității didactice față-în-față nu se poate face virtual. În mod explicabil, sprijinul pe care cadrele didactice în mod tradițional îl ofereau elevilor cu nevoi speciale sau cu dificultăți de învățare este greu de oferit online, date fiind limitările tehnologice implicite. În realitate, în mediul online, fiecare elev poate să reprezinte pentru cadrul didactic o posibilă situație de dificultate în învățare, făcând astfel dificilă identificarea celor cu probleme reale. Chiar dacă profesorul își cunoaște bine clasa și elevii și știe cine are nevoie de sprijin suplimentar, acest lucru s-ar putea

realiza eventual ulterior activității de predare online, prin consiliere individuală. Este foarte dificilă interacțiunea personalizată cu un elev anume în contextul în care contactul nu este direct, profesorul este urmărit online de o clasă întreagă și fiecare elev îi solicită atenția. Platformele educaționale online, platformele de streaming, în general, facilitează comunicarea în timp real între profesor și cursanții săi. Cu toate acestea, comunicarea în acest caz este foarte frecvent percepută ca fiind oarecum artificială, pe de parte din cauza imposibilității obținerii unui feedback comunicațional real (ceea ce face comunicarea autentică), iar pe de altă parte din cauza contextului incomod al plasării în spațiul virtual. Faptul că poți fi înregistrat, faptul că poți fi auzit de orice persoană (nu doar de elevii tăi), neavând un control real al publicului-țintă, îi determină pe profesori să construiască un discurs corect, consistent, fluid. Comunicarea nonverbală și utilizarea mediată a paralimbajului completează paradigma dificilă a comunicării în mediul online în cazul în care comunicarea se realizează prin chat instant, iar unele indicii pe care o bună comunicare nonverbală le putea produce pentru susținerea comunicării verbale sunt acum pierdute prin întreruperi sau blocaje specifice acestor sesiuni în condiții de capacitate de banda limitată sau de trafic încărcat.

Un element interesant reliefat de investigație este acela că profesorii apreciază monitorizarea învățării în mediul online ca fiind dificil de realizat. Vorbim de lipsa unui dialog autentic cu clasa, imposibilitatea urmăririi notițelor elevilor, dificila administrare a probelor evaluative, pentru care e nevoie să se apeleze, de cele mai multe ori, la altă resursă digitală online. Lipsa posibilităților de sprijin personalizat pentru elevii cu nevoi speciale de învățare este semnalată de cadrele didactice de la toate ciclurile de învățământ, constituind o problemă

semnificativ mai mare pentru profesorii din învățământul primar. Sincopele în monitorizarea ritmului învățării la distanță pare să fie un impediment mai mult în învățământul secundar.

Printre dificultățile în realizarea activităților didactice la distanță, putem semnală: lipsa instrumentelor pentru gestionarea clasei, pentru feedback și evaluare, dificultăți de ordin tehnic – platforme care trebuie instalate, care nu funcționează, lipsa suportului pedagogic pentru realizarea de activități de învățare suficient de eficiente și/ sau atractive pentru toți elevii: lipsa instrumentelor potrivite pentru predare-învățare-evaluare la disciplina lor, lipsa conținutului educațional (resurse digitale) în domeniul disciplinei, lipsa unui computer suficient de performant și lipsa timpului necesar pentru înțelegerea și utilizarea adecvată a instrumentelor și resurselor digitale.

Pe de o parte avem identificate probleme de natură profesională, mai exact curențe sau chiar lipsa competențelor de utilizare a platformelor online, a competențelor de proiectare curriculară pentru mediul online, managementul ineficient al timpului dedicat pregătirii și realizării activităților didactice în mediul online. Aceste inabilități își au corespondentul în gap-uri corelate în formarea inițială și, mai ales, continuă a cadrelor didactice. Pe de altă parte sunt aspectele de natură tehnică, reliefând astfel situația particulară a învățământului românesc. Lipsa dotărilor tehnice performante, complicațiile generate de necesitatea instalării, mentenanței, setării și managementului platformei, lipsa unor instrumente tehnologice necesare în managementul real al clasei, în obținerea feedbackului real sunt doar câteva elemente precizate de către profesorii chestionați. Din păcate nici cele mai sofisticate și mai performante platforme educaționale online nu sunt ideale, astfel încât să asigure condiții

similare cu o clasă reală. Clasele virtuale nu vor putea niciodată înlocui clasa reală, pot cel mult completa. Pot fi complementare, niciodată alternative. În cazul dificultăților tehnice, acestea sunt semnificativ mai mari în școlile din mediul rural, comparativ cu cele din mediul urban mic sau urban mare. În cazul accesului limitat la internet și a lipsei unui computer suficient de performant, diferențele sunt semnificative între toate cele trei categoriile supuse analizei, aceste impedimente fiind semnificativ mai prezente în mediul rural comparativ cu urban.

La o privire de ansamblu, platformele specializate de elearning sunt în realitate o opțiune mai puțin atractivă pentru cadrele didactice: abilități tehnice mai puțin definite la nivelul utilizatorilor, infrastructură informatică cu probleme, costuri de utilizare, lipsa suportului tehnic sau pedagogic. La acestea se adaugă un element foarte important, care determină, în ultimă instanță, calitatea situației de învățare: exercițiul utilizării mediului tehnologic pentru proiectarea și desfășurarea unor activități didactice complexe, relevante, semnificative, integrate în parcursul de învățare de lungă durată. Notă dispartă face platforma eTwinning, promovată constant de Comisia Europeană în ultimii 12 ani, în care cadrele didactice din mediul rural și din urban mic au găsit un instrument pentru a deschide curriculumul către nonformal, către transdisciplinar și interdisciplinar, către activități colaborative la distanță cu elevi și profesori din alte țări, în condițiile în care au mai puține oportunități „convenționale” de acest fel față de colegii lor din orașele mari. De asemenea, teme privind eTwinning sunt incluse în unele parcursuri de formare inițială prin DPPD-uri – disciplina Instruire asistată de calculator – astfel încât mulți profesori tineri sunt deja familiarizați, în comparație cu colegii lor cu experiență la catedră.

Pentru a susține activități de învățare la distanță, profesorii și elevii folosesc mai multe mijloace specifice, dintre care cel mai frecvent:

- aplicații simple/ cunoscute deja, pentru comunicare asincronă de grup, precum Whatsapp, Facebook messenger etc.
- apeluri telefonice/ SMS/ canal de comunicare cu fiecare elev;
- utilizarea resurselor educaționale deschise și conținutului digital, cum ar fi situri cu informații și ilustrații, biblioteci online, simulări, soft educațional, laboratoare virtuale, muzee virtuale, Digitaliada, LearningApps etc.
- platformele specializate de elearning – Moodle, Google classroom, Edmodo, Easyclass etc.
- aplicațiile pentru comunicare sincronă în grup prin apeluri video/ videoconferințe precum Webex, Zoom, Meet, Teams, Skype.

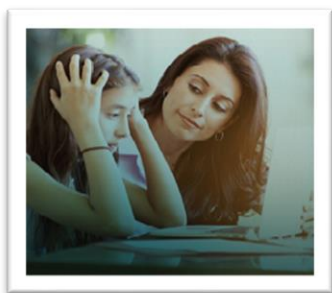
La acestea, se adaugă instrumente și aplicații online pentru activități de învățare (ex.: Kahoot, Padlet, Bubbl.us, Dotstorming, Wordwall etc.), precum și platforma eTwinning pentru proiecte colaborative complexe.

Solicitați ajutorul profesorilor, consilierilor școlari. Comunicați deschis acestora modificările apărute în comportamentul și stările emoționale ale copiilor și adolescenților în relația cu școala și nu numai, ca urmare a unor situații semnificative de viață.

Școala online, între provocare, adaptare și schimbare

Prof. consilier școlar Stoican Mirela Daniela,

C.J.R.A.E. Vrancea

COVID-19 a avut ca rezultat închiderea școlilor din întreaga lume. La nivel global, peste 1,2 miliarde de copii au trebuit să se adapteze rapid la un nou mod de predare. Acest lucru reprezintă și reprezintă o provocare pentru toți cei implicați în procesul

educațional, atât la nivel de macrosistem, cât și de microsistem. Trecerea de la formula „față în față” la predarea „online”, a presupus o pliere pe cerințele impuse de urgență, dar și o „cotitură” didactică.

Care au fost cele mai mari provocări ale cursurilor online?

Dezavantajele școlii online, așa cum au fost ele identificate de elevi, părinți și profesori, dar și specialiști în domeniu s-au manifestat pe următoarele paliere:

1. Motivația scăzută

Comunicarea online, oricât de lin ar decurge, nu poate oferi cadrului didactic aceleași ocazii de a interpreta și observa reacțiile elevilor în timpul predării, astfel încât să poată evalua

corect nivelul de atenție și motivație al acestora. În plus, o relație apropiată profesor-elev poate fi esențială în motivarea copiilor pentru învățare, iar comunicarea online poate fi deseori superficială, întreruptă și nepersonalizată.

2. Managementul timpului

Trecerea de la un program planificat la administrarea propriului timp poate fi deseori un lucru destul de greu de realizat. Învățarea online oferă timp flexibil spre deosebire de sistemul tradițional, dar unii elevi s-au confruntat cu dificultăți în adaptarea la timpul necesar pentru învățarea online.

3. Lipsa abilităților tehnice

Pregătirea precară a utilizatorilor – profesori și elevilor / părinți pentru activitatea de predare-învățare-evaluare online a fost o altă provocare a învățării online. Aici s-ar mai pute adăuga și lipsa mijloacelor tehnice adecvate (laptop, tableta, conexiune la internet și chiar curent electric) și fluctuațiile imprevizibile ale rețelelor de internet.

4. Singurătatea

Posibilitatea scăzută de socializare a copiilor, fără interacțiune directă, față în față cu profesorii și colegii a fost un alt subiect des dezbătut. Pare puțin ciudat să invocăm acest aspect, după ce observasem în ultimii ani o creștere a interacțiunilor tinerilor în mediul online. Experiența recentă arată că, totuși, această modalitate de interacțiune are valențe limitate și utilizată exclusiv nu îndeplinește toate funcțiile pe care socializarea față în față le îndeplinește.

Care au fost avantajele școlii online?

1. Distribuirea rapidă a materialelor didactice: Profesorii sau administratorii pot transmite foarte repede, oricând, oriunde și oricui informațiile pe care le dorește. Astfel nu mai este nevoie de sincronizarea persoanelor pentru a se întâlni fizic; nimeni nu va pierde nimic pentru ca informațiile rămân online.

2. Elevii/ studenții intră în posesia materialelor print-o simplă accesare:

Orice persoana din grupul țintă are acces la toate informațiile, oriunde și oricând.

3. Existența conținuturilor multimedia:

Prin internet pot fi transmise și imagini, videoclipuri, fișiere și orice fel de materiale virtuale care întotdeauna au eficientizat învățarea.

4. Conținuturile pot fi șterse, corectate sau actualizate cu ușurință:

Dacă distribuitorul își dă seama ca a transmis o informație greșită sau poate dorește să o actualizeze, el poate face acest lucru oriunde și oricând. De asemenea, orice document poate fi editat și reeditat, astfel corectarea nu mai produce dificultăți.

5. Serviciu folosit de una sau mai multe persoane, crearea grupurilor:

Informațiile pot fi îndreptate spre o persoană sau către mai multe în același timp; în mod individual sau se pot crea grupuri în care utilizatorii pot să și comunice.

6. Folosirea conținuturilor interactive, existența feed-back-ului:

Fiind existente grupurile, membrii pot face schimb de experiențe, păreri sau informații. De asemenea, ei pot primi feed-back în timp real, chiar rapid de la administratorul grupului sau de la colegi. Astfel există și interacțiune virtuală și nu numai învățare individuală.

Avantajele învățării online derivă indiscutabil din faptul că activitățile online pot fi accesate oricând și oriunde, cursanții pot alege domeniile de interes, le pot accesa în ritm individual. Timpul nu este determinat ca într-o sală de clasă, programul fiind mult mai flexibil. Fiecare elev poate parcurge în mod independent materialul propus, putând accelera procesul de învățare sau încetini.

Învățarea online permite și elevilor și profesorilor să interacționeze într-o comunitate online, fără a fi prezenți în același loc sau timp. Din altă perspectivă, elevii au posibilitatea de a prezenta mai multe informații procesate cu atenție, cu o implicare emoțională redusă.

Direcții de acțiune în școala online

Pentru a compensa limitele școlii online, recomand câteva direcții de acțiune pentru părinți și profesori:

- Fiți în contact cu copiii voștri și urmăriți-le starea emoțională! Izolarea, lipsa interacțiunilor cu semenii poate provoca modificări în starea emoțională și în comportamentul lor. Sunt copii și adolescenți care se adaptează cu mai multă ușurință la situație. În același timp, sunt și din aceia care pot întâmpina blocaje, stări de anxietate, chiar depresie.
- Încurajați-vă copiii și adolescenții să comunice, să își exprime emoțiile, nevoile, gândurile. De asemenea, susțineți-i să

acționeze în vederea satisfacerii nevoilor lor, în condiții de siguranță.

- Fiți curioși și implicați-vă în demersul educațional al copiilor și adolescenților voștri. Astfel vă veți simți alături în aceste vremuri schimbătoare și extrem de dificile și veți putea împărtăși din experiența și cunoștințele dumneavoastră.
- Compensați lipsa interacțiunii sociale din timpul școlii online prin ieșiri în parc, în natură, joc în familie, alte activități extracurriculare. Puteți alege dintre propunerile existente online sau față în față. Pot fi cursuri pentru învățarea limbilor străine, ateliere de dezvoltare personală sau psihologie aplicată, pictură, muzică, dezbateri etc.;

Pandemia de COVID-19 a schimbat educația pentru totdeauna?!

***inf. Corina Simionescu, prof. metodist Marius Măciucă
Casa Corpului Didactic "Simion Mehedinți" Vrancea***

Și înainte de COVID-19 exista o cerere ridicată în industria tehnologiilor IT, investițiile pe piața globală a educației online fiind prognozate să ajungă la peste 300 miliarde de dolari până în 2025. Fie că era vorba despre software de învățare online, îndrumare virtuală, instrumente de videoconferință etc. exista deja o creștere semnificativă a utilizării tehnologiei informatice și până la COVID-19.

În timp ce unii specialiști consideră că trecerea neplanificată și rapidă la învățarea online - fără pregătire, lățime de bandă suficientă, echipamente corespunzătoare sau chiar inexistente - va fi o experiență cu rezultate slabe pentru utilizatorii începători, alții cred că va apărea un nou model hibrid de educație, cu beneficii semnificative.

Conform studiilor efectuate până în prezent, mulți profesori susțin deja beneficiile școlii online: predare mai eficientă datorită posibilității de partajare a documentelor, comunicare pe chat, timp utilizat mult mai cu folos. Însă avantajul esențial în vreme de pandemie rămâne, fără nici o îndoială, învățarea într-un mediu sigur, limitând la maxim posibilitatea de răspândire a virusului.

Evident, că în țările civilizate, acolo unde digitalizarea are loc în toate domeniile de activitate, cu precădere în domeniul educațional, iar elevii folosesc tehnologia IT de la vârstă fragedă, școala online poate să fie de succes.

Spre exemplu, predarea online a fost foarte bine primită într-o comunitate mică din Norvegia, chiar preferată școlii tradiționale, din unele puncte de vedere, potrivit unui studiu dat recent publicității. De ce? Pentru că instituțiile de învățământ au putut oferi de la acces la tehnologie, la sprijin pentru copiii defavorizați și de la creativitatea

lecțiilor – care au inclus acțiuni în natură – la mai multă libertate pentru elevi. Acum, directorii școlilor vor să continue folosirea instrumentelor digitale pentru: întâlniri și ședințe cu personalul școlar, părinții, terțe părți; feedback de la elevi; diversificarea predării; pentru elevii din medii vulnerabile și pentru cei care nu pot veni în persoană la școală. Se poate pentru că Norvegia este a doua țară din lume din punct de vedere al cheltuielilor pentru educație. [1]

La noi, în România, lucrurile stau cu totul altfel... Există provocări greu de depășit în unele zone ale țării: lipsa echipamentelor IT, a internetului, pregătirea profesorilor și a elevilor pentru participarea la școala online, lipsa de interes sau de motivație a tuturor factorilor implicați în educație. Toate acestea și încă multe altele, au condus la opinii pro sau contra școlii online.

În ianuarie 2021, în România, aveau acces la internet și la echipamente IT aproape 70 % dintre elevi, în timp ce în Elveția, Norvegia și Austria 95 % dintre elevi au un computer pe care să-l folosească pentru sarcinile școlare.

Pentru cei care au acces la tehnologia potrivită, există dovezi că învățarea online poate fi mai eficientă în mai multe moduri. Unele cercetări arată că, în medie, elevii rețin cu 25-60% mai mult material atunci când învață online, comparativ cu doar 8-10% într-o clasă. Acest lucru se datorează în principal elevilor care pot învăța mai repede online; învățarea electronică necesită cu 40-60% mai puțin timp pentru a învăța decât într-o sală de clasă tradițională, deoarece elevii pot învăța în ritmul lor, mergând înapoi și recitind, sărind sau accelerând prin concepte, după cum consideră că au nevoie.

Cu toate acestea, eficacitatea învățării online variază în funcție de grupele de vârstă. Consensul general: este necesar un mediu structurat, deoarece elevii sunt mai ușor de distras în mediul online. Pentru a obține beneficii ale învățării online, trebuie să existe un efort concertat al elevilor, profesorilor și părinților.

Diverse studii au arătat că elevii își folosesc simțurile pentru a învăța, de unde rezultă că este esențial ca aceștia să fie îndrumați să învețe *distractiv* și eficient prin utilizarea tehnologiei. Astfel,

integrarea inteligentă a jocurilor educaționale a demonstrat o implicare mai mare și o motivație crescută față de învățare.

Dincolo de orice studii sau analize efectuate, este clar că pandemia de Covid-19 a perturbat cu totul sistemele educaționale, oricât de pregătite sau nepregătite ar fi fost țările afectate.

În cartea sa, *21 de lecții pentru secolul 21*, savantul Yuval Noah Harari subliniază modul în care școlile continuă să se concentreze pe abilitățile academice tradiționale și pe învățarea pe parcurs (mai degrabă) decât pe abilități precum gândirea critică și adaptabilitatea, care vor fi mai importante pentru succesul în viitor. Ar putea învățarea online să fie catalizatorul pentru a crea o nouă metodă mai eficientă de educare a celor care învață? În timp ce unii își fac griji că natura grăbită a tranziției online ar fi putut împiedica acest obiectiv, alții intenționează să facă e-learningul parte din „noul lor normal”, după ce au experimentat direct beneficiile. [2]

În timp ce se vorbește foarte mult despre avantajele sau dezavantajele școlii online, deși încă nu e clară direcția de viitor a e-learning-ului post-COVID-19, ceea ce a fost *clarificat* prin această pandemie este importanța explorării tehnologiilor de învățare online cu cea mai mare seriozitate.

Bibliografie

[1] <https://www.edupedu.ro/cazul-straniu-al-scolii-online-care-a-entuziasmat-o-comunitate-predarea-creativa-accesul-la-tehnologie-si-adaptarea-la-un-nou-curriculum-lectia-unei-municipalitati-din-norvegia/>

[2] *21 de lectii pentru secolul XXI*, Yuval Noah Harari, Editura Polirom, 2021

Dualitatea efectului online în educație

Prof.dr. Ana-Maria Cornilă Noroce

Educația online se situează deocamdată în intervalul incert dintre experiența inovatoare, elogiată și experiența blamată. Ca toate cele omenești (și tehnologice), învățarea online își are, în mod real, beneficiile, dar și lipsurile sale; rămâne de stabilit în ce măsură primează unele sau altele. Nu e vorba aici despre un discurs construit retoric doar de dragul principiului coincidenței contrariilor, nu e vorba nici despre oscilațiile pedagogului nehotărât între tradiție/obișnuință și modernitate/ieșire din zona de confort, ci despre o serie de provocări, revelații, respectiv frustrări, lacune, pe care le implică în mod evident școala online. Și, dacă suntem onești cu noi înșine, și punem în balanță modelul paideutic tradițional confirmat de-a lungul istoriei civilizației și diversele noi avantaje pe care le-ar putea aduce învățarea online, înțelegem că aceasta din urmă trebuie să reprezinte totuși doar o soluție de avarie sau, cel puțin, o metodă complementară, nu una exclusivă.

Orele desfășurate online implică o stare de comoditate care scoate din zona de concentrare intensă, favorabilă învățării academice. În cazul particular al orelor de literatură, care pot îmbrăca uneori forma unor cenacluri sau cafenele literare, când întâlnirea cu textul literar este o experiență de plăcere, de căutare curioasă și îndrăgostită a sensurilor unui text, poate fi un context favorabil, doar că...nu toți elevii intră în această stare de comuniune interpretativă. Se poate vorbi frumos și mult despre semnificațiile textului literar din confortul casei tale, dar pactul

de implicare activă și conștientă nu este respectat întotdeauna de toți elevii. Slăbirea atenției și dezinteresul educabilului pot fi mai greu controlate sau împiedicate în mediul online; eficiența demersului didactic ține acum mai mult decât oricând de responsabilitatea elevului. Adesea, elevul înțelege acest confort personal ca o invitație la neatenție, la superficialitate, ca o formă de distragere oarecum oficializată de la obiectivele lecției. Alteori, la clasele mici, prezența sau doar simpla proximitate a părinților poate fi un factor inhibitor pentru elevul care se teme că mama/tata/bunica ar putea să afle că el greșește sau nu știe lecția.

Ca profesori, suntem puși în fața unor medii/ambienturi diverse ce trebuie omogenizate, convertite în spațiu școlar – o heterotopie, o pluralitate de spații se transformă într-un spațiu aparent unic, dar neunitar, un spațiu fragmentar, delimitat în mod artificial de ecranul unui calculator. Avem doar iluzia unei spațialități omogene și oficiale, iluzia că stăpânim o clasă – doar se află la noi acasă...în laptop, pe masa din sufragerie sau din birou. E clar însă că actul didactic este mai ușor de controlat în spațiul clasei tradiționale decât în clasa virtuală, unde autoritatea tinde la rândul său să fie virtuală sau relativă.

Școala online suspendă un factor necesar în buna orânduire a demersului educațional: prezența umană fizică, vie, caldă. Educația se face prin comuniunea mentor – discipol, prin colaborarea directă, nu prin răceala unei imagini filtrate de sateliți, cabluri, routere și alte medii hipertehnologizate. De asemenea, prezența caldă a colegilor catalizează actul educațional. Educația online se apropie de experiențele de tip homeschooling prin faptul că suprimă posibilitatea elevului de a interacționa cu alți copii/adolescenți de vârsta lui. Școala oferă

spațiul necesar cunoașterii de sine și cunoașterii celorlalți. Izolarea în spațiul securizant al casei nu asigură dezvoltarea optimă a unei ființe sociale, chiar dacă unii vor aduce în discuție faptul că elevul aflat acasă evită să ia exemple proaste de la colegi, este ferit de bătaii sau de acțiuni de tip bullying. Și totuși, nu trebuie să neglijăm constantele firii umane, precum și inventivitatea copiilor. Toate problemele apărute în conviețuirea din clasa tradițională se mută online (mai puțin bătaia fizică dintre colegi). Sufletul copilului funcționează după aceleași legi, iar agresivitatea poate continua foarte bine în mediul online, ba chiar se poate amplifica, atât timp cât nu mai există un control atât de riguros al profesorului. Proliferarea bullyingului online demonstrează că trecerea educației în spațiul virtual nu ameliorează relațiile dintre copii; în ultimă instanță, fenomenul bullying trebuie anihilat prin consiliere psihologică, prin organizarea activităților în care copiii să se întâlnească, să colaboreze, să empatizeze, să se perceapă ca ființe înzestrate cu sentimente frumoase. Distanțarea lor online nu favorizează diminuarea agresivității, ci mai degrabă dă iluzia că agresorul, prezență virtuală, nu poate fi prins și pedepsit. Mai mult decât atât. Evitarea întâlnirii reale cu ceilalți contribuie la apariția unei anxietăți legate de conviețuirea concretă alături de alții, mai apropiați sau mai străini. De asemenea, în cazul învățării online, intervine nu doar tentația de a-l răni pe celălalt, ci apare și tentația neglijenței față de propria persoană – mulți elevi afirmă că stau la ore în pijamale - ținuta aceasta de somn este grăitoare pentru starea de adormire, de relaxare aproape totală, care evident alterează demersul educațional. Acuitatea spiritului necesită și o anume trezvie a trupului, o disciplinare, o ieșire din starea de lene, la care îndeamnă cantonarea în spațiul de acasă.

În același timp, trecerea procesului de învățământ în mediul online nu trebuie văzută strict ca o dramă de proporții, ce anulează orice eficiență a actului didactic. Poate regulile mai stricte, menite să asigure disciplina, ar asigura o calitate superioară a învățământului online – reguli care să ia în calcul și factorul hazard tehnologic, dar care, în același timp, să normeze un comportament cât mai adecvat situației de învățare.

Totuși, chiar în aceste condiții de parțial vid de autoritate, se pot crea experiențe de învățare captivante și utile. Platformele educaționale oferă șansa stocării și diseminării materialelor de lucru, a temelor date de profesor/trimise de elev, ele întrețin o formă de dialog mai extins (chir dacă ușor decalat) între profesor și elev. Dincolo de învățarea academică însă, educația online favorizează mai degrabă activitățile extrașcolare, axate pe participarea benevolă, pasionată, a elevilor. Personal, în spațiul online am putut realiza o serbare de Crăciun și una de 8 Martie, ambele implicând realizarea unei mici scenete, prezentarea unui filmuleț al clasei și redactarea unor reviste – au fost momente de comuniune extraordinară, de angajare a sensibilității și emoțiilor tuturor participanților. Am putut pregăti serbările în amănunt la ore...mai puțin convenționale, deoarece copiii se aflau oricum în spațiul sigur al casei și își doreau să se implice atât de mult, încât erau dispuși să își investească timpul în realizarea unor evenimente festive percepute ca niște mici... opere de artă. De asemenea, tot în mediul online am pregătit etapa județeană și etapa națională a unui concurs de specialitate, vizând prezentarea unor cărți preferate. Am descoperit aceeași dăruire și disponibilitate a elevilor dornici să muncească, să își demonstreze pasiunea pentru lectură și școală. Meeturile organizate uneori spontan aveau un farmec aparte și surprindeau ceva din acel work-in-progress ce precedă orice competiție. Se

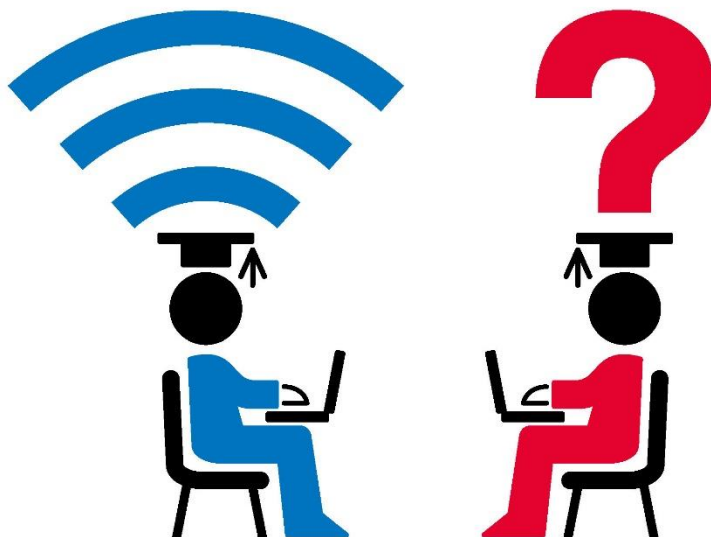
poate crea astfel o formă de comunicare didactică aproape familială, în care se suspendă nu doar granițele dintre spațiul de la școală și spațiul de acasă, ci și granițele dintre timpul de la școală și timpul de acasă, însă această suspendare nu implică o constrângere sau sentimentul invadării vieții personale – e doar un corespondent al orelor petrecute suplimentar în școală în învățământul tradițional .

Suprimarea limitelor spațio-temporale oferă și un alt avantaj: accesul la educația universitară, ca formă de aprofundarea a cunoștințelor sau de orientare profesională. Am putut participa alături de elevi la cursurile Facultății de Litere, Universitatea București. Timp de 8 ore, distribuite de-a lungul a două zile, câteva eleve pasionate de disciplinele filologice au participat la cursurile ținute cu ocazia Zilelor Porților Deschise, evitând orele petrecute în tren (care își au totuși farmecul lor indiscutabil) sau orele petrecute în traficul bucureștean. Distanța capitală-provincie s-a comprimat instantaneu cu ajutorul tehnologiei, iar demersul educațional a avut de câștigat prin această extindere dincolo de granițele preuniversitarului.

De asemenea, orele desfășurate online înseamnă o deschidere nelimitată către diversele resurse educaționale. Deja profesorul și elevul se află în spațiul virtual, nu mai este nevoie de o tranziție dinspre real ca în clasa tradițională. Ecranul le poate prezenta mai mult elevilor decât o tablă obișnuită: filmulețe, site-uri ale editurilor și ale diverselor publicații de specialitate, toate pot fi accesate mai repede și corelate mai ușor, mai firesc, cu procesul de instruire.

Educația online pune așadar în joc virtualul cu suma sa de semnificații, de la posibil până la ireal. În ultima instanță, aici se

plasează efectul online: între un teritoriu al tuturor posibilităților
și un univers iluzoriu.

A fi sau a nu fi în online

***Prof. Emilian Rău,
Școala "N. Iorga" Focșani***

Sistemul online înseamnă a fi în contact audio, video sau chat cu cineva la distanță prin intermediul internet-ului.

De mai mulți ani țările civilizate, mai ales cele din Asia, folosesc calculatorul în procesul educativ. Astfel și țara noastră a fost împinsă spre modernism din cauza pandemiei. Consider că acest proces este ireversibil și se va dezvolta și după terminarea pandemiei. Așadar, utilizarea mijloacelor tehnice precum calculatorul, tablete grafice, telefonul, video - proiectorul, softurile ce permit depozitarea de resurse didactice, toate vor fi parte integrantă al procesului instructiv-educativ.

Sistemul offline reprezintă activitatea de după activitatea online caracterizat prin munca individuală al factorilor implicați, elevi sau profesori. Elevii își pot găsi materialele depozitate în softuri, pot revedea materiale audio-video predate de către profesor care să le ușureze procesul de însușire a noțiunilor. Prin utilizarea internetului elevii învață să caute informații aflate la un click distanță. La fel și profesorii pot depune diverse materiale didactice pe platforme care permit efectuarea de lecții online.

Profesorii au învățat să creeze lecții interactive ce ușurează înțelegerea de către elevi a noțiunilor, a fenomenelor, a corelațiilor dintre diversele aspecte practice asupra unui raționament prezentat.

Școala online o adevărată provocare cu plusuri, cu minusuri.

Principalul minus este acela al distanțării sociale, deoarece activitatea frontală dintre elev și profesor este aproape inexistentă. Acel spațiu, numit sală de clasă, în care elevii și profesorii se simt în siguranță și își desfășoară activitatea prin comunicare verbală și afectivă, este aproape eliminat.

Un alt minus îl reprezintă puterea de concentrare. Elevul nu poate sta concentrat în fața unui calculator timp de 5 ore, nu poate fi activ pentru atât de mult timp.

Un alt minus, care nu are legătură cu procesul instructiv-educativ, ar fi lipsa de socializare dintre elevi care afectează dezvoltarea capacităților copilului de acomodare în societate ca individ.

La plusuri putem pune adaptarea la nou, la modernism, la tehnologie, la era calculatoarelor.

Școala online dezvoltă deprinderi digitale prin activități specifice de conversație, de utilizare de instrumente ce ușurează înțelegerea.

ISBN 978-606-95212-9-8

EDITURA "CARTEA VRÂNCEANĂ"
str. Eroilor, nr. 2, Focșani, Vrancea
2021